

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 121

38. årgang

1. juni 1995

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1226/95 af 30. maj 1995 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1227/95 af 31. maj 1995 om fastsættelse af importafgifter for sirup og andre sukkeropløsninger og visse andre produkter inden for sukkersektoren 7
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1228/95 af 31. maj 1995 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren 10
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1229/95 af 31. maj 1995 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand 13
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1230/95 af 31. maj 1995 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 51. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1021/94 15
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1231/95 af 31. maj 1995 om fastsættelse af den nedsatte afgift ved indførsel til Finland og Portugal af visse mængder råsukker bestemt til de finske og portugisiske raffinaderier 16
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1232/95 af 31. maj 1995 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn 17
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1233/95 af 31. maj 1995 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 19
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1234/95 af 31. maj 1995 om fastsættelse af støttebeløbet for bomuld 21

Pris : 18 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 1235/95 af 31. maj 1995 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II	23
Kommissionens forordning (EF) nr. 1236/95 af 31. maj 1995 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II	27
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1237/95 af 31. maj 1995 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for stabilisering af de udbytter, der anvendes til beregning af godtgørelser efter forordning (EØF) nr. 1765/92 ...	29
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1238/95 af 31. maj 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 for så vidt angår fastsættelsen af gebyrer til EF-sortsmyndigheden	31
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1239/95 af 31. maj 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse	37
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1240/95 af 31. maj 1995 om fastsættelse af det højeste niveau for tilbagekøbsprisen for væksthustomater for produktionsåret 1995	60
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1241/95 af 31. maj 1995 om nedsættelse af basis- og opkøbspriserne for blomkål, ferskner, nektariner og citroner for juni 1995 som følge af overskridelsen af interventionstærsklen for høståret 1994/95	61
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1242/95 af 31. maj 1995 om fastsættelse for juni 1995 af minimumsopkøbsprisen for citroner, der leveres til industrien, samt af størrelsen af udligningstilskuddet efter forarbejdning af disse citroner	63
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1243/95 af 31. maj 1995 om anden ændring af forordning (EØF) nr. 586/93 om undtagelse fra visse bestemmelser om indholdet af flygtig syre i visse vine	64
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1244/95 af 31. maj 1995 om ændring af forordning (EF) nr. 1431/94 om gennemførelsesbestemmelser for fjerkrækød til den importordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94	65
Kommissionens forordning (EF) nr. 1245/95 af 31. maj 1995 om beskyttelsesforanstaltninger vedrørende ansøgninger om SMS-licenser indgivet i løbet af dagen den 31. maj 1995 i oksekødsektoren for samhandelen med Spanien	66
Kommissionens forordning (EF) nr. 1246/95 af 31. maj 1995 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	67
Kommissionens forordning (EF) nr. 1247/95 af 31. maj 1995 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker	69
Kommissionens forordning (EF) nr. 1248/95 af 31. maj 1995 om fastsættelse af importafgifter for melasse	71
Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/95 af 31. maj 1995 om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris	72

Kommissionens forordning (EF) nr. 1250/95 af 31. maj 1995 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II	74
--	----

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

95/187/EF:

* Kommissionens afgørelse af 31. maj 1995 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse lommeurværker med oprindelse i Malaysia og Thailand	76
---	----

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1226/95**af 30. maj 1995****om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse
letfordærlige varer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92
af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF)
nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbe-
stemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om
indførelse af en EF-toldkodeks ⁽²⁾, senest ændret ved
forordning (EF) nr. 3254/94 ⁽³⁾, særlig artikel 173, stk. 1,
og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 173 til 177 i forordning (EØF)
nr. 2454/93 skal Kommissionen fastsætte periodiske
enhedsværdier for de varer, der er anført i grupperingen i
forordningens bilag 26;

anvendelsen af de regler og kriterier, som er fastsat i oven-
nævnte artikler, på de oplysninger, der er blevet meddelt
Kommissionen i overensstemmelse med artikel 173,
stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fører til fastsættelse
af enhedsværdier for de pågældende varer som angivet i
bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:*Artikel 1*

De enhedsværdier, der er nævnt i artikel 173, stk. 1, i
forordning (EØF) nr. 2454/93, fastsættes som angivet i
tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 2. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 253 af 11. 10. 1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 346 af 31. 12. 1994, s. 1.

BILAG

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto						
	Art, sort, KN-kode	a) b) c)	ECU FM skr.	øsch. ffr. bfr./lfr.	DM Ir. £ £	dkr. lire	dra. hfl.	pta. esc.
1.10	Nye kartofler 0701 90 51 0701 90 59	a) b) c)	49,60 282,93 484,45	648,12 325,72 1 894,09	92,18 40,48 41,46	360,37 109 704,09	14 983,82 103,19	8 016,76 9 699,71
1.30	Spiseløg (bortset fra sætteløg) 0703 10 19	a) b) c)	35,53 202,72 347,10	464,36 233,38 1 357,08	66,04 29,01 29,71	258,20 78 600,98	10 735,64 73,93	5 743,86 6 949,66
1.40	Hvidløg 0703 20 00	a) b) c)	133,59 762,08 1 304,85	1 745,70 877,33 5 101,71	248,28 109,04 111,68	970,65 295 486,88	40 358,78 277,94	21 593,07 26 126,07
1.50	Porrer ex 0703 90 00	a) b) c)	42,20 240,74 412,20	551,47 277,15 1 611,63	78,43 34,45 35,28	306,63 93 344,29	12 749,34 87,80	6 821,25 8 253,22
1.60	Blomkål ex 0704 10 10 ex 0704 10 90	a) b) c)	129,66 739,68 1 266,50	1 694,38 851,55 4 951,75	240,98 105,84 108,40	942,12 286 801,44	39 172,49 269,77	20 958,37 25 358,12
1.70	Rosenkål 0704 20 00	a) b) c)	53,71 306,40 524,63	701,88 352,74 2 051,20	99,82 43,84 44,90	390,26 118 803,83	16 226,70 111,75	8 681,74 10 504,28
1.80	Hvidkål og rødkål 0704 90 10	a) b) c)	40,08 228,63 391,46	523,72 263,21 1 530,55	74,49 32,71 33,50	291,20 88 647,88	12 107,88 83,38	6 478,05 7 837,98
1.90	Broccoli (Brassica oleracea var. italica) ex 0704 90 90	a) b) c)	79,26 452,16 774,20	1 035,76 520,54 3 026,96	147,31 64,70 66,26	575,91 175 319,16	23 945,79 164,91	12 811,67 15 501,20
1.100	Kinakål ex 0704 90 90	a) b) c)	77,56 442,48 757,63	1 013,59 509,40 2 962,17	144,16 63,31 64,84	563,58 171 566,58	23 433,25 161,38	12 537,44 15 169,40
1.110	Hovedsalat 0705 11 10 0705 11 90	a) b) c)	156,73 894,11 1 530,91	2 048,13 1 029,33 5 985,57	291,30 127,93 131,03	1 138,81 346 678,92	47 350,80 326,09	25 333,99 30 652,31
1.120	Endivie ex 0705 29 00	a) b) c)	21,82 124,48 213,13	285,14 143,30 833,31	40,55 17,81 18,24	158,55 48 264,75	6 592,19 45,40	3 527,01 4 267,42
1.130	Gulerødder ex 0706 10 00	a) b) c)	40,76 232,54 398,16	532,68 267,71 1 556,72	75,76 33,27 34,08	296,18 90 164,17	12 314,98 84,81	6 588,86 7 972,05
1.140	Radiser ex 0706 90 90	a) b) c)	39,42 224,88 385,05	515,14 258,89 1 505,46	73,27 32,18 32,96	286,43 87 195,07	11 909,45 82,02	6 371,89 7 709,53
1.160	Ærter (Pisum sativum) 0708 10 10 0708 10 90	a) b) c)	286,92 1 636,81 2 802,58	3 749,44 1 884,35 10 957,54	533,26 234,20 239,87	2 084,78 634 651,59	86 683,26 596,96	46 377,95 56 113,99

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto						
	Art, sort, KN-kode	a) b) c)	ECU FM skr.	øsch. ffr. bfr./lfr.	DM Ir. £ £	dkr. lire	dra. hfl.	pta. esc.
1.170	Bønner :							
1.170.1	Bønner (Vigna-arter, Phaseolus-arter) ex 0708 20 10 ex 0708 20 90	a) b) c)	117,94 672,80 1 151,98	1 541,17 774,55 4 504,01	219,19 96,27 98,59	856,93 260 868,31	35 630,44 245,38	19 063,28 23 065,20
1.170.2	Bønner (Phaseolus Ssp., vulgaris var. Compressus savi) ex 0708 20 10 ex 0708 20 90	a) b) c)	133,19 759,83 1 301,00	1 740,55 874,75 5 086,67	247,55 108,72 111,35	967,79 294 615,37	40 239,75 277,12	21 529,39 26 049,01
1.180	Valskbønner ex 0708 90 00	a) b) c)	92,83 529,57 906,75	1 213,09 609,66 3 545,21	172,53 75,77 77,61	674,51 205 335,32	28 045,52 193,14	15 005,13 18 155,13
1.190	Artiskokker 0709 10 10 0709 10 20 0709 10 30	a) b) c)	115,68 659,93 1 129,94	1 511,69 759,73 4 417,85	215,00 94,42 96,71	840,54 255 878,38	34 948,89 240,68	18 698,63 22 624,00
1.200	Asparges :							
1.200.1	— Grønne ex 0709 20 00	a) b) c)	334,78 1 909,86 3 270,10	4 374,91 2 198,70 12 785,47	622,22 273,27 279,88	2 432,56 740 523,48	101 143,67 696,55	54 114,68 65 474,87
1.200.2	— Andre tilfælde ex 0709 20 00	a) b) c)	297,63 1 697,91 2 907,20	3 889,40 1 954,69 11 366,58	553,17 242,94 248,82	2 162,60 658 342,68	89 919,08 619,25	48 109,21 58 208,69
1.210	Auberginer 0709 30 00	a) b) c)	146,25 834,30 1 428,51	1 911,13 960,48 5 585,20	271,81 119,37 122,26	1 062,64 323 489,95	44 183,55 304,28	23 639,43 28 602,01
1.220	Bladselleri (Apium graveolens, var. Dulce) ex 0709 40 00	a) b) c)	72,45 413,29 707,64	946,71 475,79 2 766,73	134,65 59,13 60,56	526,40 160 246,49	21 887,11 150,73	11 710,21 14 168,51
1.230	Kantareller 0709 51 30	a) b) c)	963,14 5 494,48 9 407,79	12 586,22 6 325,45 36 782,61	1 790,07 786,16 805,19	6 998,24 2 130 417,52	290 980,97 2 003,90	155 682,91 188 365,14
1.240	Sød peber 0709 60 10	a) b) c)	131,21 748,54 1 281,67	1 714,69 861,75 5 011,09	243,87 107,10 109,70	953,41 290 238,14	39 641,89 273,00	21 209,51 25 661,99
1.250	Fennikel 0709 90 50	a) b) c)	73,55 419,59 718,42	961,14 483,04 2 808,90	136,70 60,04 61,49	534,42 162 688,92	22 220,71 153,03	11 888,70 14 384,47
1.270	Søde kartofler, hele friske (bestemt til menneskeføde) 0714 20 10	a) b) c)	47,44 270,64 463,40	619,95 311,57 1 811,79	88,17 38,72 39,66	344,71 104 937,12	14 332,73 98,71	7 668,41 9 278,23
2.10	Spiselige kastanjer (Castanea-arter), friske ex 0802 40 00	a) b) c)	83,78 477,94 818,35	1 094,83 550,23 3 199,58	155,71 68,39 70,04	608,75 185 317,17	25 311,36 174,31	13 542,28 16 385,19
2.30	Ananas, friske ex 0804 30 00	a) b) c)	49,09 280,05 479,51	641,52 322,41 1 874,81	91,24 40,07 41,04	356,70 108 587,28	14 831,29 102,14	7 935,15 9 600,96
2.40	Avocadoer, friske ex 0804 40 10 ex 0804 40 90	a) b) c)	132,39 755,26 1 293,17	1 730,07 869,48 5 056,05	246,06 108,06 110,68	961,96 292 842,27	39 997,57 275,45	21 399,81 25 892,24

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto						
	Art, sort, KN-kode	a) b) c)	ECU FM skr.	øsch. ffr. bfr./lfr.	DM lr. £ £	dkr. lire	dra. hfl.	pta. esc.
2.50	Guvabær og mango, friske ex 0804 50 00	a) b) c)	126,39 721,01 1 234,53	1 651,62 830,05 4 826,78	234,90 103,16 105,66	918,34 279 562,83	38 183,81 262,96	20 429,40 24 718,11
2.60	Appelsiner, friske :							
2.60.1	— Blod- og halvblodappelsiner 0805 10 01 0805 10 11 0805 10 21 0805 10 32 0805 10 42 0805 10 51	a) b) c)	71,44 407,55 697,81	933,57 469,18 2 728,32	132,78 58,31 59,72	519,09 158 021,71	21 583,24 148,64	11 547,63 13 971,81
2.60.2	— Navels, Naveliner, Navelater, Salustianer, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner 0805 10 05 0805 10 15 0805 10 25 0805 10 34 0805 10 44 0805 10 55	a) b) c)	47,94 273,48 468,26	626,46 314,84 1 830,80	89,10 39,13 40,08	348,33 106 038,45	14 483,16 99,74	7 748,89 9 375,60
2.60.3	— Andre varer 0805 10 09 0805 10 19 0805 10 29 0805 10 36 0805 10 46 0805 10 59	a) b) c)	22,94 130,87 224,07	299,78 150,66 876,09	42,64 18,72 19,18	166,68 50 742,13	6 930,56 47,73	3 708,04 4 486,47
2.70	Mandariner (herunder tangeriner og satsumas), friske; klementiner, wilkings og lignende krydsninger af citrusfrugter, friske :							
2.70.1	— Klementiner ex 0805 20 11 ex 0805 20 21	a) b) c)	93,71 534,61 915,38	1 224,64 615,47 3 578,96	174,17 76,49 78,35	680,93 207 290,24	28 312,53 194,98	15 147,99 18 327,98
2.70.2	— Monreales og satsumas ex 0805 20 13 ex 0805 20 23	a) b) c)	47,27 269,69 461,76	617,77 310,47 1 805,40	87,86 38,59 39,52	343,49 104 567,06	14 282,19 98,36	7 641,37 9 245,51
2.70.3	— Mandariner og wilkings ex 0805 20 15 ex 0805 20 25	a) b) c)	51,89 296,02 506,85	678,09 340,79 1 981,69	96,44 42,36 43,38	377,04 114 778,09	15 676,85 107,96	8 387,55 10 148,33
2.70.4	— Tangeriner og andre varer ex 0805 20 17 ex 0805 20 19 ex 0805 20 27 ex 0805 20 29	a) b) c)	31,57 180,09 308,35	412,53 207,32 1 205,60	58,67 25,77 26,39	229,38 69 827,06	9 537,26 65,68	5 102,70 6 173,90
2.80	Citroner (Citrus limon, Citrus limonum), friske 0805 30 20	a) b) c)	47,05 268,41 459,57	614,84 309,00 1 796,83	87,45 38,40 39,33	341,86 104 071,14	14 214,45 97,89	7 605,13 9 201,66
2.85	Limefrugter (Citrus aurantifolia), friske ex 0805 30 90	a) b) c)	142,05 810,37 1 387,54	1 856,32 932,93 5 424,99	264,01 115,95 118,76	1 032,16 314 211,04	42 916,20 295,55	22 961,36 27 781,60

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto						
	Art, sort, KN-kode	a) b) c)	ECU FM skr.	øsch. ffr. bfr./lfr.	DM lr. £ £	dkr. lire	dra. hfl.	pta. esc.
2.90	Grapefrugter, friske :							
2.90.1	— Hvide	a)	41,97	548,48	78,01	304,97	12 680,30	6 784,32
	ex 0805 40 10	b)	239,44	275,65	34,26	92 838,86	87,33	8 208,53
	ex 0805 40 90	c)	409,97	1 602,90	35,09			
2.90.2	— Lyserøde	a)	55,87	730,07	103,83	405,93	16 878,40	9 030,41
	ex 0805 40 10	b)	318,71	366,91	45,60	123 575,23	116,24	10 926,15
	ex 0805 40 90	c)	545,70	2 133,58	46,71			
2.100	Druer til spisebrug	a)	151,52	1 980,10	281,62	1 100,98	45 777,89	24 492,44
	0806 10 21	b)	864,41	995,14	123,68	335 162,85	315,26	29 634,10
	0806 10 29	c)	1 480,06	5 786,74	126,67			
	0806 10 30							
	0806 10 61							
	0806 10 69							
2.110	Vandmeloner	a)	54,68	714,58	101,63	397,33	16 520,45	8 838,90
	0807 10 10	b)	311,95	359,13	44,63	120 954,51	113,77	10 694,44
		c)	534,13	2 088,33	45,71			
2.120	Meloner (bortset fra vandmeloner) :							
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (herunder Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (herunder Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro	a)	40,45	528,56	75,17	293,89	12 219,85	6 537,96
	ex 0807 10 90	b)	230,74	265,64	33,02	89 467,63	84,15	7 910,46
		c)	395,08	1 544,70	33,81			
2.120.2	— Andre varer	a)	114,55	1 496,93	212,90	832,33	34 607,53	18 515,99
	ex 0807 10 90	b)	653,48	752,31	93,50	253 379,09	238,33	22 403,02
		c)	1 118,91	4 374,70	95,76			
2.130	Æbler	a)	62,02	810,52	115,28	450,67	18 738,38	10 025,56
	0808 10 51	b)	353,83	407,34	50,63	137 193,10	129,05	12 130,20
	0808 10 53	c)	605,84	2 368,70	51,85			
	0808 10 59							
	0808 10 61							
	0808 10 63							
	0808 10 69							
2.140	Pærer							
2.140.1	Pærer — Nashi (Pyrus pyrifolia)	a)	131,24	1 715,04	243,92	953,60	39 649,93	21 213,81
	0808 20 31	b)	748,69	861,92	107,13	290 296,98	273,06	25 667,19
	0808 20 37	c)	1 281,93	5 012,11	109,72			
	0808 20 41							
2.140.2	Andre varer	a)	68,84	899,63	127,95	500,22	20 798,58	11 127,82
	0808 20 31	b)	392,73	452,13	56,19	152 276,83	143,23	13 463,86
	0808 20 37	c)	672,44	2 629,13	57,55			
	0808 20 41							
2.150	Abrikoser	a)	287,20	3 753,10	533,78	2 086,81	86 767,88	46 423,23
	0809 10 10	b)	1 638,40	1 886,19	234,43	635 271,16	597,54	56 168,77
	0809 10 50	c)	2 805,32	10 968,24	240,10			
2.160	Kirsebær	a)	87,78	1 147,10	163,15	637,82	26 519,83	14 188,85
	0809 20 11	b)	500,76	576,50	71,65	194 164,97	182,63	17 167,49
	0809 20 19	c)	857,42	3 352,34	73,38			
	0809 20 21							
	0809 20 29							
	0809 20 71							
	0809 20 79							

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto						
	Art, sort, KN-kode	a) b) c)	ECU FM skr.	øsch. ffr. bfr./lfr.	DM lr. £ £	dkr. lire	dra. hfl.	pta. esc.
2.170	Ferskener ex 0809 30 19 ex 0809 30 59	a)	56,79	742,11	105,55	412,63	17 156,74	9 179,33
		b)	323,96	372,96	46,35	125 613,10	118,15	11 106,33
		c)	554,70	2 168,77	47,48			
2.180	Nektariner 0809 30 11 0809 30 51	a)	194,87	2 546,56	362,18	1 415,95	58 873,87	31 499,16
		b)	1 111,69	1 279,82	159,06	431 045,13	405,45	38 111,72
		c)	1 903,47	7 442,19	162,91			
2.190	Blommer 0809 40 10 0809 40 40	a)	133,19	1 740,49	247,54	967,76	40 238,45	21 528,69
		b)	759,81	874,72	108,72	294 605,86	277,11	26 048,17
		c)	1 300,96	5 086,50	111,35			
2.200	Jordbær 0810 10 10 0810 10 90	a)	348,95	4 560,05	648,55	2 535,50	105 423,76	56 404,64
		b)	1 990,68	2 291,74	284,83	771 860,17	726,02	68 245,57
		c)	3 408,49	13 326,51	291,72			
2.205	Hindbær 0810 20 10	a)	751,50	9 820,53	1 396,72	5 460,45	227 040,99	121 473,24
		b)	4 287,13	4 935,50	613,41	1 662 280,87	1 563,56	146 973,90
		c)	7 340,53	28 700,02	628,26			
2.210	Frugter af Vaccinium myrtillus (blåbær) 0810 40 30	a)	194,02	2 535,43	360,60	1 409,76	58 616,74	31 361,59
		b)	1 106,84	1 274,23	158,37	429 162,54	403,68	37 945,27
		c)	1 895,15	7 409,68	162,20			
2.220	Kiwifrugter (Actinidia chinensis Planch.) 0810 90 10	a)	86,15	1 125,86	160,12	626,00	26 028,68	13 926,07
		b)	491,49	565,82	70,32	190 569,00	179,25	16 849,54
		c)	841,54	3 290,26	72,03			
2.230	Granatæbler ex 0810 90 85	a)	87,74	1 146,58	163,07	637,52	26 507,75	14 182,38
		b)	500,54	576,24	71,62	194 076,49	182,55	17 159,66
		c)	857,03	3 350,82	73,35			
2.240	Kakifrugter (dadelblommer) (herunder Sharon-frugter) ex 0810 90 85	a)	370,13	4 836,83	687,92	2 689,39	111 822,75	59 828,28
		b)	2 111,51	2 430,84	302,12	818 710,38	770,09	72 387,92
		c)	3 615,37	14 135,40	309,43			
2.250	Litchiblonner ex 0810 90 30	a)	534,33	6 982,62	993,10	3 882,51	161 431,39	86 370,28
		b)	3 048,25	3 509,25	436,15	1 181 920,09	1 111,73	104 501,84
		c)	5 219,28	20 406,38	446,71			

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1227/95

af 31. maj 1995

om fastsættelse af importafgifter for sirup og andre sukkeropløsninger og visse andre produkter inden for sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1101/
95⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF)
nr. 1785/81 opkræves der en importafgift ved indførsel af
de i artikel 1, stk. 1, i forordningen nævnte produkter;

importafgiften for de i artikel 1, stk. 1, litra d), i forord-
ning (EØF) nr. 1785/81 nævnte produkter skal i givet fald
beregnes enten som et fast beløb på grundlag af saccharo-
seindholdet, eller på grundlag af indholdet af andet
sukker, omsat til saccharose, i det pågældende produkt
samt på grundlag af importafgiften for hvidt sukker; dog
begrænses importafgifterne for ahornsukker og ahornsirup
til det beløb, der følger af anvendelsen af den i GATT
bundne toldsats;

i henhold til artikel 7 i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 837/68 af 28. juni 1968 om gennemførelsesbestem-
melser vedrørende importafgifter for sukker⁽³⁾, ændret ved
forordning (EØF) nr. 1428/78⁽⁴⁾, skal importafgiftens
basisbeløb for 100 kilogram af et produkt fastsættes for
hver hele procent saccharoseindhold;

importafgiftens basisbeløb skal være lig med en hundre-
dedel af det aritmetiske gennemsnit af de importafgifter
pr. 100 kilogram hvidt sukker, der var gældende i de
første tyve dage i den måned, der går forud for den
måned, for hvilken importafgiftens basisbeløb fastsættes;
dog skal det aritmetiske gennemsnit af importafgifterne
erstattes af den på dagen for fastsættelsen af basisbeløbet

gældende importafgift for hvidt sukker, såfremt denne
importafgift afviger med mindst 0,73 ECU fra dette
gennemsnit;

basisbeløbet skal fastsættes hver måned; såfremt import-
afgiften for hvidt sukker afviger med mindst 0,73 ECU fra
det ovennævnte aritmetiske gennemsnit eller fra den
importafgift for hvidt sukker, der er lagt til grund for fast-
sættelsen af basisbeløbet, skal basisbeløbet dog ændres i
tidsrummet mellem dagen for dets fastsættelse og den
første dag i den måned, der følger efter den måned, for
hvilken basisbeløbet gælder; i dette tilfælde skal basisbe-
løbet være lig med en hundrededel af den til ændringen
benyttede importafgift for hvidt sukker;

det således bestemte basisbeløb skal reguleres i forhold til
de svingninger i tærskelprisen for hvidt sukker, der finder
sted mellem måneden for fastsættelsen af basisbeløbet og
anvendelsesperioden; basisbeløbet skal under de betingel-
ser, som er fastsat i artikel 7, stk. 6, i forordning (EØF)
nr. 837/68 nedsættes eller forhøjes med denne regulering,
som er lig med en hundrededel af differencen mellem
disse to tærskelpriser;

importafgiften for de i artikel 1, stk. 1, litra f) og g), i
forordning (EØF) nr. 1785/81 nævnte varer består i
henhold til artikel 16, stk. 6, af et variabelt element og et
fast element, hvor det faste element for 100 kg tørstof er
lig med en tiendedel af det faste element, der udregnes i
henhold til artikel 11, stk. 1, punkt B, i Rådets forordning
(EØF) nr. 1766/92⁽⁵⁾, senest ændret ved akten vedrørende
Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, ved fastsættelsen
af importafgiften for varer henhørende under KN-kode
1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 50 90 er det
variable element for 100 kg tørstof 100 gange så stort som
basisbeløbet for importafgiften, der gælder fra den 1. i
hver måned for de i ovennævnte artikel 1, stk. 1, litra d),
nævnte produkter; afgiften skal fastsættes hver måned;

efter ændringen af artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF)
nr. 1785/81 og i henhold til forordningens artikel 16
opkræves der en importafgift for inulinsirup; i artikel 16,
stk. 6a, er importafgiften pr. 100 kg tørstof fastsat til
samme beløb som den importafgift, der er fastsat i
artikel 16, stk. 6, multipliceret med 1,9;

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 110 af 17. 5. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 151 af 30. 6. 1968, s. 42.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 171 af 28. 6. 1978, s. 34.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

ifølge artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹⁾ opkræves der ingen afgifter ved import af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽³⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1053/95⁽⁵⁾;

anvendelsen af disse bestemmelser medfører fastsættelsen af importafgifter for de pågældende produkter som anført i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De importafgifter, der gælder ved indførsel af de i artikel 1, stk. 1, litra d), f), g) og h), i forordning (EØF) nr. 1785/81 nævnte varer, fastsættes som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 107 af 12. 5. 1995, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. maj 1995 om fastsættelse af basisbeløbet for importafgiften for sirupper og visse andre produkter inden for sukkersektoren

(ECU)

KN-kode	Basisbeløb pr. 1 % saccharoseindhold og pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽¹⁾	Afgiftsbeløb for 100 kg tørstof ⁽¹⁾
1702 20 10	0,5055	—
1702 20 90	0,5055	—
1702 30 10	—	62,23
1702 40 10	—	62,23
1702 60 10	—	62,23
1702 60 90 10 ⁽²⁾	—	118,24
1702 60 90 90 ⁽³⁾	0,5055	—
1702 90 30	—	62,23
1702 90 60	0,5055	—
1702 90 71	0,5055	—
1702 90 80	—	118,24
1702 90 99	0,5055	—
2106 90 30	—	62,23
2106 90 59	0,5055	—

⁽¹⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

⁽²⁾ Taric-kode : inulinsirup. Ved tarifiering i denne position betragtes »inulinsirup« som det produkt, det fremstilles umiddelbart efter hydrolyse af inulin eller oligofructose.

⁽³⁾ Taric-kode : KN-kode 1702 60 90, andre end inulinsirup.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1228/95

af 31. maj 1995

om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1101/
95⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1785/81
kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på
verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i
artikel 1, stk. 1, litra d), i forordningen, og priserne for
disse produkter i Fællesskabet udlignes ved en eksportre-
stitution;

i henhold til artikel 8 i Rådets forordning (EØF)
nr. 766/68 af 18. juni 1968 om fastsættelse af almindelige
regler for ydelse af eksportrestitutioner inden for sukker-
sektoren⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 1489/76⁽⁴⁾, er restitutionen for 100 kilogram af de
produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forord-
ning (EØF) nr. 1785/81, og som udføres, lig med basisbe-
løbet multipliceret med indholdet af saccharose, i givet
fald forhøjet med indholdet af andet sukker omregnet til
saccharose; dette indhold af saccharose, som konstateres
for det pågældende produkt, bestemmes efter bestemmel-
serne i artikel 13 i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 394/70 af 2. marts 1970 om gennemførelsesbestem-
melser for eksportrestitutioner for sukker⁽⁵⁾, senest ændret
ved forordning (EF) nr. 2529/94⁽⁶⁾;

i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 766/68 skal
basisbeløbet for restitutionen for sorbose udført i uforar-
bejdet stand være lig med basisbeløbet for restitutionen
med fradrag af en hundrededel af den gældende produk-
tionsrestitution, der i henhold til Rådets forordning (EØF)
nr. 1010/86 af 25. marts 1986 om almindelige regler for

produktionsrestitution for sukker, der anvendes i den
kemiske industri⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1101/95, gælder for de varer, som er nævnt i bilaget til
den pågældende forordning;

med hensyn til de andre varer, der er nævnt i artikel 1,
stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1785/81, og som er
udført i uforarbejdet stand, skal basisbeløbet for restitu-
tionen være lig med en hundrededel af et beløb, som
beregnes under hensyntagen dels til forskellen mellem
den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i
områder uden underskud inden for Fællesskabet i den
måned, for hvilken basisbeløbet er fastsat, og de note-
ringer eller priser for hvidt sukker, der er konstateret på
verdensmarkedet, dels til nødvendigheden af at skabe
ligevægt mellem anvendelsen af basisprodukter fra Fælles-
skabet med henblik på udførsel af forarbejdede produkter
til tredjelande og anvendelsen af produkter fra disse lande,
som er godkendt til forædlingshandel;

anvendelsen af basisbeløbet kan indskrænkes til visse af
de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i
forordning (EØF) nr. 1785/81;

i henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1785/81
kan der ydes restitution ved udførsel af de i artikel 1,
stk. 1, litra f), g) og h), i forordningen omhandlede varer i
uforarbejdet stand; restitutionens størrelse skal
bestemmes for 100 kg tørstof under særlig hensyntagen til
den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer
enhørende under KN-kode 1702 30 91, til den restitu-
tion, der finder anvendelse ved udførsel af varer
omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF)
nr. 1785/81, og til de med de påtænkte udførsler
forbundne økonomiske aspekter; for produkterne i litra f)
og g) i nævnte stk. 1 ydes restitutionen kun for varer, der
opfylder betingelserne i artikel 3 i Kommissionens
forordning (EØF) nr. 1469/77 af 30. juni 1977 om
gennemførelsesbestemmelser for importafgiften og resti-
tutionen for isoglucose og om ændring af forordning
(EØF) nr. 192/75⁽⁸⁾, ændret ved forordning (EØF) nr.
1714/88⁽⁹⁾; for varerne i litra h) ydes restitutionen kun
for varer, der opfylder betingelserne i artikel 13b i forord-
ning (EØF) nr. 394/70;

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 110 af 17. 5. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 167 af 26. 6. 1976, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 50 af 4. 3. 1970, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 269 af 20. 10. 1994, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 94 af 9. 4. 1986, s. 9.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 25 af 31. 1. 1975, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 152 af 18. 6. 1988, s. 23.

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ⁽²⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1053/95 ⁽⁴⁾;

ovennævnte restitutioner skal fastsættes hver måned; de kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser fører til, at restitutionerne for de pågældende varer fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93 ⁽⁵⁾ er der udstedt forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række

tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), f), g) og h), i forordning (EØF) nr. 1785/81, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 107 af 12. 5. 1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. maj 1995 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

Produktkode	Restitutionsbeløb
	— ECU/100 kg tørstof —
1702 40 10 100	43,46 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1702 60 10 000	43,46 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1702 60 90 200	82,57 ⁽³⁾ ⁽³⁾
	— ECU/1 % saccharose × 100 kg —
1702 60 90 800	0,4346 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
	— ECU/100 kg tørstof —
1702 90 30 000	43,46 ⁽²⁾ ⁽³⁾
	— ECU/1 % saccharose × 100 kg —
1702 90 60 000	0,4346 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
1702 90 71 000	0,4346 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
1702 90 99 900	0,4346 ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
	— ECU/100 kg tørstof —
2106 90 30 000	43,46 ⁽²⁾ ⁽³⁾
	— ECU/1 % saccharose × 100 kg —
2106 90 59 000	0,4346 ⁽¹⁾ ⁽³⁾

⁽¹⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for sirup med en renhed under 85 % (forordning (EØF) nr. 394/70). Saccharoseindholdet bestemmes i henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 394/70.

⁽²⁾ Gælder kun for de i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1469/77 nævnte produkter.

⁽³⁾ Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

⁽⁴⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for det produkt, der er defineret i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3513/92 (EFT nr. L 355 af 5. 12. 1992, s. 12).

⁽⁵⁾ Gælder kun for de i artikel 13 b i forordning (EØF) nr. 394/70 nævnte produkter.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 26. 12. 1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1229/95

af 31. maj 1995

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1101/95⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan forskellen mellem noteringerne og priserne på verdensmarkedet for de produkter, som er nævnt i forordningens artikel 1, stk. 1, litra a), og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 766/68 af 18. juni 1968 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for sukker⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1489/76⁽⁴⁾, skal restitutionerne for hvidt sukker og råsukker, der ikke er denatureret, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmarkedet for sukker og navnlig under hensyntagen til de pris- og omkostningsfaktorer, som er nævnt i forordningens artikel 3; ifølge samme artikel skal der endvidere tages hensyn til de påtænkte udførsels økonomiske aspekt;

for råsukkers vedkommende skal restitutionen fastsættes for standardkvaliteten; denne er defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af standardkvaliteten for råsukker og af Fællesskabets grænseovergangssted for beregning af cif-priserne inden for sukkersektoren⁽⁵⁾; denne restitution fastsættes i øvrigt i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 766/68; kandissukker er defineret i Kommissionens forordning (EØF) nr. 394/70 af 2. marts 1970 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for sukker⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2529/94⁽⁷⁾; den således beregnede restitution bør, for så vidt angår sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, gælde for det pågældende sukkers sakkaroseindhold og fastsættes pr. 1 % af dette indhold;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for sukker efter dets bestemmelsessted;

i særlige tilfælde kan restitutionsbeløbet fastsættes i retsakter af anden karakter;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁸⁾ er der udstedt forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽¹⁰⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugs-omregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽¹¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1053/95⁽¹²⁾;

restitutionen skal fastsættes hver anden uge; den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på sukkermarkedet, navnlig på noteringer eller kurser på sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1785/81, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 110 af 17. 5. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 167 af 26. 6. 1976, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 50 af 4. 3. 1970, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 269 af 20. 10. 1994, s. 14.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 107 af 12. 5. 1995, s. 4.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. maj 1995 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

Produktkode	Restitutionsbeløb ⁽¹⁾
	— ECU/100 kg —
1701 11 90 100	39,98 ⁽¹⁾
1701 11 90 910	39,68 ⁽¹⁾
1701 11 90 950	⁽²⁾
1701 12 90 100	39,98 ⁽¹⁾
1701 12 90 910	39,68 ⁽¹⁾
1701 12 90 950	⁽²⁾
	— ECU/1 % sakkarose × 100 kg —
1701 91 00 000	0,4346
	— ECU/100 kg —
1701 99 10 100	43,46
1701 99 10 910	43,46
1701 99 10 950	43,46
	— ECU/1 % sakkarose × 100 kg —
1701 99 90 100	0,4346

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 766/68.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT nr. L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT nr. L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

⁽³⁾ Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1230/95

af 31. maj 1995

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 51. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1021/94

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1101/95⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1021/94 af 29. april 1994 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 820/95⁽⁴⁾, foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1021/94, fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den 51. dellicitation;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁵⁾ er der udstedt forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab

og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For den 51. dellicitation for hvidt sukker, ifølge den ændrede forordning (EF) nr. 1021/94, fastsættes maksimumseksportrestitutionen til 46,547 ECU/100 kg.

2. Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 110 af 17. 5. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 112 af 3. 5. 1994, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 83 af 13. 4. 1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1231/95

af 31. maj 1995

om fastsættelse af den nedsatte afgift ved indførsel til Finland og Portugal af visse mængder rå sukker bestemt til de finske og portugisiske raffinaderier

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1101/95⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 16a, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81 opkræves der i produktionsåret 1994/95 en nedsat afgift ved indførsel til Portugal af visse mængder rå sukker, der har oprindelse i nærmere fastsatte tredjelande, og som er bestemt til anvendelse i de portugisiske raffinaderier;

i henhold til artikel 16a, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 er denne afgift lig med den i artikel 3, stk. 2, i samme forordning omhandlende interventionspris for rå sukker, der er gældende på det tidspunkt, hvor indførslen finder sted, nedsat med et beløb, der svarer til gennemsnittet af de spotpriser for rå sukker, der er noteret på Londons børs, i givet fald omregnet til cif-stadiet i de første 20 dage i måneden forud for den måned, som den nedsatte afgift er fastsat for;

i henhold til nævnte artikel 16a, stk. 5, skal den nedsatte afgift fastsættes hver måned for den efterfølgende måned;

i henhold til artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 3300/94 af 21. december 1994 om overgangsforanstaltninger for sukker som følge af Østrigs, Finlands og

Sveriges tiltrædelse⁽³⁾ er den nedsatte afgift for Finland, jf. artikel 16a, stk. 2a, i forordning (EØF) nr. 1785/81, i perioden fra den 1. januar til den 30. juni 1995 den afgift, der er fastsat og anvendes ifølge stk. 3, 4, og 5 i nævnte artikel 16a for Portugal;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁵⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1053/95⁽⁷⁾;

ved anvendelsen af ovennævnte bestemmelser fastsættes den nedsatte afgift på indførsel af rå sukker som angivet i denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den nedsatte afgift, der anvendes ved indførsel til Finland og Portugal af de i artikel 16a i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede mængder rå sukker beregnet til raffinering (KN-kode 1701 11 10 og 1701 12 10), fastsættes til 26,60 ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 110 af 17. 5. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 341 af 30. 12. 1994, s. 39.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 107 af 12. 5. 1995, s. 4.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1232/95

af 31. maj 1995

om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs,
Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 13, stk. 4,
og

ud fra følgende betragtninger:

Det korrektionsbeløb, der skal anvendes på restitutioner
for korn, er fastsat i Kommissionens forordning (EF)
nr. 1134/95⁽²⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1148/95⁽³⁾;

på grundlag af dagens cif-priser og dagens cif-priser for
terminskøb og under hensyntagen til den forventede
markedsudvikling er det nødvendigt at ændre det korrek-
tionsbeløb, der skal anvendes på den for tiden gældende
restitution for korn;

korrektionsbeløbet skal fastsættes efter samme procedure
som restitutionen; det kan ændres inden for tidsrummet
mellem to fastsættelser;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁴⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁵⁾, fastsatte
repræsentative markedskurser anvendes til omregning af
det beløb, der er udtrykt i tredjelændenes valuta, og ligger
til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskur-
serne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for
anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev
fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/
93⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1053/95⁽⁷⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte
eksportrestitutioner for produkter omhandlet i artikel 1,
stk. 1, litra a), b) og c) med undtagelse af malt i forordning
(EØF) nr. 1766/92, ændres i overensstemmelse med bila-
get.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 112 af 19. 5. 1995, s. 28.

⁽³⁾ EFT nr. L 114 af 20. 5. 1995, s. 26.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 107 af 12. 5. 1995, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. maj 1995 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(ECU/ton)

Produktkode	Bestemmelse ⁽¹⁾	Løbende måned 6	1. term. 7	2. term. 8	3. term. 9	4. term. 10	5. term. 11	6. term. 12
0709 90 60 000	—	—	—	—	—	—	—	—
0712 90 19 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1007 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 100	01	0	— 35,00	— 35,00	— 35,00	— 35,00	—	—
1101 00 15 130	01	0	— 35,00	— 35,00	— 35,00	— 35,00	—	—
1101 00 15 150	01	0	— 35,00	— 35,00	— 35,00	— 35,00	—	—
1101 00 15 170	01	0	— 35,00	— 35,00	— 35,00	— 35,00	—	—
1101 00 15 180	01	0	— 35,00	— 35,00	— 35,00	— 35,00	—	—
1101 00 15 190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 500	01	0	— 35,00	— 35,00	— 35,00	— 35,00	—	—
1102 10 00 700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 400	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 800	—	—	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Bestemmelserne er følgende:

01 Alle tredjelande.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT nr. L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1233/95

af 31. maj 1995

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 10, stk. 5, og artikel 11, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 502/95⁽⁴⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendes

den repræsentative markedskurs, der er konstateret i referenceperioden fra 30. maj 1995, for så vidt angår de flydende valutaer;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 502/95, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 50 af 7. 3. 1995, s. 15.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. maj 1995 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

KN-kode	Tredjelande (*)
0709 90 60	109,87 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	109,87 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 00	62,34 ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽¹¹⁾
1001 90 91	95,23
1001 90 99	95,23 ⁽⁹⁾ ⁽¹¹⁾
1002 00 00	144,19 ⁽⁴⁾
1003 00 10	107,99
1003 00 90	107,99 ⁽⁹⁾
1004 00 00	106,57
1005 10 90	109,87 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	109,87 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	116,14 ⁽⁴⁾
1008 10 00	60,36 ⁽⁹⁾
1008 20 00	64,94 ⁽⁴⁾ ⁽⁹⁾
1008 30 00	0 ⁽⁵⁾
1008 90 10	⁽⁷⁾
1008 90 90	0
1101 00 11	178,91 ⁽⁹⁾
1101 00 15	178,91 ⁽⁹⁾
1101 00 90	178,91 ⁽⁹⁾
1102 10 00	247,45
1103 11 10	138,13
1103 11 90	206,50
1107 10 11	182,65
1107 10 19	139,80
1107 10 91	205,36 ⁽¹⁰⁾
1107 10 99	156,77 ⁽⁹⁾
1107 20 00	180,52 ⁽¹⁰⁾

(¹) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,7245 ECU pr. ton.

(²) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og territorier i de franske oversøiske departementer.

(³) For majs med oprindelse i AVS-staterne nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 2,186 ECU pr. ton.

(⁴) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

(⁵) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,7245 ECU pr. ton.

(⁶) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 (EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1902/92 (EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 3), og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71 (EFT nr. L 271 af 10. 12. 1971, s. 22), ændret ved forordning (EØF) nr. 560/91 (EFT nr. L 62 af 8. 3. 1991, s. 26).

(⁷) Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

(⁸) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

(⁹) Produkter henhørende under denne kode, der indføres i forbindelse med aftalerne mellem Polen og Ungarn og Fællesskabet, og indenfor rammerne af interimsaftalerne mellem Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Bulgarien og Rumænien og Fællesskabet og for hvilke der fremlægges et varecertifikat EUR 1, der er udstedt på de i den ændrede forordning (EF) nr. 121/94 eller den ændrede forordning (EF) nr. 335/94 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilaget til de nævnte forordninger.

(¹⁰) I overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 nedsættes denne importafgift med 6,569 ECU/ton for produkter med oprindelse i Tyrkiet.

(¹¹) Importafgifterne for produkter henhørende under disse koder, der indføres i forbindelse med aftalerne fastsat ved forordning (EF) nr. 774/94, er begrænset af de i denne forordning fastsatte betingelser.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1234/95

af 31. maj 1995

om fastsættelse af støttebeløbet for bomuld

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Grækenlands
tiltrædelse, særlig stk. 3 og 10 i protokol nr. 4 om
bomuld, ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse, særlig den dertil knyttede protokol nr. 14,
og Kommissionens forordning (EØF) nr. 4006/87⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2169/81
af 27. juli 1981 om fastsættelse af almindelige regler for
støtteordningen vedrørende bomuld⁽²⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 1554/93⁽³⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2169/81 skal der
ydes støtte til ikke-egreneret bomuld, der er høstet i
Fællesskabet, når målprisen er højere end verdensmar-
kedsprisen for ikke-egreneret bomuld;

denne støtte er lig med forskellen mellem de to priser;

i henhold til artikel 7, stk. 1, tredje punktum, i Kom-
missionens forordning (EØF) nr. 1201/89 af 3. maj 1989 om
gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for
bomuld⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
2046/93⁽⁵⁾, kan der indgives en ansøgning i juni og juli
1995 både for produktionsåret 1994/95 og 1995/96; det
bør derfor fastsættes for de nævnte måneder, hvilken
støtte der gælder for de to produktionsår;

da der ikke findes nogen målpris for bomuld for produ-
ktionsåret 1995/96, har støtten ved forudfastsættelse for det
pågældende produktionsår kun kunnet beregnes midlerti-
digt på grundlag af Kommissionens seneste forslag til
Rådet om priserne for produktionsåret 1995/96; støttebe-
løbet bør altså kun anvendes midlertidigt og bør
bekræftes eller ændres, så snart priserne for produktions-
året 1995/96 foreligger;

i henhold til artikel 2, stk. 2, andet afsnit, i Rådets forord-
ning (EØF) nr. 1964/87 af 2. juli 1987 om tilpasning af

støtteordningen for bomuld⁽⁶⁾, senest ændret ved forord-
ning (EF) nr. 2760/94⁽⁷⁾, nedsættes bomuldsstøtten for
produktionsåret 1995/96 med dels et beløb på 7,102
ECU/100 kg, som fastsat i Kommissionens forordning
(EF) nr. 2150/94⁽⁸⁾, ændret ved forordning (EF) nr.
3012/94⁽⁹⁾, dels den nedsættelse, der fastsættes under
hensyntagen til den forventede overskridelse af den
maksimale garantimængde, der er fastsat i artikel 2, stk. 1,
andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1964/87; under disse
omstændigheder er støtten midlertidigt blevet beregnet på
grundlag af en foreløbig generel nedsættelse på 33,078
ECU/100 kg;

verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld fast-
sættes regelmæssigt under hensyn til det anslåede udbytte
af Fællesskabets høst af bomuldsfrø og egreneret bomuld
og under hensyn til egreneringsomkostningerne på
grundlag af de konstaterede verdensmarkedspriser for
egreneret bomuld og bomuldsfrø;

verdensmarkedsprisen for disse to produkter fastsættes i
overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EØF) nr.
2169/81;

såfremt verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld
ikke kan bestemmes som ovenfor angivet, fastsættes
dennes pris på grundlag af den senest bestemte pris;

verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld er lig
med summen af værdien af egreneret bomuld og værdien
af bomuldsfrø, som defineret i artikel 1 i Kommissionens
forordning (EØF) nr. 1201/89, denne sum nedsættes med
egreneringsomkostningerne;

ovennævnte værdier fastsættes på grundlag af priser, der
fastslås ifølge artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 1201/
89; verdensmarkedsprisen bestemmes på grundlag af de
mest fordelagtige reelle opkøbsmuligheder, idet der ses
bort fra tilbud og noteringer, der ikke kan betragtes som
repræsentative for markedets virkelige tendens;

med hensyn til tilbud og noteringer, der ikke opfylder de
ovenfor anførte betingelser, må der foretages de nødven-
dige tilpasninger;

⁽¹⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. L 211 af 31. 7. 1981, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 123 af 4. 5. 1989, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 185 af 28. 7. 1993, s. 19.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 184 af 3. 7. 1987, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 294 af 15. 11. 1994, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 228 af 1. 9. 1994, s. 31.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 320 af 13. 12. 1994, s. 9.

såfremt der under artikel 4, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2169/81 ikke foreligger udbud eller noteringer, der kan lægges til grund ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for bomuldsfrø, der konstateres på Fællesskabets marked, eller, hvis disse udbud og noteringer ikke kan lægges til grund, ud fra værdien af de produkter, der fremstilles ved forarbejdning af disse frø i Fællesskabet, idet forarbejdningsomkostningerne fratrækkes; denne værdi bestemmes efter artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1201/89;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽²⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1053/95⁽⁴⁾;

støtten fastsættes en gang om måneden, således at den kan sættes i kraft på den første dag i måneden efter fastsættelsesdatoen; den kan dog ændres i det mellemliggende tidsrum;

når disse bestemmelser anvendes på de tilbud og noteringer, som Kommissionen har kendskab til, medfører dette, at støtten til bomuld bør fastsættes som angivet i denne forordning;

Kommissionen forelagde Rådet et forslag om tilpasning af støtteordningen for bomuld; dette forslag indebærer bl.a. ændringer af metoden for fastlæggelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld og af stabilisatorordningen samt fastsættelse af en målpris for produktionsåret 1995/96; hvis dette forslag vedtages af Rådet og anvendes for produktionsåret 1995/96, skal støttebeløbet erstattes af et beløb, der beregnes efter de nye bestemmelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2169/81 omhandlede støtte for ikke-egreneret bomuld fastsættes til:

— 45,049 ECU/100 kg for produktionsåret 1994/95

— 54,766 ECU/100 kg for produktionsåret 1995/96.

2. Støtten for produktionsåret 1995/96 vil dog blive bekræftet eller ændret med virkning fra 1. juni 1995 under hensyntagen til målpriserne i det pågældende produktionsår, virkningerne af stabilisatorordningen samt af eventuelle tilpasninger af ordningen.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 107 af 12. 5. 1995, s. 4.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1235/95

af 31. maj 1995

om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽²⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 17, stk. 2, fjerde afsnit, første punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92 og til artikel 17, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1418/76 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i hver af de to forordninger, og priserne inden for Fællesskabet dækkes ved en eksportrestitution;

Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1149/94⁽⁴⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt enten i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til forordning (EØF) nr. 1418/76;

i henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1222/94 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert af de basisprodukter, der er taget i betragtning, fastsættes for hver måned;

som følge af den ordning mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om Fællesskabets eksport af pastaprodukter til De Forenede Stater, der godkendtes ved Rådets afgørelse 87/482/EØF⁽⁵⁾, er det nødvendigt at differentiere restitutionen for varer henhørende under KN-kode 1902 11 00 og 1902 19 00 alt efter varernes bestemmelsessted;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁶⁾ er der udstedt forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fastsættes de restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, som omfattes af bilag A til forordning (EF) nr. 1222/94, som er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1418/76, og som udføres i form af varer, der er nævnt henholdsvis i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til forordning (EØF) nr. 1418/76, som angivet i bilaget til denne forordning.

2. Eksportrestitutioner med henblik på udførsel til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro) kan kun tildeles under hensyntagen til betingelserne fastlagt i forordning (EØF) nr. 990/93.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 136 af 31. 5. 1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 116 af 23. 5. 1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 275 af 29. 9. 1987, s. 36.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. maj 1995 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af Traktatens bilag II

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Restitutionssatser pr. 100 kg basisprodukt (anført med stort) ⁽²⁾
1001 10 00	Hård hvede : — anvendt i uforarbejdet stand : — — for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater — — i alle andre tilfælde — anvendt i form af : — — pellets i KN-kode 1103, og andet bearbejdet korn (undtagen afskallet, kun knust korn og kim) i KN-kode 1104 — — afskallet korn i KN-kode 1104 og stivelse i KN-kode 1108 — — kim i KN-kode 1104 — — gluten i KN-kode 1109 — — andre (undtagen mel i KN-kode 1101, og gryn og groft mel i KN-kode 1103)	 1,452 2,234 3,223 4,834 1,880 — 5,371
1001 90 99	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug : — anvendt i uforarbejdet stand : — — for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater — — i alle andre tilfælde — anvendt i form af : — — pellets i KN-kode 1103, og andet bearbejdet korn (undtagen afskallet, kun knust korn og kim) i KN-kode 1104 — — afskallet korn i KN-kode 1104 og stivelse i KN-kode 1108 — — kim i KN-kode 1104 — — gluten i KN-kode 1109 — — andre (undtagen mel i KN-kode 1101, og gryn og groft mel i KN-kode 1103)	 3,491 5,371 3,223 4,834 1,880 — 5,371
1002 00 00	Rug : — anvendt i uforarbejdet stand — anvendt i form af : — — gryn, groft mel og pellets i KN-kode 1103, eller afrundet korn i KN-kode 1104 — — valset korn eller i flager, og afskallet korn i KN-kode 1104 — — kim i KN-kode 1104 — — stivelse i KN-kode 1108 19 90 — — gluten i KN-kode 2303 10 90 — — andre (undtagen mel i KN-kode 1102)	 7,702 4,621 6,932 2,602 7,434 — 7,702
1003 00 90	Byg : — anvendt i uforarbejdet stand — anvendt i form af : — — mel i KN-kode 1102, gryn og groft mel i KN-kode 1103, og valset korn og korn i flager og afrundet korn i KN-kode 1104 — — pellets i KN-kode 1103 — — kim i KN-kode 1104 — — stivelse i KN-kode 1108 19 90 — — gluten i KN-kode 2303 10 90 — — andre	 6,657 4,660 3,994 2,602 7,434 — 6,657

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Restitutionsatser pr. 100 kg basisprodukt (anført med stort) ⁽²⁾
1004 00 00	Havre : — anvendt i uforarbejdet stand — anvendt i form af : — — pellets i KN-kode 1103, og afrundet korn i KN-kode 1104 — — valset korn eller korn i flager, og afskallet korn i KN-kode 1104 — — kim i KN-kode 1104 — — stivelse i KN-kode 1108 19 90 — — gluten i KN-kode 2303 10 90 — — andre	6,410 3,846 5,769 2,602 7,434 — 6,410
1005 90 00	Majs : — anvendt i uforarbejdet stand — anvendt i form af : — — mel i KN-kode 1102 20 10 og 1102 20 90 — — gryn og groft mel i KN-kode 1103 og valset korn og korn i flager i KN-kode 1104 — — pellets i KN-kode 1103 — — afskallet og afrundet korn i KN-kode 1104 — — kim i KN-kode 1104 — — stivelse i KN-kode 1108 12 00 — — gluten i KN-kode 2303 10 11 — — glucose, glucosesirup, maltodextrin, maltodextrinsirup i KN-kode 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽³⁾ — — andre ⁽¹⁾	7,434 5,204 5,947 4,460 6,691 2,602 7,434 2,974 7,434 7,434
1006 20	Afskallet rundkornet ris Afskallet middeldkornet ris Afskallet langkornet ris	24,723 22,011 22,011
ex 1006 30	Sleben rundkornet ris Sleben middeldkornet ris Sleben langkornet ris	31,900 31,900 31,900
1006 40 00	Brudris : — anvendt i uforarbejdet stand — anvendt i form af : — — mel af KN-kode 1102 30, gryn og groft mel eller pellets i KN-kode 1103 — — flager i KN-kode 1104 19 91 — — stivelse i KN-kode 1108 19 10 — — andre	7,200 7,200 4,320 7,200 —
1007 00 90	Sorghum	6,657
1101 00	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug : — for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater — i alle andre tilfælde	 4,294 6,606
1102 10 00	Rugmel	10,552
1103 11 10	Gryn og groft mel af hård hvede : — for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater — i alle andre tilfælde	 2,062 3,172
1103 11 90	Gryn og groft mel af blød hvede : — for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater — i alle andre tilfælde	 4,294 6,606

⁽¹⁾ De anvendte mængder af bearbejdede produkter skal i givet fald multipliceres med de koefficienter, der er angivet i bilag I til Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 1620/93 (EFT nr. L 155 af 26. 6. 1993, s. 29).

⁽²⁾ Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

⁽³⁾ For sirup henhørende under KN-kode 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 60 90, fremstillet ved blanding af glucosesirup og fructosesirup ydes kun udførselsrestitution for glucosesirup.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1236/95

af 31. maj 1995

om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1101/95⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, litra a), og stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan der for de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), c), d), f) og g), i den pågældende forordning, ydes en eksportrestitution, når disse produkter udføres i form af varer angivet i bilag I til samme forordning. I Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1149/95⁽⁴⁾, præciseres det, for hvilke af disse produkter der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved disse produkters udførsel i form af varer, som er anført i bilag I til forordning (EØF) nr. 1785/81;

i henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1222/94 skal restitutionssatsen fastsættes for hver måned pr. 100 kg af hvert af basisprodukterne;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁵⁾ er der udstedt forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fastsættes de restitutionssatser, der skal anvendes for de i bilag A til forordning (EF) nr. 1222/94 og de i artikel 1, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 nævnte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er nævnt i bilag I til forordning (EØF) nr. 1785/81, som anført i bilaget til nærværende forordning.

2. Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 110 af 17. 5. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 136 af 31. 5. 1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 116 af 23. 5. 1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. maj 1995 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af Traktatens bilag II

	— Restitutionssatser i ECU/100 kg —
Hvidt sukker :	43,46
Råsukker :	39,98
Roe- eller rørsirup, undtagen sirup fremstillet ved opløsning af hvidt sukker eller råsukker i fast form, med et indhold i tør tilstand på 85 vægtprocent saccharose eller derover (herunder invertsukker, beregnet som saccharose) :	$43,46^{(1)} \times \frac{S^{(1)}}{100}$ eller
	satsen fastsat ovenfor pr. 100 kg hvidt sukker eller råsukker anvendt ved opløsning
For sirupper fremstillet ved opløsning af hvidt sukker eller råsukker i fast form, uanset om opløsningen efterfølges af en invertering :	
Melasse :	—
Isoglucose ⁽²⁾ :	43,46 ⁽³⁾

⁽¹⁾ S angiver :

- indholdet af saccharose (herunder invertsukker, beregnet som saccharose), såfremt den pågældende sirup har en renhed på 98 vægtprocent og derover
 - indholdet af sukker, der kan ekstraheres, såfremt den pågældende sirup har en renhed på 85 vægtprocent og derover, men under 98 vægtprocent
- pr. 100 kg sirup.

⁽²⁾ Produkter fremstillet ved isomerisering af glucose, som i tør tilstand har et vægtindhold på mindst 41 % fructose og et samlet vægtindhold af polysaccharider og oligosaccharider, inklusive indholdet af di- eller tri-saccharider, som ikke overstiger 8,5 %.

⁽³⁾ Restitutionssats pr. 100 kg tørstof.

⁽⁴⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for det produkt, der er defineret i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3513/92 (EFT nr. L 355 af 5. 12. 1992, s. 12).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1237/95

af 31. maj 1995

om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for stabilisering af de udbytter, der anvendes til beregning af godtgørelser efter forordning (EØF) nr. 1765/92

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

For at undgå, at komplicerede regionaliseringsplaner medfører faktiske udbytter, der mærkbart overstiger de historiske udbytter, er det i forordning (EØF) nr. 1765/92 fastsat, at udligningsgodtgørelserne justeres det følgende produktionsår i forhold til overskridelsen af det historiske gennemsnitsudbytte, der følger af regionaliseringsplanerne for 1993; det bør fastsættes, hvilken fremgangsmåde der skal anvendes ved konstateringen af sådanne overskridelser, ligesom de historiske referenceudbytter bør fastsættes;

medlemsstaterne sender en samlet oversigt i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1664/93 af 29. juni 1993 om fastsættelse af de oplysninger, medlemsstaterne skal indsende vedrørende støtteordningen for producenter af visse markafgrøder⁽²⁾; oplysningerne i disse oversigter kan anvendes til beregning af overskridelserne;

referenceudbytterne bør fastsættes til det udbyttensniveau, der følger af regionaliseringsplanerne for 1993; det er således ikke muligt at fastsætte udbytter for de nye medlemsstater;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Fælles Forvaltningskomité for Korn, Olie og Fedtstoffer samt Tørret Foder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved anvendelse af artikel 3, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 1765/92:

— er oversigterne over alle støtteansøgningerne og de hertil knyttede udbytter de oversigter, medlems-

staterne har sendt i henhold til forordning (EØF) nr. 1664/93

— er de gennemsnitlige historiske udbytter, der følger af regionaliseringsplanerne for 1993, de udbytter, der er anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Ved beregning af det gennemsnitlige udbytte, der følger af støtteansøgningerne for et givet produktionsår, gælder følgende:

— arealerne tages i betragtning efter eventuel anvendelse af den proportionale nedsættelse, der er nævnt i artikel 2, stk. 6, første led, i forordning (EØF) nr. 1765/92, og den nedsættelse, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, sjette afsnit, i samme forordning

— de arealer, der anvendes til oliefrø, til femårig jordudtagning efter Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91⁽³⁾ og til arealer med markafgrøder, der er anmeldt som foderarealer under præmieordningen for kvæg og får, betragtes som udlignet på grundlag af det gennemsnitlige kornudbytte for regionen.

Artikel 3

Kommissionen foretager efter proceduren i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1765/92 en sammenlignende undersøgelse inden den 31. maj hvert år af de oplysninger, der er nævnt i artikel 1 og 2 i nærværende forordning, og fastsætter de fornødne korrektionskoefficienter.

Artikel 4

De i artikel 3 nævnte koefficienter anvendes på alle udligningsgodtgørelserne i den pågældende medlemsstat eller region med basisareal, med undtagelse af de beløb, der er nævnt i artikel 4, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EØF) nr. 1765/92.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 1994/95.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. L 158 af 30. 6. 1993, s. 19.

⁽³⁾ EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

**GENNEMSNITLIGE HISTORISKE UDBYTTET SOM NÆVNT I ARTIKEL 3, STK. 6 I
FORORDNING (EØF) Nr. 1765/92**

Belgien	6,24
Danmark	5,22
Tyskland	
— Schleswig-Holstein	6,81
— Hamburg	6,01
— Niedersachsen	5,33
— Bremen	5,34
— Nordrhein-Westfalen	5,81
— Hessen	5,50
— Rheinland-Pfalz	4,78
— Baden-Württemberg	5,48
— Bayern	5,94
— Saarland	4,38
— Berlin	4,52
— Brandenburg	4,52
— Mecklenburg-Vorpommern	5,45
— Sachsen	6,23
— Sachsen-Anhalt	6,14
— Thüringen	6,13
Grækenland	3,39
Spanien	2,64
Frankrig	6,02
Irland	6,08
Italien	3,78
Luxembourg	4,26
Nederlandene	6,66
Portugal	2,90
Det Forenede Kongerige	5,83

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1238/95

af 31. maj 1995

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 for så vidt angår fastsættelsen af gebyrer til EF-sortsmyndigheden

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94
af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse⁽¹⁾, særlig artikel
113, og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EF) nr. 2100/94 (basisforordningen) skal gennemføres af EF-sortsmyndigheden (sortsmyndigheden); sortsmyndighedens indtægter skal i princippet være tilstrækkeligt til at dække dens udgifter; indtægterne skal sikres ved årlige gebyrer, som skal betales for tjenestebehandlinger som omhandlet i basisforordningen og i Kommissionens forordning (EF) nr. 1239/95 af 31. maj 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse⁽²⁾ (procedurereforordningen) og for hvert år, en EF-sortsbeskyttelse er gældende;

et tilskud fra De Europæiske Fællesskabers almindelige budget kan dække udgifterne i forbindelse med sortsmyndighedens indkøringsfase i den overgangsperiode, der er omhandlet i basisforordningens artikel 113, stk. 3, litra b); ifølge samme bestemmelse kan denne periode forlænges med et år;

en sådan forlængelse af overgangsperioden bør overvejes, hvis erfaringerne ikke er tilstrækkelige til, at der kan fastsættes passende gebyrer, som kan sikre overholdelsen af princippet om selvfinansiering, samtidig med at det sikres, at Fællesskabets ordning for sortsbeskyttelse er attraktiv; en sådan erfaring kan kun opnås på grundlag af antallet af ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse, de til prøvningsmyndighederne betalte omkostninger og den faktiske varighed for meddelt EF-beskyttelse;

gebyrernes størrelse bør baseres på principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning inden for sortsmyndigheden og navnlig principperne om sparsommelighed og omkostningseffektivitet;

med henblik på at forenkle sagsbehandlingen for sortsmyndighedens personale bør gebyrerne fastsættes, men også opkræves og betales, i den valutaenhed, som sortsmyndigheden anvender i sit budget;

ansøgningsgebyret bør være et standardgebyr, der kun dækker sortsmyndighedens egen behandling af en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse, uanset den pågældende planteart;

under særlig hensyntagen til behovet for dels at opnå en hurtig godtgørelse af de omkostninger, som allerede er påløbet for sortsmyndigheden, dels at fremme en effektiv indgivelse af ansøgninger i betragtning af den store geografiske afstand, der kan være mellem en ansøger og sortsmyndigheden, bør den i basisforordningens artikel 51 omhandlede tidsfrist for betaling af ansøgningsgebyret svare til perioden mellem foretagelsen af de for betalingen nødvendige handlinger og den faktiske modtagelse af betalingen ved sortsmyndigheden;

summen af de afprøvningsgebyrer, der opkræves for gennemførelsen af teknisk afprøvning, skal i princippet svare til den samlede størrelse af de gebyrer, som sortsmyndigheden skal betale til alle afprøvningsmyndigheder; udgifterne til vedligeholdelse af reference-materialet bør ikke nødvendigvis alene dækkes ved de opkrævede afprøvningsgebyrer; afprøvningsgebyrets størrelse bør på grundlag af erfaringerne fra de nuværende nationale ordninger for sortsbeskyttelse gradueres for tre grupper af plantearter;

de årlige gebyrer for varigheden af en EF-sortsbeskyttelse bør udgøre en supplerende indtægt for sortsmyndigheden, men bør bl.a. dække omkostningerne i forbindelse med den tekniske efterkontrol af sorter efter meddelelsen af EF-sortsbeskyttelse og bør derfor følge den gruppeopdeling, der fastsættes for afprøvningsgebyrerne;

klagegebyret bør være et standardgebyr, der kan dække størstedelen af omkostningerne i forbindelse med behandlingen af en klage, dog bortset fra omkostningerne ved en teknisk afprøvning i henhold til basisforordningens artikel 55 og 56 eller ved en eventuel bevisoptagelse; to forskellige frister for betaling af klagegebyret skal tilskynde klagere til at genoverveje deres klage på baggrund af de afgørelser, der træffes af sortsmyndigheden i henhold til basisforordningens artikel 70, stk. 2;

⁽¹⁾ EFT nr. L 227 af 1. 9. 1994, s. 1.

⁽²⁾ Se side 37 i denne Tidende.

andre gebyrer for særlige anmodninger bør i princippet dække de dermed forbundne omkostninger for sortsmyndigheden, herunder vedtagelsen af afgørelserne om sådanne anmodninger;

med henblik på at sikre en fleksibel omkostningsadministration, bør sortsmyndighedens præsident bemyndiges til at fastsætte de gebyrer, som skal betales for afprøvningsrapporter, som allerede findes på ansøgningsdatoen, og som sortsmyndigheden ikke råder over, samt for særlige tjenesteydelser;

tillægsgebyrer kan opkræves med henblik på at mindske unødvendige omkostninger som følge af, at visse ansøgere om eller indehavere af EF-sortsbeskyttelse ikke i tilstrækkelig grad samarbejder med sortsmyndigheden;

efter basisforordningens artikel 117 bør nærværende forordning træde i kraft så hurtigt som muligt;

sortsmyndighedens administrationsråd er blevet hørt;

de i denne forordning fastsatte bestemmelser er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Sortsbeskyttelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

1. Gebyrer, der skal betales til sortsmyndigheden i henhold til basisforordningen og i henhold til procedureforordningen, skal opkræves i overensstemmelse med nærværende forordning.
2. Gebyrer, der skal betales til sortsmyndigheden, skal fastsættes, opkræves og betales i ecu.
3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på eventuelle tillægsgebyrer, der skal betales til sortsmyndigheden.
4. Enkeltheder om de gebyrer, som medlemsstaternes myndigheder kan opkræve i medfør af basisforordningen eller dette gebyrregulativ, skal følge de pågældende medlemsstats nationale regler herom.
5. Hvis sortsmyndighedens præsident bemyndiges til at tage beslutning om gebyrernes størrelse og den måde, de skal betales på, skal sådanne beslutninger offentliggøres i sortsmyndighedens officielle tidende.

Artikel 2

Almindelige bestemmelser

1. For hvert enkelt relevant forhold er en part i sagen som defineret i procedureforordningen forpligtet til at

betale de gældende gebyrer eller tillægsgebyrer. Hvis flere parter i sagen handler i forening, eller hvis der samtidig handles på flere parters vegne, hæfter hver af disse solidrisk for en sådan betaling.

2. Medmindre andet er fastsat i gebyrregulativet, finder de i basisforordningen og procedureforordningen fastsatte forskrifter om sagsbehandlingen ved sortsmyndighedens anvendelse, herunder bestemmelserne om sprog.

Artikel 3

Betalingsmåde

1. De skyldige gebyrer og tillægsgebyrer til sortsmyndigheden skal betales ved overførsel til en af sortsmyndighedens bankkonti.
2. Sortsmyndighedens præsident kan tillade andre former for betaling i overensstemmelse med de regler om arbejdsgangen, som skal fastlægges i henhold til forordningens artikel 36, stk. 1, litra d):
 - a) ved indlevering eller fremsendelse af checks, der er udstedt i ecu til sortsmyndigheden
 - b) overførsel i ecu til en af sortsmyndighedens girokonti
 - c) betaling til konti i ecu hos sortsmyndigheden.

Artikel 4

Den dato, der anses for datoen for sortsmyndighedens modtagelse af betalingen

1. Betalte gebyrer og tillægsgebyrer anses for at være modtaget ved sortsmyndigheden på den dato, på hvilken beløbet for overførslen som omhandlet i artikel 3, stk. 1, er indgået på en af sortsmyndighedens bankkonti.
2. Hvis sortsmyndighedens præsident tillader andre betalingsmåder efter artikel 3, stk. 2, skal han samtidig fastlægge den dato, der anses for datoen for betalingens modtagelse.
3. Hvis en betaling ikke anses for at være modtaget af sortsmyndigheden inden for en fastsat frist, anses den pågældende frist alligevel for at være overholdt i forhold til sortsmyndigheden, hvis der inden udløbet af den pågældende frist forelægges fyldestgørende dokumentation for, at den person, der har foretaget betalingen, har foretaget de herfor nødvendige handlinger.
4. For en person, der har foretaget en betaling, anses det at være nødvendigt efter stk. 3, at personen behørigt gav ordre til et pengeinstitut eller et postkontor om at overføre beløbet i ecu til en af sortsmyndighedens bankkonti.
5. Dokumentation anses for fyldestgørende efter stk. 3, hvis der forelægges kvittering for overførselsordren fra et pengeinstitut eller postkontor.

*Artikel 5***Navn på den person, der betaler, og betalingsformål**

1. En person, der indbetaler gebyrer eller tillægsgebyrer, skal skriftligt angive sit navn og betalingsformålet.
2. Hvis sortsmyndigheden ikke kan fastslå betalingsformålet, opfordrer den den person, der har foretaget betalingen til inden for en frist på to måneder skriftligt at angive betalingsformålet. Hvis betalingsformålet ikke er meddelt inden for denne frist, anses betalingen for ikke at have fundet sted, og beløbet returneres til den person, der har foretaget betalingen.

*Artikel 6***Utilstrækkelige betalte beløb**

Fristen for betalingen af gebyrer eller tillægsgebyrer anses principielt kun for at være overholdt, hvis hele det beløb, som gebyret eller tillægsgebyret andrager, er blevet betalt rettidigt. Hvis gebyrerne eller tillægsgebyrerne ikke er betalt fuldt ud, tilbagebetales det indbetalte beløb, når en eventuel frist for betaling er udløbet. Sortsmyndigheden kan dog, hvis det anses for rimeligt, se bort fra eventuelle mindre manglende beløb, uden at dette i øvrigt kan berøre rettighederne for den person, der har foretaget betalingen.

*Artikel 7***Ansøgningsgebyr**

1. En ansøger om EF-sortsbeskyttelse (»ansøgeren«) betaler et ansøgningsgebyr på 1 000 ECU for behandlingen af ansøgningen som omhandlet i forordningens artikel 113, stk. 2, litra a).
2. Ansøgeren foretager de for betalingen nødvendige handlinger, i overensstemmelse med artikel 3, senest på datoen for ansøgningens direkte indgivelse til sortsmyndigheden eller for indgivelsen til en afdeling eller et nationalt organ, der er oprettet eller bemyndiget i medfør af basisforordningens artikel 30, stk. 4; artikel 4, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.
3. Hvis betalingen af et ansøgningsgebyr ikke anses for at være modtaget på samme tidspunkt for sortsmyndighedens modtagelse af ansøgningen, fastsætter sortsmyndigheden i overensstemmelse med basisforordningens artikel 51 en frist på to uger, inden for hvilken en given ansøgningsdato efter basisforordningens artikel 51 ikke berøres. En fornyet opfordring til betaling som omhandlet i basisforordningens artikel 83, stk. 2, fremsendes ikke til ansøgeren inden udløbet af nævnte frist.
4. Hvis betalingen af et ansøgningsgebyr ikke anses for at være modtaget inden for den ifølge stk. 3 fastsatte frist, anses datoen for modtagelsen af betalingen for at være

ansøgningsdatoen som omhandlet i basisforordningens artikel 51.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse, hvis der sammen med ansøgningen er forelagt dokumentation for de for ansøgningsgebyrets betaling nødvendige handlinger; artikel 4, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.
6. Så længe betalingen af ansøgningsgebyret af sortsmyndigheden anses for ikke at være modtaget, offentliggør den ikke den pågældende ansøgning, ligesom den udsætter gennemførelsen af den tekniske afprøvning.

*Artikel 8***Afprøvningsgebyr**

1. Gebyrer for tilrettelæggelse og gennemførelse af den tekniske afprøvning af en sort, der er omfattet af en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse (afprøvningsgebyr), skal som fastsat i bilag I betales for hver påbegyndt dyrkningsperiode. Hvad angår sorter, til hvis frembringelse der til stadighed skal anvendes materiale med visse komponenter, skal det i bilag I fastlagte afprøvningsgebyr betales med hensyn til en sådan sort og med hensyn til hver af de komponenter, for hvilken der ikke forefindes en officiel beskrivelse, og som også skal afprøves, men gebyret må i intet tilfælde overstige 3 000 ECU.
2. Afprøvningsgebyret for den første dyrkningsperiode forfalder til betaling senest en måned efter fristen for modtagelse af materiale til den tekniske afprøvning.
3. Afprøvningsgebyret for hver efterfølgende dyrkningsperiode forfalder til betaling senest en måned inden påbegyndelsen af den pågældende periode, medmindre sortsmyndigheden fastsætter andet.
4. Sortsmyndighedens præsident kan offentliggøre de i denne artikel omhandlede forfaldsdatoer i sortsmyndighedens officielle tidende.
5. Er der udarbejdet en afprøvningsrapport om resultaterne af en teknisk afprøvning, som allerede er udført, i overensstemmelse med procedureforordningens artikel 27, forud for ansøgningsdatoen som omhandlet i basisforordningens artikel 51, skal der betales et administrativt gebyr inden for en af sortsmyndigheden nærmere fastsat frist.

*Artikel 9***Årligt gebyr**

1. Sortsmyndigheden opkræver fra indehaveren af en EF-sortsbeskyttelse, i det følgende benævnt »indehaveren«, et gebyr som fastsat i bilag II for hvert år af EF-beskyttelsens gyldighedsperiode (årligt gebyr).
2. Forfaldsdatoen for det årlige gebyr er den sidste dag i kalendermåneden efter den kalendermåned, i hvilken EF-sortsbeskyttelsen blev meddelt, og i hvert efterfølgende år den tilsvarende dato.

3. Sortsmyndigheden tilstiller indehaveren en betalingsanmodning med angivelse af betalingsformålet, det skyldige beløb, forfaldsdatoen, samt oplysning om muligheden for tillægsgebyr i henhold til artikel 13, stk. 2, litra a).

4. Sortsmyndigheden tilbagebetaler ingen betalinger, der er foretaget for en sådan opretholdelse af gyldigheden for EF-sortsbeskyttelsen.

Artikel 10

Gebyrer for behandling af særlige anmodninger

1. Nedenstående gebyrer for behandling af anmodninger betales af den person, der fremsætter den pågældende anmodning:

- a) ansøgning om tvangslicens, herunder eventuelle indførelser i registre, en anmodning om, at sortsmyndigheden meddeler en udnyttelsesret i henhold til basisforordningens artikel 100, stk. 2, eller en anmodning om ændring af en sådan meddelt udnyttelsesret (tvangslicensgebyr), idet Kommissionen eller en medlemsstat dog er fritaget herfor i det i basisforordningens artikel 29, stk. 2, omhandlede tilfælde: 1 500 ECU
- b) anmodning om følgende indførelser i registret over EF-sortsbeskyttelse (registreringsgebyr):
 - overdragelse af EF-sortsbeskyttelse
 - udnyttelsesret ifølge aftale
 - identifikation af sorter som oprindelige og i det væsentlige afledte sorter
 - anlagt af søgsmål vedrørende krav som omhandlet i basisforordningens artikel 98, stk. 1 og 2, og artikel 99
 - anvendelse af EF-sortsbeskyttelse som sikkerhedsstillelse eller som tinglig ret tvangsfuldbyrdelse som omhandlet i basisforordningens artikel 24: 300 ECU
- c) andre anmodninger om indførelse i registret over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse eller i registret over EF-sortsbeskyttelse end de i litra a) og b) nævnte: 100 ECU
- d) begæring om fastsættelse af omkostninger i henhold til basisforordningens artikel 85, stk. 5: 100 ECU.

2. De i stk. 1 omhandlede gebyrer forfalder til betaling på datoen for modtagelsen af anmodningen, som gebyret vedrører. Hvis betalingen ikke modtages rettidigt, finder basisforordningens artikel 83, stk. 2, anvendelse.

Artikel 11

Klagegebyr

1. Klageren betaler et klagegebyr på 1 500 ECU for behandlingen af en klage som omhandlet i basisforordningens artikel 113, stk. 2, litra c).

2. En tredjedel af klagegebyret forfalder til betaling på datoen for sortsmyndighedens modtagelse af klagen;

basisforordningens artikel 83, stk. 2, finder anvendelse på denne tredjedel. De resterende to tredjedele af klagegebyret betales efter anmodning for sortsmyndigheden senest en måned efter, at det pågældende kontor i sortsmyndigheden har fremsendt klagen til appelkammeret.

3. Hvis en påklaget afgørelse berigtiges efter bemyndigelse af sortsmyndighedens præsident eller ændres af appelkammeret, tilbagebetales det allerede indbetalte klagegebyr, hvis betingelserne i basisforordningens artikel 83, stk. 4, er opfyldt.

4. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis Kommissionen eller en medlemsstat påklager en afgørelse, der er truffet i henhold til forordningens artikel 29, stk. 2.

Artikel 12

Gebyrer, der fastsættes af sortsmyndighedens præsident

1. Sortsmyndighedens præsident fastsætter størrelsen af gebyrerne for følgende sager:

- a) det administrative gebyr som omhandlet i artikel 8, stk. 5
- b) gebyrer for kopier, såvel bekræftede som ubekræftede, især som omhandlet i procedureforordningens artikel 84, stk. 3
- c) gebyrer med hensyn til sortsmyndighedens officielle tidende (basisforordningens artikel 89 og basisforordningens artikel 87) og enhver anden publikation, som udgives af sortsmyndigheden.

2. Sortsmyndighedens præsident kan beslutte at lade de under stk. 1, litra b) og c), nævnte ydelser være betinget af forudbetaling.

Artikel 13

Tillægsgebyrer

1. Sortsmyndigheden kan opkræve et tillægsgebyr til ansøgningsgebyret, hvis den konstaterer,

- a) at en foreslået betegnelse ikke kan godkendes i henhold til basisforordningens artikel 63, fordi den er identisk med betegnelsen på en anden sort, eller fordi den afviger fra en betegnelse på samme sort
- b) at en ansøger om EF-sortsbeskyttelse fremsætter et nyt forslag til sortsbetegnelse, uden at sortsmyndigheden har opfordret vedkommende hertil, og uden at den pågældende er indtrådt i en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, i procedureforordningen.

Sortsmyndigheden offentliggør ikke et forslag til sortsbetegnelse inden betaling af et tillægsgebyr, som er blevet pålagt i henhold til første afsnit.

2. Sortsmyndigheden kan opkræve et tillægsgebyr til det årlige gebyr, hvis den konstaterer

a) at indehaveren har undladt at betale det årlige gebyr i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2 og 3, eller

b) at sortsbetegnelsen skal ændres som følge af, at tredje-
mand har en ældre kolliderende rettighed som
omhandlet i basisforordningens artikel 66, stk. 1.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede tillægsgebyrer, der opkræves i henhold til de regler om arbejdsmetoder, som skal fastlægges i henhold til basisforordningens artikel 36, stk. 1, litra d), andrager 20 % af det pågældende gebyr, dog mindst 100 ECU, og betales inden for en frist på en måned fra datoen for sortsmyndighedens betalingsanmodning.

Artikel 14

Undtagelser

1. Uanset artikel 7 berøres ansøgningsdatoen som omhandlet i basisforordningens artikel 51 ikke for ansøgninger, der er indgivet i overensstemmelse med basisforordningens artikel 116, stk. 1 eller 2, hvis der senest den 30. september 1995 fremlægges tilstrækkeligt bevis for, at ansøgeren om EF-sortsbeskyttelse har foretaget de for betalingen af ansøgningsgebyret nødvendige handlinger.

2. Uanset artikel 8, stk. 5, betales der et administrativt gebyr på 100 ECU, når der foretages en teknisk afprøvning af sorten på grundlag af de disponible resultater af enhver procedure for meddelelse af national sortsbeskyttelse i henhold til basisforordningens artikel 116, stk. 3. Et sådant administrativt gebyr forfalder senest den 30. november 1995.

3. Uanset artikel 8, stk. 5, kan myndigheder, som har behandlet en sag om meddelelse af national sortsbeskyttelse, opkræve ansøgeren om EF-sortsbeskyttelse et gebyr for at stille de relevante dokumenter til rådighed for ansøgeren på de betingelser, der er anført i artikel 93, stk. 3, i procedureforordningen. Et sådant gebyr må ikke overstige det gebyr, som opkræves i medlemsstaten af en prøvningsmyndighed i et andet land for fremsendelse af en afprøvningsrapport; betaling af dette gebyr indskrænker ikke bestemmelserne vedrørende betaling i henhold til stk. 1 og 2.

4. Uanset artikel 8 opkræves et rapportgebyr på 300 ECU for afprøvningsrapporter, som omhandlet i artikel 94 i procedureforordningen; sortsmyndigheden fastsætter en frist for betalingen heraf.

Artikel 15

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Det afprøvningsgebyr, der skal betales i henhold til artikel 8, fastsættes således :

Gruppe A 1 000 ECU

Gruppe A omfatter følgende landbrugsafgrøder :

sukkerroer, korn, bomuld, kartofler, rapsfrø, sojabønner, solsikke

Gruppe B 800 ECU

Gruppe B omfatter :

1. følgende landbrugsafgrøder :

(inklusive græsser), der ikke er omfattet af Gruppe A

2. følgende grøntsager :

aubergine (ægplanter), courgette, agurk, endivie, almindelige bønner, salat, mandelgræskar, melon, løg, peber, tomater, ærter, vandmelon

3. følgende pryddplanter :

alstroemeria, anthurium, azalea, begonia (elator), krysantemum, dianthus, euphorbia pulcherrima, fuchsia, gerbera, impatiens, kalanchoe, lilje, orkide, pelargonie, pentas, petunia, rose, afrikansk viol, spathiphyllum

Gruppe C 700 ECU

Gruppe C omfatter alle slægter og arter, der ikke er omfattet af gruppe A og B.

BILAG II

Det årlige gebyr, der i henhold til artikel 9 skal betales for hvert års gyldighed, fastsættes på grundlag af de i bilag I opstillede grupper således :

(ECU)

År	Gruppe		
	A	B	C
1	400	400	400
2	600	500	500
3	800	600	600
4	1 000	700	700
5	1 100	800	800
6	1 200	1 000	900
7 og efterfølgende år	1 300	1 100	1 000

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1239/95

af 31. maj 1995

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94
af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse ⁽¹⁾, særlig artikel
114, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EF) nr. 2100/94, i det følgende benævnt
»basisforordningen«, om EF-sortsbeskyttelse er der indført
en ny EF-ordning for sortsbeskyttelse, der åbner mulighed
for en sortsbeskyttelse, som gælder i hele Fællesskabet;en sådan ordning bør snarest muligt forvaltes på en
effektiv måde af EF-sortsmyndigheden, som skal bistås af
prøvningsmyndigheder ved gennemførelsen af den
tekniske afprøvning af de pågældende plantesorter, og
som kan søge bistand hos nationale organer og hos egne
afdelinger, der er oprettet med dette formål; i den forbin-
delse er det nødvendigt at fastlægge det indbyrdes forhold
mellem på den ene side sortsmyndigheden og på den
anden side dens egne afdelinger, prøvningsmyndighe-
derne og de nationale organer;myndighedens afgørelser kan indbringes for dens appel-
kammer, som skal oprettes, og for hvilket der bør fast-
sættes sagsbehandlingsregler; et eller flere yderligere
appelkamre kan om nødvendigt oprettes af administra-
tionsrådet;i basisforordningens artikel 23, 29, 34, 35, 36, 42, 45, 46,
49, 50, 58, 81, 85, 87, 88 og 100 er det allerede udtrykke-
ligt fastsat, at der skal eller kan fastsættes bestemmelser
om deres gennemførelse; i andre tilfælde, hvor en præci-
sering er påkrævet, bør der ligeledes fastsættes gennemfø-
relsesbestemmelser;tidspunktet for, hvornår en overdragelse af en EF-sortsbe-
skyttelse eller en overdragelse af retten hertil får virkning,
må specificeres i reglerne vedrørende indførelse i regi-
strene;

EF-sortsmyndighedens Administrationsråd er blevet hørt;

de i denne forordning fastsatte regler er i overensstem-
melse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Sortsbe-
skyttelse —⁽¹⁾ EFT nr. L 227 af 1. 9. 1994, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

SAGENS PARTER, SORTSMYNDIGHEDEN OG PRØV-
NINGSMYNDIGHEDERNE

KAPITEL I

SAGENS PARTER

Artikel 1

Sagens parter

1. Nedennævnte personer kan optræde som part i sager
ved EF-sortsmyndigheden, i det følgende benævnt »sorts-
myndigheden«.

- a) ansøgeren om en EF-sortsbeskyttelse
- b) indsigeren, jf. basisforordningens artikel 59, stk. 2
- c) indehaveren eller indehaverne af EF-sortsbeskyttelsen, i
det følgende benævnt »indehaveren«
- d) enhver person, hvis ansøgning eller begæring er en
forudsætning for, at sortsmyndigheden kan træffe afgø-
relse.

2. Sortsmyndigheden kan efter skriftlig begæring
tillade enhver anden direkte og individuelt berørt person
end de i stk. 1 nævnte at intervenere som part i sagen.

3. Enhver fysisk eller juridisk person og ethvert organ,
der ifølge de for organet gældende retsregler betragtes
som en juridisk person, anses for at være en person i den i
stk. 1 og 2 anførte betydning.

Artikel 2

Angivelse af sagens parter

- 1. En part i sagen angives med navn og adresse.
- 2. Navne på fysiske personer angives med den pågæl-
dende efternavn og fornavne. Navne på juridiske personer
og virksomheder angives med den officielle benævnelse.

3. Adresser skal omfatte alle relevante administrative oplysninger, herunder navnet på den stat, i hvilken den pågældende part i sagen er bosiddende eller har sit sæde eller forretningssted. For hver part i sagen bør der kun angives én adresse; hvis der angives flere adresser, tages der kun hensyn til den førstnævnte, medmindre parten i sagen angiver en af de øvrige adresser som valgt adresse.

4. Hvis en part i sagen er en juridisk person, angives vedkommende også ved navn og adresse på den fysiske person, der i henhold til den relevante nationale lovgivning repræsenterer parten i retssager. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på denne fysiske person.

Sortsmyndigheden kan tillade undtagelser fra første afsnit, første punktum.

5. Hvis Kommissionen eller en medlemsstat er part i en sag, skal vedkommende for hver sagsbehandling, som den deltager i, give meddelelse om, hvem der er dens repræsentant.

Artikel 3

Parternes sprog

1. Det af Fællesskabernes officielle sprog, som en part i sagen har valgt i det første dokument, der er forelagt for sortsmyndigheden og undertegnet med henblik på forelæggelse, anvendes af den pågældende part, indtil sortsmyndigheden har truffet endelig afgørelse.

2. Hvis en part i sagen forelægger et dokument, som vedkommende har undertegnet med henblik på forelæggelsen, og dokumentet er affattet på et andet af Fællesskabernes officielle sprog end det, der skal anvendes i henhold til stk. 1, anses dokumentet først for at være modtaget, når sortsmyndigheden fra et andet organ har modtaget en oversættelse heraf.

Sortsmyndigheden kan tillade undtagelser fra dette krav.

3. Hvis en part i sagen under den mundtlige forhandling anvender et andet sprog end det af Fællesskabernes officielle sprog, der anvendes enten af de kompetente medlemmer af sortsmyndighedens personale eller af andre parter i sagen eller af alle disse, og som den pågældende part skal anvende, skal vedkommende sørge for simultantolkning til sidstnævnte sprog. Hvis der ikke sørges herfor, kan den mundtlige forhandling fortsættes på de sprog, der anvendes af de ansvarlige medlemmer af sortsmyndighedens personale og af andre parter i sagen.

Artikel 4

Sprogene ved mundtlig forhandling og ved bevisoptagelse

1. Parter, vidner og sagkyndige, der skal høres under den mundtlige forhandling ved bevisoptagelse, kan anvende et af Fællesskabernes officielle sprog.

2. Hvis bevisoptagelse som omhandlet i stk. 1 finder sted på begæring af en part i sagen, og en part i sagen, et vidne eller en sagkyndig ikke er i stand til at udtrykke sig på tilfredsstillende måde på et af Fællesskabernes officielle sprog, kan vedkommende kun høres, hvis den part i sagen, der har fremsat begæringen, sørger for tolkning til det sprog, der anvendes af alle sagens parter, eller, hvis der ikke er noget fælles sprog, til det sprog, der anvendes af de kompetente medlemmer af sortsmyndighedens personale.

Sortsmyndigheden kan tillade undtagelser fra første afsnit.

3. Udtalelser, som medlemmerne af sortsmyndighedens personale, parterne i sagen, vidner eller eksperter fremsætter på et af Fællesskabernes officielle sprog under mundtlig forhandling eller bevisoptagelse, skal indføres i mødeprotokollen på det anvendte sprog. Udtalelser, der fremsættes på et andet sprog, skal indføres på det sprog, der anvendes af medlemmerne af sortsmyndighedens personale.

Artikel 5

Oversættelse af dokumenter fra sagens parter

1. Hvis en part i sagen indgiver dokumenter på et andet sprog end et af Fællesskabernes officielle sprog, kan sortsmyndigheden kræve, at den pågældende part leverer en oversættelse af de modtagne dokumenter til det sprog, der skal anvendes af den pågældende part i sagen, eller som anvendes af de kompetente medlemmer af sortsmyndighedens personale.

2. Når en oversættelse af et dokument skal indgives eller er indgivet af en part i sagen, kan sortsmyndigheden kræve, at der inden for en af den fastsat tidsfrist forelægges en attest på, at oversættelsen svarer til originalteksten.

3. Hvis den i stk. 1 omhandlede oversættelse eller den i stk. 2 omhandlede attest ikke indgives, anses dokumentet for ikke at være modtaget.

KAPITEL II

SORTSMYNDIGHEDEN

Afdeling 1

Sortsmyndighedens udvalg

Artikel 6

Udvalgsmedlemmernes kvalifikationer

1. De i basisforordningens artikel 35, stk. 2, omhandlede udvalg sammensættes efter sortsmyndighedens præsidents bestemmelse af teknisk sagkyndige eller juridisk sagkyndige eller en blanding heraf.

2. Et teknisk medlem skal have en højere uddannelse eller anerkendt erfaring inden for plantevidenskab.

3. Et juridisk medlem skal have juridisk embedsesamen eller anerkendt erfaring med hensyn til intellektuel ejendomsret eller registrering af plantesorter.

Artikel 7

Udvalgets afgørelser

1. Et udvalg skal foruden de i basisforordningens artikel 35, stk. 2, omhandlede afgørelser behandle spørgsmål vedrørende :

- bestemmelse om ikke at give opsættende virkning med hensyn til en afgørelse, jf. basisforordningens artikel 67, stk. 2
- berigtigelse af en påklaget afgørelse, jf. basisforordningens artikel 70
- genindsættelse i rettigheder, jf. basisforordningens artikel 80, og
- fordeling af omkostningerne, jf. basisforordningens artikel 85, stk. 2, og artikel 75 i nærværende forordning.

2. Udvalgets afgørelser træffes af et flertal af dets medlemmer.

Artikel 8

De enkelte udvalgsmedlemmers beføjelser

1. Udvalget udpeger et af sine medlemmer til som referent at handle på udvalgets vegne.
2. Referenten kan navnlig
 - a) varetage de opgaver, der er omhandlet i artikel 25, og overvåge prøvningsmyndighedernes aflevering af rapporter
 - b) overvåge sortsmyndighedens interne sagsbehandling, herunder meddelelse af eventuelle mangler, som skal afhjælpes af en part i sagen, og fastsættelse af tidsfrister, og
 - c) sikre et nært samråd og udveksling af oplysninger med parterne i den pågældende sag.

Artikel 9

Præsidentens opgave

Sortsmyndighedens præsident skal sikre, at der er overensstemmelse mellem de afgørelser, der træffes under hans myndighed. Han skal navnlig fastlægge betingelserne for, hvornår afgørelser om indsigelser, jf.

basisforordningens artikel 59, kan træffes sammen med afgørelser i medfør af basisforordningens artikel 61, 62, 63 eller 66.

Artikel 10

Konsultationer

Medlemmer af sortsmyndighedens personale kan uden vederlag benytte faciliteterne ved de nationale organer, der har fået overdraget varetagelsen af opgaver i medfør af basisforordningens artikel 30, stk. 4, og ved prøvningsmyndighederne med henblik på afholdelse af jævnlige konsultationer for parter i sager og for tredjemand.

Afdeling 2

Appelkamre

Artikel 11

Appelkamre

1. Der oprettes et appelkammer til behandling af klager som omhandlet i basisforordningens artikel 67. Om nødvendigt kan administrationsrådet på forslag af sortsmyndigheden oprette flere appelkamre. I så fald skal det også fastlægges arbejdsfordelingen mellem de oprettede appelkamre.

2. Hvert appelkammer skal bestå af medlemmer med tekniske og juridiske kvalifikationer, og artikel 6, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse. Formanden skal være et medlem med juridiske kvalifikationer.

3. Ved behandlingen af en klage udpeger formanden for appelkammeret et af dets medlemmer til som referent at undersøge sagen. Denne opgave kan også, hvor det er hensigtsmæssigt, omfatte bevisoptagelsen.

4. Appelkammerets afgørelser træffes af et flertal af dets medlemmer.

Artikel 12

Sekretariatet for et appelkammer

1. Sortsmyndighedens præsident opretter et sekretariat for hvert appelkammer; de medlemmer af sortsmyndighedens personale, der har deltaget i sagsbehandlingen vedrørende en påklaget afgørelse, udelukkes fra sekretariatet.

2. De ansatte i det oprettede sekretariat er navnlig ansvarlige for :

- udfærdigelse af referatet af den mundtlige forhandling og bevisoptagelsen i henhold til artikel 63

- fastlæggelse af fordelingen af omkostningerne i henhold til basisforordningens artikel 85, stk. 5, og artikel 76 i nærværende forordning
- bekræftelse af en eventuel aftale om fordelingen af omkostningerne som omhandlet i artikel 77.

KAPITEL III

PRØVNINGSMYNDIGHEDER

Artikel 13

Overdragelse af opgaver til en prøvningsmyndighed som omhandlet i basisforordningens artikel 55, stk. 1

1. Når administrationsrådet overlader det til den kompetente myndighed i en medlemsstat at foretage teknisk afprøvning, giver sortsmyndighedens præsident den pågældende myndighed, i det følgende benævnt prøvningsmyndigheden, meddelelse om bemyndigelsen hertil. Bemyndigelsen har virkning fra tidspunktet for udstedelsen af meddelelsen fra sortsmyndighedens præsident. Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på tilbagekaldelse af en prøvningsmyndigheds bemyndigelse, jf. dog artikel 15, stk. 6.

2. Medlemmer af prøvningsmyndighedens personale, der deltager i den tekniske afprøvning, må ikke gøre ubeføjet brug af kendsgerninger, dokumenter eller oplysninger, som de bliver bekendt med under eller i forbindelse med gennemførelsen af den tekniske afprøvning, og de må ikke videregive sådanne kendsgerninger, dokumenter eller oplysninger til uvedkommende; de er fortsat bundet af denne forpligtelse efter afslutningen af den tekniske afprøvning, efter at de har fået deres afsked, og efter at bemyndigelsen af den pågældende prøvningsmyndighed er tilbagekaldt.

3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på sortsmateriale, som ansøgeren har stillet til rådighed for prøvningsmyndigheden.

4. Sortsmyndigheden overvåger anvendelsen af stk. 2 og 3 og træffer afgørelse om udelukkelse af eller indsigelser mod medlemmer af prøvningsmyndighedens personale i overensstemmelse med basisforordningens artikel 81, stk. 2.

Artikel 14

Overdragelse af opgaver til en prøvningsmyndighed som omhandlet i basisforordningens artikel 55, stk. 2

1. Når sortsmyndigheden har til hensigt at overlade ansvaret for den tekniske afprøvning af sorter til organer i medfør af basisforordningens artikel 55, stk. 2, tilstiller den med henblik på godkendelse administrationsrådet en redegørelse for det pågældende organs tekniske egnethed som prøvningsmyndighed.

2. Hvis sortsmyndigheden har til hensigt at oprette egne afdelinger, der skal foretage teknisk afprøvning af sorter, tilstiller den med henblik på godkendelse administrationsrådet en redegørelse for de tekniske og økonomiske forhold vedrørende oprettelsen af en sådan afdeling med nævnte formål og på det påtænkte sted.

3. Når administrationsrådet godkender en redegørelse som nævnt i stk. 1 og 2, kan sortsmyndighedens præsident give meddelelse om bemyndigelse til det i stk. 1 omhandlede organ, henholdsvis offentliggøre en bemyndigelse af den i stk. 2 omhandlede afdeling i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Bemyndigelse kan kun tilbagekaldes med administrationsrådets godkendelse. Artikel 13, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på medlemmerne af det i stk. 1 omhandlede organs personale.

Artikel 15

Gennemførelse af bemyndigelsen

1. Bemyndigelsen af en prøvningsmyndighed fastlægges ved en skriftlig aftale mellem sortsmyndigheden og prøvningsmyndigheden om prøvningsmyndighedens foretagelse af teknisk afprøvning af sorter og om betaling af et gebyr efter basisforordningens artikel 58. I forbindelse med en afdeling som omhandlet i artikel 14, stk. 2, i nærværende forordning gennemføres bemyndigelsen ved hjælp af sortsmyndighedens interne regler om arbejdsgangen.

2. Indgåelsen af den skriftlige aftale har den virkning, at handlinger, som medlemmer af prøvningsmyndighedens personale har foretaget eller skal foretage i overensstemmelse med aftalen, i forhold til tredjemand anses for at være handlinger foretaget af sortsmyndigheden.

3. Hvis prøvningsmyndigheden har til hensigt at søge bistand fra andre fagligt kvalificerede organer i medfør af basisforordningens artikel 56, stk. 3, skal sådanne organer allerede anføres i den skriftlige aftale med sortsmyndigheden. Basisforordningens artikel 81, stk. 2, og artikel 13, stk. 2 og 3, i nærværende forordning finder tilsvarende anvendelse på de berørte ansatte, som skal underskrive en skriftlig forpligtelse om at efterkomme kravet om tavshedspligt.

4. Sortsmyndighedens betaling af et gebyr til prøvningsmyndigheden skal være i overensstemmelse med de satser, der skal indsættes i denne forordning, senest den 31. december 1999 på grundlag af kravene i artikel 93, stk. 1. De fastsatte satser kan kun ændres i forbindelse med en ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 1238/95 (gebyrforordning) ⁽¹⁾.

5. Prøvningsmyndigheden skal regelmæssigt til sortsmyndigheden fremsende en opgørelse over omkostningerne i forbindelse med den pågældende tekniske afprøvning og vedligeholdelsen af det nødvendige referencemateriale. I det i stk. 3 omhandlede tilfælde skal prøvningsmyndigheden til sortsmyndigheden fremsende en særskilt revisionsberetning for organerne.

⁽¹⁾ Se side 31 i denne Tidende.

6. En tilbagekaldelse af en prøvningsmyndigheds bemyndigelse kan ikke få virkning forud for det tidspunkt, på hvilket en ophævelse af den i stk. 1 omhandlede aftale får virkning.

AFSNIT II

DE ENKELTE FORMER FOR SAGSBEHANDLING VED SORTSMYNDIGHEDEN

KAPITEL I

ANSØGNING OM EF-SORTSBESKYTTELSE

Afdeling 1

Ansøgninger

Artikel 16

Indgivelse af ansøgningen

1. Ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse skal indgives skriftligt i to eksemplarer til sortsmyndigheden eller skriftligt i tre eksemplarer til de nationale organer eller de afdelinger, der er bemyndiget eller oprettet i medfør af basisforordningens artikel 30, stk. 4.

2. De i basisforordningens artikel 49, stk. 1, litra b), omhandlede oplysninger skal omfatte:

- oplysninger til identifikation af ansøgeren og i givet fald af dennes befuldmægtigede
- angivelse af det nationale organ eller den afdeling, hvortil ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse er indgivet, og
- den foreløbige betegnelse af den pågældende sort.

3. Sortsmyndigheden udleverer vederlagsfrit følgende formularer, som skal udfyldes og underskrives af ansøgeren:

- a) en ansøgningsformular og et teknisk oplysningsskema til brug ved indgivelsen af en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse
- b) en formular til fremsendelse af de i stk. 2 omhandlede oplysninger med angivelse af følgerne af, at fremsendelse ikke finder sted.

Artikel 17

Kvittering for ansøgningen

1. Hvis et nationalt organ eller en afdeling, der er bemyndiget eller oprettet i medfør af basisforordningens artikel 30, stk. 4, modtager en ansøgning, skal organet eller afdelingen i overensstemmelse med basisforordningens artikel 49, stk. 2, fremsende ansøgningen til sortsmyndigheden og vedlægge en kvittering for ansøgningen.

Kvitteringen skal i det mindste indeholde angivelse af det nationale organs sagsnummer, antallet af fremsendte dokumenter og datoen for det nationale organs eller afdelingens modtagelse heraf. Det nationale organ eller afdelingen sender en kopi af den fremsendte kvittering til ansøgeren.

2. Hvis sortsmyndigheden modtager en ansøgning direkte fra ansøgeren eller via en afdeling eller et nationalt organ, skal den, uden at det berører øvrige bestemmelser, påføre de dokumenter, der indgår i ansøgningen, et sagsnummer og datoen for sortsmyndighedens modtagelse heraf og sende ansøgeren en kvittering. Kvitteringen skal i det mindste indeholde angivelse af sortsmyndighedens sagsnummer, antallet af modtagne dokumenter, datoen for sortsmyndighedens modtagelse heraf og ansøgningsdatoen efter basisforordningens artikel 51. Hvis sortsmyndigheden har modtaget ansøgningen via et nationalt organ eller en afdeling, sender den en kopi af kvitteringen til det pågældende organ eller den pågældende afdeling.

3. Hvis sortsmyndigheden modtager en ansøgning fra en afdeling eller et nationalt organ senere end en måned efter ansøgerens indgivelse heraf, kan ansøgningsdatoen efter basisforordningens artikel 51 ikke ligge forud for datoen for sortsmyndighedens modtagelse, medmindre sortsmyndigheden på grundlag af fyldestgørende dokumentation fastslår, at ansøgeren har givet den underretning i overensstemmelse med basisforordningens artikel 49, stk. 1, litra b), og artikel 16, stk. 2, i nærværende forordning.

Artikel 18

Betingelserne i basisforordningens artikel 50, stk. 1

1. Hvis sortsmyndigheden konstaterer, at ansøgningen ikke opfylder de krav, der er anført i basisforordningens artikel 50, stk. 1, giver den ansøgeren meddelelse om de mangler, der er konstateret, samt om, at det først er datoen for modtagelsen af tilfredsstillende oplysninger til afhjælpning af de meddelte mangler, der vil blive betragtet som ansøgningsdato efter basisforordningens artikel 51.

2. En ansøgning opfylder kun kravet i basisforordningens artikel 50, stk. 1, litra i), hvis den indeholder angivelse af datoen og landet for en eventuel første overdragelse som omhandlet i basisforordningens artikel 10, stk. 1, eller i modsat fald en erklæring om, at en sådan overdragelse endnu ikke har fundet sted.

3. En ansøgning opfylder kun kravet i basisforordningens artikel 50, stk. 1, litra j), hvis den indeholder en efter ansøgerens bedste overbevisning afgiven oplysning om datoen for og det berørte land i forbindelse med enhver tidligere ansøgning vedrørende sorten, det være sig:

- en ansøgning om meddelelse af ejendomsret til sorten, eller

- en ansøgning om officiel godkendelse af sorten til certificering og markedsføring, hvor en sådan officiel godkendelse omfatter en officiel beskrivelse af sorten i en medlemsstat eller i en stat, der er medlem af Den Internationale Union til Beskyttelse af Plantenyheder.

Artikel 19

Betingelserne i basisforordningens artikel 50, stk. 2

1. Hvis sortsmyndigheden bemærker, at ansøgningen ikke er i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4 i nærværende artikel eller artikel 16, anvender den artikel 17, stk. 2, men den skal anmode ansøgeren om at afhjælpe de konstaterede mangler inden for en af sortsmyndigheden fastsat frist. Hvis de meddelte mangler ikke rettidigt afhjælpes, giver sortsmyndigheden straks afslag på ansøgningen i henhold til basisforordningens artikel 61, stk. 1, litra a).
2. Ansøgningen skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) ansøgerens nationalitet, hvis han er en fysisk person, og hans angivelse som part i sagen som omhandlet i artikel 2 samt, hvis han ikke har frembragt sorten, navn og adresse på den, der har frembragt sorten
 - b) det latinske navn på den slægt, art eller underart, som sorten tilhører, samt det almindelige navn
 - c) forekomsten af de kendetegn for sorten, som efter ansøgerens opfattelse gør den klart skelnelig fra andre sorter, skal nærmere beskrives; navnene på sådanne andre sorter kan opgives som referencesorter for afprøvningen
 - d) frembringelse, opretholdelse og formering af sorten, idet oplysningerne herom især skal omfatte:
 - kendetegn, sortsbetegnelsen, eller i mangel heraf den foreløbige betegnelse, samt oplysninger om dyrkningen af en anden sort eller andre sorter, når materiale af sådanne sorter løbende skal anvendes til fremstilling af sorten, eller
 - de genetisk modificerede kendetegn, når sorten er en genetisk modificeret organisme som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 90/220/EØF⁽¹⁾
 - e) den region og det land, hvor sorten er frembragt eller fundet og udviklet
 - f) dato og land for en eventuel første overdragelse af sortsbestanddele eller udbytte deraf med henblik på vurdering af nyhedsværdien i overensstemmelse med basisforordningens artikel 10 eller i modsat fald en

erklæring om, at en sådan overdragelse endnu ikke har fundet sted

- g) angivelse af den myndighed, ansøgningen er indgivet til, og sagsnummeret på ansøgninger som omhandlet i artikel 18, stk. 3
- h) eksisterende nationale sortsbeskyttelsesrettigheder eller eventuelle patenter, der er opnået inden for Fællesskabet for den pågældende sort.

3. Sortsmyndigheden kan kræve, at der inden for en af sortsmyndigheden fastsat frist meddeles enhver form for oplysninger og dokumentation, som er nødvendig, herunder om nødvendigt de tegninger og fotografier, der er behov for med henblik på gennemførelsen af den tekniske afprøvning.

4. Hvis den pågældende sort er en genetisk modificeret organisme som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i direktiv 90/220/EØF, anmoder sortsmyndigheden ansøgeren om at fremsende en kopi af myndighedernes skriftlige godkendelse af, at den pågældende sort ikke indebærer nogen risiko for miljøet i forbindelse med en teknisk afprøvning, som skal tilvejebringes i henhold til artikel 55 og 56 i overensstemmelse med forskrifterne i nævnte direktiv.

Artikel 20

Påberåbelse af prioritet

Hvis en ansøger i henhold til basisforordningens artikel 52, stk. 2, påberåber sig prioritet på grundlag af en ansøgning, der ikke er den tidligste af dem, der skal angives i henhold til artikel 18, stk. 3, første led, meddeler sortsmyndigheden, at en prioritetsdato kun kan anerkendes i forbindelse med den tidligste af sådanne ansøgninger. Hvis sortsmyndigheden har udstedt en kvittering med angivelse af indgivelsesdatoen for en ansøgning, der ikke er den tidligste af dem, der skal angives, anses den meddelte prioritetsdato for at være uden virkning.

Artikel 21

Berettigelse til EF-sortsbeskyttelse under sagsbehandlingen

1. Hvis der mod ansøgeren er indledt spørgsmål vedrørende et krav som omhandlet i basisforordningens artikel 98, stk. 4, og dette er indført i registret over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse, kan sortsmyndigheden stille sagsbehandlingen i bero. Sortsmyndigheden kan fastsætte en dato, på hvilken den har til hensigt at fortsætte den verserende sagsbehandling.

2. Når en endelig afgørelse eller en anden form for afslutning af et spørgsmål som omhandlet i stk. 1 er blevet indført i registret over ansøgninger om EF-sortsbeskyt-

⁽¹⁾ EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 15.

telse, genoptager sortsmyndigheden sagsbehandlingen. Genoptagelsen kan finde sted på et tidligere tidspunkt, men ikke inden den dato, der måtte være fastsat i medfør af stk. 1.

3. Hvis retten til EF-sortsbeskyttelse er overdraget til en anden person med virkning for sortsmyndigheden, kan den pågældende person indtræde i den første ansøgers ansøgning, som om det var vedkommendes egen, forudsat han giver sortsmyndigheden meddelelse herom senest en måned efter indførelsen af den endelige dom i registret over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse. Forfaldne gebyrer i henhold til basisforordningens artikel 83, der allerede er betalt af den første ansøger, anses for at være betalt af den efterfølgende ansøger.

Afdeling 2

Gennemførelse af den tekniske afprøvning

Artikel 22

Afgørelse om vejledende principper for afprøvning

1. Administrationsrådet træffer på forslag af sortsmyndighedens præsident afgørelse om de vejledende principper for afprøvning. Datoen for afgørelsen og de deraf omfattede arter offentliggøres i den officielle tidende, der er omhandlet i artikel 87.

2. Hvis administrationsrådet ikke træffer afgørelse om vejledende principper for afprøvning, kan sortsmyndighedens præsident træffe en foreløbig afgørelse herom. Den foreløbige afgørelse bortfalder på datoen for administrationsrådets afgørelse. Hvis den foreløbige afgørelse, som sortsmyndighedens præsident har truffet, afviger fra administrationsrådets afgørelse, ændrer dette intet ved en teknisk afprøvning, der er indledt inden datoen for administrationsrådets afgørelse. Administrationsrådet kan tillade en undtagelse fra denne bestemmelse, hvis omstændighederne tilsiger det.

Artikel 23

Bemyndigelse af sortsmyndighedens præsident

1. Når administrationsrådet træffer en afgørelse om vejledende principper for afprøvning, skal det give sortsmyndighedens præsident bemyndigelse til at indføre forekomsten af yderligere kendetegn samt for en sort deres udtryk.

2. Hvis sortsmyndigheden gør brug af den i stk. 1 omhandlede bemyndigelse, finder artikel 22, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Artikel 24

Sortsmyndighedens fremsendelse af oplysninger til prøvningsmyndigheden

I overensstemmelse med basisforordningens artikel 55, stk. 3, skal sortsmyndigheden for en given sort fremsende kopier af nedennævnte dokumenter til prøvningsmyndigheden:

- a) ansøgningsformularen, det tekniske oplysningsskema og alle yderligere dokumenter, som ansøgeren har indgivet med oplysninger, der er nødvendige for den tekniske afprøvning
- b) de formularer, som ansøgeren har udfyldt i henhold til artikel 85
- c) dokumenter vedrørende en indsigelse, der er baseret på en påstand om, at betingelserne i forordningens artikel 7, 8 og 9 ikke er opfyldt.

Artikel 25

Samarbejde mellem sortsmyndigheden og prøvningsmyndigheden

De ansatte ved prøvningsmyndigheden, der er ansvarlige for den tekniske afprøvning, og den referent, der er udpeget i henhold til artikel 8, stk. 1, samarbejder under hele forløbet af den tekniske afprøvning. Samarbejdet skal i det mindste omfatte:

- a) overvågning af den tekniske afprøvning, herunder referentens inspektion af afprøvningsstederne og af de ved afprøvningen anvendte metoder
- b) prøvningsmyndighedens meddelelse af oplysninger om en eventuel tidligere markedsføring af sorten, uden at sortsmyndighedens øvrige undersøgelser berøres heraf
- c) prøvningsmyndighedens fremsendelse til sortsmyndigheden af foreløbige rapporter om hver dyrkningsperiode.

Artikel 26

Afprøvningsrapporternes udformning

1. Den i basisforordningens artikel 57 omhandlede afprøvningsrapport skal underskrives af den ansatte ved prøvningsmyndigheden, der er ansvarlig herfor, og skal indeholde angivelse af, at råderetten over rapporten alene tilkommer sortsmyndigheden i overensstemmelse med basisforordningens artikel 57, stk. 4.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på alle foreløbige rapporter, der skal fremsendes til sortsmyndigheden. Prøvningsmyndigheden tilstiller direkte ansøgeren en kopi af sådanne foreløbige rapporter.

Artikel 27

Andre afprøvningsrapporter

1. En afprøvningsrapport om resultaterne af en teknisk afprøvning, der er foretaget eller som er ved at blive foretaget i officielt øjemed i en medlemsstat, af en af de prøvningsmyndigheder, som er ansvarlig for den pågældende art i henhold til basisforordningens artikel 55, stk. 1, kan af sortsmyndigheden anses for at være tilstrækkeligt grundlag for afgørelse, på betingelse af:

- at det materiale, der er forelagt med henblik på den tekniske afprøvning, mængdemæssigt og kvalitativt har været i overensstemmelse med de standarder, der måtte være fastlagt i henhold til basisforordningens artikel 55, stk. 4
- at den tekniske afprøvning er udført på en måde, der er forenelig med administrationsrådets udpegning i henhold til basisforordningens artikel 55, stk. 1, og at afprøvningen er gennemført i overensstemmelse med de vejledende principper for afprøvning eller de generelle instrukser, der er fastsat eller givet i henhold til basisforordningens artikel 56, stk. 2, og artikel 22 og 23 i nærværende forordning
- sortsmyndigheden har haft lejlighed til at overvåge den pågældende tekniske afprøvning, og
- at de foreløbige rapporter om de enkelte dyrkningsperioder er fremsendt til sortsmyndigheden inden afprøvningsrapporten, såfremt den endelige rapport ikke er umiddelbart tilgængelig.

2. Hvis sortsmyndigheden ikke finder, at den i stk. 1 omhandlede afprøvningsrapport udgør et tilstrækkeligt grundlag for en afgørelse, kan den gå videre i henhold til basisforordningens artikel 55 efter at have konsulteret ansøgeren og prøvningsmyndigheden.

3. Sortsmyndigheden og enhver kompetent national sortsmyndighed i en medlemsstat yder hinanden administrativ bistand ved efter anmodning at stille allerede foreliggende afprøvningsrapporter vedrørende en sort til rådighed med henblik på vurdering af samme sorts selvstændighed, ensartethed og stabilitet. Sortsmyndigheden eller den kompetente nationale myndighed opkræver et særligt beløb for fremsendelse af en sådan rapport til en anden myndighed, idet beløbet aftales mellem de pågældende myndigheder.

Afdeling 3

Sortsbetegnelse

Artikel 28

Forslag til en sortsbetegnelse

Forslaget til en sortsbetegnelse skal underskrives og enten indgives skriftligt i to eksemplarer til sortsmyndigheden

eller indgives skriftligt i tre eksemplarer til det nationale organ eller den afdeling, der er bemyndiget eller oprettet i medfør af basisforordningens artikel 30, stk. 4, hvis forslaget indgives hertil sammen med ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse. Sortsmyndigheden skal vederlagsfrit udlevere en formular til indgivelse af forslag til sortsbetegnelse.

Artikel 29

Undersøgelse af et forslag

1. Hvis forslaget ikke indgives sammen med ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse, eller hvis en foreslået sortsbetegnelse ikke kan godkendes af sortsmyndigheden, skal denne straks give ansøgeren meddelelse herom og opfordre ham til at indgive et forslag eller et nyt forslag samt oplyse om følgerne, hvis dette undlades.

2. Hvis sortsmyndigheden på tidspunktet for dens modtagelse af resultaterne af den tekniske afprøvning i henhold til basisforordningens artikel 57, stk. 1, konstaterer, at ansøgeren ikke har indgivet noget forslag til en sortsbetegnelse, meddeler den straks afslag på ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse i henhold til basisforordningens artikel 61, stk. 1, litra c).

Artikel 30

Retningslinjer vedrørende sortsbetegnelser

Der skal i retningslinjer, som vedtages af administrationsrådet, opstilles ensartede og endegyldige kriterier vedrørende hindringer for anvendelse af artsbetegnelser som sortsbetegnelse, jf. basisforordningens artikel 63, stk. 3 og 4.

KAPITEL II

INDSIGELSER

Artikel 31

Fremsættelse af indsigelser

1. Indsigelser som omhandlet i basisforordningens artikel 59 skal indeholde:

- a) navnet på den ansøger og sagsnummeret på den ansøgning, mod hvilken der rejses indsigelse
- b) angivelse af indsigeren som part i sagen, jf. artikel 2
- c) hvis indsigeren har udpeget en befuldmægtiget, angivelse af dennes navn og adresse
- d) en redegørelse for den påstand, som indsigelsen, jf. basisforordningens artikel 59, stk. 3, bygger på, og for de særlige forhold, beviser og anbringender, hvorpå indsigelsen støttes.

2. Hvis der er fremsat flere indsigelser mod samme ansøgning om EF-sortsbeskyttelse, kan sortsmyndigheden behandle disse indsigelser samlet.

Artikel 32

Afvisning af indsigelser

1. Hvis sortsmyndigheden konstaterer, at en indsigelse ikke er i overensstemmelse med basisforordningens artikel 59, stk. 1 og 3, eller artikel 31, stk. 1, litra d), i nærværende forordning eller ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til identificering af den ansøgning, over for hvilken der fremsættes indsigelse, afviser den indsigelsen, medmindre manglerne afhjælpes inden for en af sortsmyndigheden fastsat tidsfrist.

2. Hvis sortsmyndigheden konstaterer, at indsigelsen ikke er i overensstemmelse med andre bestemmelser i basisforordningen eller med nærværende forordning, afviser den indsigelsen, medmindre manglerne afhjælpes inden udløbet af indsigelsesfristerne.

KAPITEL III

OPRETHOLDELSE AF AF-SORTSBESKYTTELSE

Artikel 33

Indehaverens forpligtelser i henhold til basisforordningens artikel 64, stk. 3

1. Indehaveren skal tillade inspektion af materiale af den pågældende sort og af det sted, hvor den uændrede sort opretholdes, således at det er muligt at indhente de oplysninger, der er nødvendige for en vurdering af sortens fortsatte uændrede beståen i overensstemmelse med basisforordningens artikel 64, stk. 3.

2. Indehaveren skal føre skriftlige optegnelser for at muliggøre kontrol af, om der er truffet de fornødne foranstaltninger som omhandlet i basisforordningens artikel 64, stk. 3.

Artikel 34

Teknisk efterkontrol af den beskyttede sort

Der skal foretages en teknisk efterkontrol af den beskyttede sort i overensstemmelse med de vejledende principper for afprøvningen, der var gældende, da EF-sortsbeskyttelsen blev meddelt for den pågældende sort, uden at dette berører anvendelsen af basisforordningens artikel 87, stk. 4. Artikel 22 og 24-27 finder tilsvarende anvendelse på sortsmyndigheden, prøvningsmyndigheden og indehaveren.

Artikel 35

Andet materiale, der kan anvendes ved den tekniske efterkontrol

Når indehaveren har forelagt materiale af sorten i overensstemmelse med basisforordningens artikel 64, stk. 3, kan prøvningsmyndigheden med sortsmyndighedens samtykke efterkontrollere det forelagte materiale ved kontrol af andet materiale, der er udtaget på en bedrift, hvor indehaveren eller en anden med dennes samtykke producerer materiale, eller udtaget af materiale, der er markedsført af indehaveren eller med dennes samtykke, eller udtaget af en medlemsstats myndigheder i overensstemmelse med deres beføjelser.

Artikel 36

Ændring af sortsbetegnelsen

1. Når en sortsbetegnelse skal ændres i henhold til forordningens artikel 66, giver sortsmyndigheden indehaveren meddelelse om grundene hertil, ligesom den fastsætter en tidsfrist, inden for hvilken indehaveren skal fremsende et egnet forslag til en ændret sortsbetegnelse, og oplyser om, at EF-sortsbeskyttelsen kan ophæves i henhold til basisforordningens artikel 21, hvis der ikke indgives et sådant forslag. Ethvert forslag fra indehaveren skal indgives skriftligt i to eksemplarer til sortsmyndigheden.

2. Hvis sortsmyndigheden ikke kan godkende forslaget til en ændret sortsbetegnelse, giver den straks indehaveren meddelelse herom, ligesom den igen fastsætter en tidsfrist, inden for hvilken indehaveren skal forelægge et egnet forslag, idet der oplyses om, at EF-sortsbeskyttelsen kan ophæves i henhold til basisforordningens artikel 21, hvis der ikke indgives et sådant forslag.

3. Artikel 31 og 32 finder tilsvarende anvendelse på en indsigelse, der er indgivet i medfør af basisforordningens artikel 66, stk. 3.

KAPITEL IV

EF-LICENSER, SOM SORTSMYNDIGHEDEN KAN MEDDELE

Afdeling 1

Tvangslicenser

Artikel 37

Ansøgning om tvangslicens

1. Ansøgningen om tvangslicens skal indeholde:

a) angivelse af ansøgeren og indehaveren af den pågældende sortsbeskyttelse som parter i sagen

- b) sortsbetegnelsen og de plantearter, som den eller de pågældende sorter henhører under
- c) et forslag til den type handlinger, der skal være omfattet af tvangslicensen
- d) en begrundelse for almenhedens interesse, herunder oplysninger om faktiske forhold, beviser og anbringender, der kan underbygge den påberåbte almene interesse
- e) ved en ansøgning som omhandlet i basisforordningens artikel 29, stk. 2, et forslag til den gruppe af personer, der skal meddeles tvangslicens, herunder i givet fald de særlige krav, som den pågældende persongruppe skal opfylde.

2. En ansøgning, som omhandlet i basisforordningens artikel 29, stk. 1 og 5, skal vedlægges dokumentation for, at vedkommende uden held har anmodet indehaveren om indgåelse af en licensaftale.

3. Den i basisforordningens artikel 29, stk. 2, omhandlede ansøgning skal vedlægges dokumentation for, at personer uden held har anmodet indehaveren om indgåelse af en licensaftale. Hvis Kommissionen eller en medlemsstat ansøger om en tvangslicens, kan sortsmyndigheden i tilfælde af force majeure give dispensation fra denne bestemmelse.

4. En anmodning om indgåelse af en licensaftale anses at være fremsat uden held efter stk. 2 og 3, hvis

- a) indehaveren ikke inden for en rimelig periode har givet et endeligt svar til den, der har fremsat anmodningen, eller
- b) indehaveren har nægtet at indgå en licensaftale med den person, der har fremsat anmodningen, eller
- c) indehaveren har tilbudt den person, der har fremsat anmodningen, en licensaftale på åbenbart urimelige vilkår, herunder vilkår vedrørende den royalty, der skal betales, og vilkår, der i deres helhed er åbenbart urimelige.

Artikel 38

Behandling af en ansøgning om tvangslicens

1. Den mundtlige forhandling og bevisoptagelsen foregår i princippet i ét og samme forhandlingsmøde.
2. En begæring om yderligere forhandlingsmøder kan kun imødekommes, hvis den er begrundet i omstændigheder, der har ændret sig under eller efter forhandlingsmødet.

3. Inden sortsmyndigheden træffer en afgørelse, opfordrer den sagens parter til i mindelighed at indgå en licensaftale. Alt efter forholdene fremsætter sortsmyndigheden forslag til en sådan mindelig aftale.

Artikel 39

Ejerforholdet vedrørende EF-sortsbeskyttelsen under sagens behandling

1. Hvis der over for indehaveren er indledt søgsmål vedrørende krav som omhandlet i basisforordningens artikel 98, stk. 1, og dette er indført i registret over EF-sortsbeskyttelse, kan sortsmyndigheden udsætte sagsbehandlingen vedrørende meddelelse af tvangslicens. Sagsbehandlingen genoptages først, når den endelige dom i det pågældende søgsmål eller en anden afslutning af sagen er indført i nævnte register.

2. Hvis en EF-sortsbeskyttelse er blevet overdraget med virkning for sortsmyndigheden, skal den nye indehaver på anmodning af ansøgeren indtræde som part i sagen, hvis ansøgeren uden held har anmodet den nye indehaver om en licensaftale inden to måneder efter modtagelsen af sortsmyndighedens meddelelse om, at navnet på den nye indehaver er blevet indført i registret over EF-sortsbeskyttelse. En anmodning fra ansøgeren skal ledsages af tilfredsstillende dokumentation for vedkommendes forgæves bestræbelser og i givet fald for den nye indehavers handlinger.

3. Ved en ansøgning som omhandlet i basisforordningens artikel 29, stk. 2, skal den nye indehaver indtræde som part i sagen. Stk. 1 finder ikke anvendelse.

Artikel 40

Indholdet af afgørelsen om ansøgningen

Den skriftlige afgørelse skal underskrives af sortsmyndighedens præsident. Afgørelsen skal indeholde:

- a) en erklæring om, at afgørelsen er truffet af sortsmyndigheden
- b) datoen for afgørelsen
- c) navnene på de udvalgsmedlemmer, der har deltaget i sagsbehandlingen
- d) navnene på sagens parter og deres befuldmægtigede
- e) en henvisning til udtalelsen fra administrationsrådet
- f) en beskrivelse af de forhold, der skal træffes afgørelse om
- g) et resumé af de faktiske omstændigheder
- h) en begrundelse for den trufne afgørelse

- i) sortsmyndighedens egentlige afgørelse ; denne kan alt efter tilfældet omfatte fastlæggelse af de handlinger, der omfattes af tvangslicensen, de i den forbindelse fastlagte betingelser og gruppen af personer, herunder i givet fald de bestemte krav, der gælder for denne gruppe.

Artikel 41

Meddelelse af tvangslicens

1. Afgørelsen om meddelelse af tvangslicens skal indeholde en begrundelse med angivelse af de relevante almene interesser.
2. Følgende forhold kan navnlig anses for at være i almenhedens interesse :
 - a) beskyttelse af menneskers, dyrs og planters liv og helbred
 - b) behovet for at forsyne markedet med materiale med særlige kendetegn, og
 - c) behovet for at opretholde en tilskyndelse til at fortsætte frembringelsen af forbedrede sorter.
3. Tvangslicensen er ikke-eksklusiv.
4. Tvangslicensen kan ikke overdrages, undtagen sammen med den del af en virksomhed, der udnytter tvangslicensen, eller i det i basisforordningens artikel 29, stk. 5, omhandlede tilfælde sammen med sortsbeskyttelse for en i det væsentlige afledt sort.

Artikel 42

Betingelser vedrørende den person, der meddeles tvangslicens

1. Den person, som en tvangslicens meddeles til, skal råde over tilstrækkelige finansielle og tekniske midler til at kunne udnytte tvangslicensen, uden at dette i øvrigt berører de betingelser, der er omhandlet i basisforordningens artikel 29, stk. 3.
2. Overholdelse af de betingelser vedrørende tvangslicensen, der er fastlagt i afgørelsen herom, anses som en af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 29, stk. 4.
3. Sortsmyndigheden skal fastsætte, at den person, der meddeles tvangslicens, ikke må tage retlige skridt vedrørende krænkelse af EF-sortsbeskyttelsen, medmindre indehaveren har afvist at tage sådanne skridt eller har undladt at gøre dette i en periode på to måneder efter at være blevet anmodet herom.

Artikel 43

Grupper af personer, der opfylder bestemte krav

1. Enhver person, der har til hensigt at udnytte en tvangslicens, og som er omfattet af den gruppe af perso-

ner, der opfylder de i basisforordningens artikel 29, stk. 2, omhandlede bestemte krav, skal ved anbefalet brev med modtagelsesbevis give sortsmyndigheden og indehaveren meddelelse herom. Meddelelsen skal navnlig indeholde :

- a) navn og adresse på den pågældende person efter de regler, der i henhold til artikel 2 gælder for parterne i en sag
- b) en erklæring om, hvorledes de pågældende krav er opfyldt
- c) en erklæring med angivelse af de påtænkte handlinger, og
- d) en forsikring om, at den pågældende person råder over de nødvendige finansielle midler til udnyttelse af tvangslicensen, og oplysninger om de tekniske forudsætninger herfor.

2. På begæring indfører sortsmyndigheden en person i registret over EF-sortsbeskyttelse, hvis den pågældende person har opfyldt betingelserne vedrørende den i stk. 1 omhandlede meddelelse. Den pågældende har ikke ret til at udnytte tvangslicensen, inden denne er indført i registret. Indførelsen heri meddeles den pågældende person og indehaveren.

3. Artikel 42, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på en person, der er indført i henhold til stk. 2. Enhver dom eller anden afslutning på et søgsmål vedrørende en krænkelse gælder også for de øvrige personer, der er indført eller indføres i registret.

4. Den i stk. 2 omhandlede indførelse i registret kan slettes med den blotte begrundelse, at der med hensyn til de bestemte krav, der er fastsat i afgørelsen om meddelelse af tvangslicens, eller de finansielle og tekniske midler, der er konstateret i henhold til stk. 2, er indtrådt ændringer efter udløbet af et år efter meddelelsen af tvangslicensen og inden for den eventuelle tidsfrist, der måtte være fastsat ved meddelelsen. Slettelse af en indførelse i registret meddeles den indførte person og indehaveren.

Afdeling 2

Licenser efter basisforordningens artikel 100, stk. 2

Artikel 44

Licenser efter basisforordningens artikel 100, stk. 2

1. En anmodning om en ikke-eksklusiv licens fra en ny indehaver, som omhandlet i basisforordningens artikel 100, stk. 2, skal, for så vidt angår den tidligere indehaver,

fremsættes senest to måneder efter modtagelsen af sortsmyndighedens meddelelse om, at navnet på den nye indehaver er indført i registret over EF-sortsbeskyttelse, og for så vidt angår en person, der har haft udnyttelsesret, senest fire måneder efter dette tidspunkt.

2. En ansøgning om meddelelse af licens i henhold til basisforordningens artikel 100, stk. 2, skal vedlægges dokumentation for, at der uden held er fremsat en anmodning som omhandlet i stk. 1. Artikel 37, stk. 1, litra a), b) og c), og stk. 4, artikel 38, artikel 39, stk. 3, artikel 40, undtagen litra f), artikel 41, stk. 3 og 4, og artikel 42 finder tilsvarende anvendelse.

AFSNIT III

SAGSBEHANDLINGEN VED APPELKAMRENE

Artikel 45

Klagens indhold

Klagen skal indeholde:

- a) angivelse af den, der indgiver klagen, som part i appelsagen, jf. artikel 2
- b) sagsnummeret på den afgørelse, der påklages, og en erklæring om, i hvilket omfang der anmodes om ændring eller annullation af afgørelsen.

Artikel 46

Modtagelse af klagen

Når sortsmyndigheden modtager en klage, påfører den klagen et sagsnummer og datoen for sortsmyndighedens modtagelse, ligesom den oplyser klageren om tidsfristen for indgivelse af begrundelse for klagen. Undladelse af at give en sådan oplysning kan ikke påberåbes.

Artikel 47

Intervention som part i appelsagen

1. Sortsmyndigheden sender straks en kopi af klagen med påført sagsnummer og modtagelsesdato til de parter i sagen, der har deltaget i sagsbehandlingen ved sortsmyndigheden.
2. De i stk. 1 omhandlede parter i sagen kan intervenere som parter i appelsagen inden for en frist på to måneder fra tilsendelsen af kopien af klagen.

Artikel 48

Sortsmyndighedens opgave

1. Det kontor i sortsmyndigheden, der er omhandlet i basisforordningens artikel 70, stk. 1, og formanden for appelkammeret sikrer ved intern forberedelse af sagen, at appelkammeret kan behandle den straks efter dens forelæggelse; formanden skal navnlig vælge de to øvrige medlemmer i overensstemmelse med basisforordningens artikel 46, stk. 2, og udpege en referent inden sagens forelæggelse.
2. Inden sagens forelæggelse skal det kontor i sortsmyndigheden, der er omhandlet i basisforordningens artikel 70, stk. 1, straks fremsende en kopi af de dokumenter, der er modtaget fra en af appelsagens parter, til de øvrige parter i appelsagen.
3. Sortsmyndighedens præsident sørger for offentliggørelse af de i artikel 89 omhandlede oplysninger, inden sagen forelægges.

Artikel 49

Afvisning af en klage

1. Hvis klagen ikke er i overensstemmelse med basisforordningen, navnlig artikel 67, 68 og 69, eller nærværende forordning, navnlig artikel 45, giver appelkammeret klageren meddelelse herom og opfordrer denne til om muligt at afhjælpe de konstaterede mangler inden for en af appelkammeret fastsat frist. Hvis klagen ikke rettidigt berigtiges, afviser appelkammeret sagen.
2. Hvis der indgives klage vedrørende en af sortsmyndighedens afgørelser, som også er genstand for en direkte klage som omhandlet i basisforordningens artikel 74, forelægger appelkammeret med klagerens samtykke straks klagen som en direkte klage for De Europæiske Fællesskabers Domstol; hvis klageren ikke giver samtykke hertil, afvises klagen. Hvis en klage forelægges Domstolen, anses den for at være forelagt Domstolen på den i artikel 46 omhandlede dato for sortsmyndighedens modtagelse.

Artikel 50

Mundtlig forhandling

1. Efter sagens forelæggelse indkalder appelkammerets formand hurtigst muligt appelsagens parter til mundtlig forhandling som omhandlet i basisforordningens artikel 77, idet han henleder parternes opmærksomhed på artikel 59, stk. 2, i nærværende forordning.
2. Den mundtlige forhandling og bevisoptagelsen foregår i princippet på ét og samme forhandlingsmøde.

3. En begæring om yderligere forhandlingsmøder kan kun imødekommes, hvis den er begrundet i omstændigheder, der har ændret sig under eller efter forhandlingsmødet.

Artikel 51

Behandling af klagen

Medmindre andet er fastsat, finder bestemmelserne om sagsbehandlingen ved sortsmyndigheden tilsvarende anvendelse på behandlingen af appelsager; ved sagens parter forstås i så henseende appelsagens parter.

Artikel 52

Afgørelsen vedrørende klagen

1. Senest tre måneder efter afslutningen af den mundtlige forhandling skal afgørelsen vedrørende klagen skriftligt fremsendes til appelsagens parter.

2. Den skriftlige afgørelse skal underskrives af appelkammerets formand og af den referent, der er udpeget i henhold til artikel 48, stk. 1. Afgørelsen skal indeholde:

- a) en erklæring om, at afgørelsen er truffet af appelkammeret
- b) datoen for afgørelsen
- c) navnene på formanden og de øvrige medlemmer af appelkammeret, der har deltaget i behandlingen af klagen
- d) navnene på appelsagens parter og deres befuldmægtigede
- e) en beskrivelse af de forhold, der skal træffes afgørelse om
- f) et resumé af de faktiske omstændigheder
- g) en begrundelse for den trufne afgørelse
- h) appelkammerets egentlige afgørelse, herunder om nødvendigt en afgørelse vedrørende fordelingen af omkostningerne eller om tilbagebetaling af gebyrer.

3. I forbindelse med appelkammerets skriftlige afgørelse skal der gives oplysning om muligheden for yderligere anke, herunder fristen for indgivelse heraf. Appelsagens parter kan ikke påberåbe sig, at der ikke er givet sådan en oplysning.

AFSNIT IV

GENERELLE SAGSBEHANDLINGSREGLER

KAPITEL I

AFGØRELSE, MEDDELELSER OG DOKUMENTER

Artikel 53

Afgørelser

1. Enhver af sortsmyndighedens afgørelser skal underskrives af og indeholde navnet på det medlem af personalet, der er ansvarligt efter bemyndigelse fra sortsmyndighedens præsident i overensstemmelse med basisforordningens artikel 35.

2. Finder der mundtlig forhandling sted ved sortsmyndigheden, kan afgørelsen forkyndes mundtligt. Afgørelsen skal senere skriftligt tilstilles sagens parter.

3. I forbindelse med de af sortsmyndighedens afgørelser, som kan påklages i henhold til basisforordningens artikel 67 eller være genstand for direkte klage i henhold til basisforordningens artikel 74, skal der gives oplysning om adgangen til klage eller direkte klage med angivelse af fristen for indgivelse af klage eller direkte klage. Sagens parter kan ikke påberåbe sig, at der ikke er givet en sådan oplysning.

4. Sproglige fejl, skrivefejl og åbenbare fejl i sortsmyndighedens afgørelser korrigeres.

Artikel 54

Attest på EF-sortsbeskyttelse

1. Når sortsmyndigheden meddeler EF-sortsbeskyttelse, udsteder den sammen med afgørelsen herom en attest på EF-sortsbeskyttelsen som bevis på meddelelsen heraf.

2. Sortsmyndigheden udsteder attesten på EF-sortsbeskyttelse på de af Fællesskabernes officielle sprog, som den pågældende indehaver anmoder om.

3. Efter anmodning kan sortsmyndigheden udstede et duplikat til den berettigede person, hvis det konstateres, at den originale attest er gået tabt eller tilintetgjort.

Artikel 55

Meddelelser

Medmindre andet er fastsat, skal enhver meddelelse fra sortsmyndigheden eller fra en prøvningsmyndighed i det mindste indeholde angivelse af navnet på det ansvarlige medlem af personalet.

Artikel 56

Parternes ret til at udtale sig

1. Hvis sortsmyndigheden konstaterer, at en afgørelse ikke kan træffes i overensstemmelse med en ansøgning eller en begæring, meddeler den de konstaterede mangler til den pågældende part i sagen og opfordrer vedkommende til at afhjælpe disse mangler inden for en af sortsmyndigheden fastsat frist. Hvis de konstaterede og meddelte mangler ikke er afhjulpnet rettidigt, træffer sortsmyndigheden sin afgørelse.

2. Hvis sortsmyndigheden modtager bemærkninger fra en part i sagen, meddeler den disse bemærkninger til de øvrige parter i samme sag og opfordrer dem, hvis den finder det nødvendigt, til at besvare dem inden for en af sortsmyndigheden fastsat frist. Hvis der ikke rettidigt er modtaget noget svar, ser sortsmyndigheden bort fra eventuelle dokumenter, der senere modtages.

Artikel 57

Dokumenter indgivet af sagens parter

1. Datoen for modtagelsen af et dokument, der indgives af en part i sagen, anses at være den dato, på hvilken dokumentet faktisk modtages ved sortsmyndigheden eller ved det nationale organ eller den afdeling, der er bemyndiget eller oprettet i medfør af basisforordningens artikel 30, stk. 4.

2. Bortset fra dokumenter, der er vedlagt som bilag, skal alle de af sagens parter indgivne dokumenter være underskrevet af den pågældende part eller dens befuldmægtigede.

3. Sortsmyndigheden kan med administrationsrådets samtykke tillade, at en part i sagen indgiver dokumenter ved hjælp af telegraf, telex, telefax eller andet kommunikationsudstyr, og fastlægge betingelserne herfor.

4. Hvis et dokument ikke er behørigt underskrevet, eller det er tilladt indgivet i overensstemmelse med stk. 3, opfordres den pågældende part i sagen til at fremsende det originale dokument, underskrevet i overensstemmelse med stk. 2, inden for en frist på en måned. Hvis et sådant dokument fremsendes inden for denne frist, opretholdes datoen for modtagelsen af det tidligere dokument; i modsat fald anses dette for ikke at være modtaget.

5. Sortsmyndigheden kan give dispensation fra den i stk. 4 omhandlede tidsfrist på betingelse af, at den pågældende part i sagen indgiver dokumentet direkte til sortsmyndigheden. En sådan dispensation kan højst gives for yderligere to uger.

6. Dokumenter, der skal meddeles til andre parter i sagen og til den berørte prøvningsmyndighed, eller som vedrører to eller flere ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse eller en udnyttelsesret, skal indgives i et tilstrækkeligt antal eksemplarer. Manglende eksemplarer udfærdiges på den pågældende parts bekostning.

Artikel 58

Bevisdokumenter

1. Der anses at være ført tilstrækkeligt bevis for endelige domme eller afgørelser, der ikke er truffet af sorts-

myndigheden, når der er forelagt en genpart heraf, hvis rigtighed er bekræftet af den domstol eller myndighed, som har afsagt dommen eller truffet afgørelsen.

2. Der anses at være ført tilstrækkeligt bevis for andre dokumenter, der skal forelægges af sagens parter, når det originale dokument eller en bekræftet genpart heraf er forelagt.

KAPITEL II

MUNDTLIG FORHANDLING OG BEVISOPTAGELSE

Artikel 59

Indkaldelse til mundtlig forhandling

1. Sagens parter indkaldes til mundtlig forhandling i henhold til basisforordningens artikel 77, og deres opmærksomhed henledes på stk. 2 i nærværende artikel. Ved indkaldelse af sagens parter er indkaldelsesfristen på mindst en måned, medmindre sagens parter og sortsmyndigheden er indforstået med en kortere frist.

2. Hvis en part i sagen, som forskriftsmæssigt er blevet indkaldt til mundtlig forhandling ved sortsmyndigheden, ikke giver møde, kan forhandlingen fortsættes uden vedkommende.

Artikel 60

Bevisoptagelse ved sortsmyndighedens foranstaltning

1. Anser sortsmyndigheden afhøring af sagens parter, vidner eller sagkyndige eller en besigtigelse for påkrævet, træffer den en afgørelse herom, i hvilken den påtænkte bevisoptagelse, de relevante forhold, der skal bevises, samt dag, klokkeslæt og sted for afhøringen eller besigtigelsen angives. Har en part i sagen begæret afhøring af vidner eller sagkyndige, fastsætter sortsmyndigheden i afgørelsen den frist, inden for hvilken den pågældende part i sagen skal give sortsmyndigheden meddelelse om navn og adresse på de vidner og sagkyndige, som vedkommende ønsker afhørt.

2. Ved indkaldelse af parter i sagen, vidner eller sagkyndige til afhøring er indkaldelsesfristen på mindst en måned, medmindre sortsmyndigheden og de pågældende er indforstået med en kortere frist. Indkaldelsen skal indeholde:

a) et uddrag af den i stk. 1 nævnte afgørelse, som specielt skal angive dag, klokkeslæt og sted for den berammede forhandling samt de forhold, hvorom sagens parter, vidnerne og de sagkyndige skal afhøres

b) navnene på parterne i sagen og oplysning om de rettigheder, der tilkommer vidnerne og de sagkyndige i henhold til artikel 62, stk. 2, 3 og 4

c) en angivelse af, at parten i sagen, vidnet eller den sagkyndige kan anmode om at blive afhørt ved en domstol eller en anden kompetent myndighed i det land, hvori den pågældende har bopæl, og en opfordring til inden for en af sortsmyndigheden fastsat frist at meddele, om vedkommende er parat til at give møde for sortsmyndigheden.

3. Inden afhøringen af en part i sagen, et vidne eller en sagkyndig underrettes den pågældende om, at sortsmyndigheden kan anmode domstolene eller en anden kompetent myndighed i det land, hvori den pågældende har bopæl, om at foretage fornyet afhøring under ed eller i en anden bindende form.

4. Sagens parter underrettes om afhøringen af et vidne eller en sagkyndig ved en domstol eller en anden kompetent myndighed. De har ret til at være til stede og til at stille spørgsmål til de parter i sagen, de vidner eller de sagkyndige, der afhøres, enten gennem den pågældende myndighed eller direkte.

Artikel 61

Kommissorier til sagkyndige

1. Sortsmyndigheden bestemmer, i hvilken form en af denne udpeget sagkyndig skal afgive rapport.

2. Den sagkyndiges kommissorium skal indeholde:

a) en nøje beskrivelse af opgaven

b) den for angivelsen af rapporten fastsatte frist

c) navnene på sagens parter

d) oplysninger om de rettigheder, der tilkommer ham i henhold til artikel 62, stk. 2, 3 og 4.

3. Med henblik på udarbejdelsen af den sagkyndiges rapport kan sortsmyndigheden opfordre den prøvningsmyndighed, der har foretaget den tekniske afprøvning af den pågældende sort, til at stille materiale til rådighed i overensstemmelse med sortsmyndighedens instrukser. Om nødvendigt kan sortsmyndigheden også anmode om materiale fra sagens parter eller fra tredjemand.

4. Der skal til sagens parter udleveres et eksemplar og i givet fald en oversættelse af enhver skriftlig rapport.

5. Sagens parter kan fremsætte indsigelse mod en sagkyndig. Basisforordningens artikel 48, stk. 3, og artikel 81, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

6. Artikel 13, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på sagkyndige udpeget af sortsmyndigheden. Når den sagkyndige udpeges, skal sortsmyndigheden underrette den pågældende om hans tavshedspligt.

Artikel 62

Omkostninger ved bevisoptagelsen

1. Sortsmyndigheden kan gøre bevisoptagelsen betinget af, at den part i sagen, der har anmodet om bevisoptagelsen, hos sortsmyndigheden deponerer et beløb, som denne fastsætter på grundlag af et overslag over de forventede omkostninger.

2. Vidner og sagkyndige, der indkaldes af sortsmyndigheden, og som giver møde for denne, har ret til en passende godtgørelse af udgifter til rejse og ophold. Der kan udbetales forskud på en sådan godtgørelse.

3. Vidner, som er berettigede til godtgørelse i henhold til stk. 2, har også ret til en passende erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og sagkyndige har ret til vederlag for deres arbejde, medmindre de tilhører prøvningsmyndighedernes personale. Sådanne beløb udbetales til vidnerne efter bevisoptagelsen og til de sagkyndige, når de har udført deres respektive pligter eller opgaver.

4. Sortsmyndigheden udbetaler de i stk. 2 og 3 omhandlede beløb i overensstemmelse med de nærmere regler og maksimumssatser, der er fastsat i bilaget.

Artikel 63

Referat af mundtlig forhandling og bevisoptagelse

1. Ved mundtlig forhandling og bevisoptagelse udfærdiges et referat, der skal indeholde de væsentlige punkter i den mundtlige forhandling eller bevisoptagelsen, sagsparternes relevante erklæringer, de af sagens parter, vidner eller sagkyndige afgivne forklaringer samt resultatet af enhver besigtigelse.

2. Referatet af et vidnes, en sagkyndigs eller en sagsparts forklaring oplæses for den pågældende eller forelægges ham til gennemsyn. Det noteres i referatet, at dette har fundet sted, og at referatet er godkendt af den person, der har afgivet forklaringen. Godkendes referatet ikke, anføres den pågældendes indsigelser.

3. Referatet underskrives af den ansatte, som har udfærdiget referatet, og af den ansatte, som har ledet den mundtlige forhandling eller bevisoptagelsen.

4. Sagens parter tilstilles en genpart af referatet og i givet fald en oversættelse heraf.

KAPITEL III

TILSTILLELSE AF MEDDELELSER

Artikel 64

Almindelige bestemmelser om tilstillelse af meddelelser

1. Under sagsbehandlingen ved sortsmyndigheden finder enhver tilstillelse af meddelelser til sagens parter sted enten ved tilstillelse af originalen af det pågældende dokument, hvis der er tale om en attest, eller af en genpart heraf, der er bekræftet af sortsmyndigheden. Genparter af dokumenter, som andre parter i sagen har forelagt, skal ikke bekræftes.
2. Hvis en eller flere parter har udpeget en befuldmægtiget, tilstilles denne meddelelserne i overensstemmelse med stk. 1.
3. Tilstillelse af meddelelser finder sted:
 - a) pr. post, jf. artikel 65
 - b) ved personlig aflevering, jf. artikel 66
 - c) ved offentlig bekendtgørelse, jf. artikel 67.

Artikel 65

Tilstillelse pr. post

1. Dokumenter eller genparter heraf, som skal tilstilles i henhold til basisforordningens artikel 79, tilstilles ved anbefalet brev med modtagelsesbevis.
2. Tilstillelse til modtagere, som hverken har deres bopæl eller hovedsæde eller et forretningssted inden for Fællesskabet, og som ikke har udpeget en befuldmægtiget i overensstemmelse med basisforordningens artikel 82, foretages ved, at det dokument, der skal tilstilles, overgives til postbesørgelse som almindeligt brev til den seneste adresse på modtageren, som er sortsmyndigheden bekendt. Tilstillelse betragtes som foretaget ved indleveringen til postvæsenet, også selv om brevet returneres med påtegning om, at adressaten er ubekendt.
3. Ved tilstillelse af meddelelse ved anbefalet brev med eller uden modtagelsesbevis anses brevet for at være leveret til modtageren på den tiende dag efter indleveringen til postvæsenet, medmindre det ikke er kommet frem til modtageren eller først er kommet frem på et senere tidspunkt; i tvivlstilfælde påhviler det sortsmyndigheden alt efter tilfældet at føre bevis for, at brevet er kommet frem, eller for den dato, på hvilken det er afleveret til modtageren.
4. Tilstillelse ved anbefalet brev med eller uden modtagelsesbevis anses som foretaget, selv om modtageren nægter at modtage eller at kvittere for modtagelsen af brevet.
5. I det omfang tilstillelse af post ikke er reguleret ved stk. 1-4, finder retsreglerne i den stat, i hvilken tilstillelse finder sted, anvendelse.

Artikel 66

Tilstillelse ved direkte udlevering

Tilstillelse af meddelelser kan finde sted hos sortsmyndigheden ved direkte udlevering af dokumentet til modtageren, der skal kvittere for modtagelsen heraf. Tilstillelse af meddelelsen anses som foretaget, selv om den pågældende nægter at modtage dokumentet eller at kvittere for dets modtagelse.

Artikel 67

Offentlig bekendtgørelse

Hvis modtagerens adresse ikke kan fastslås, eller hvis tilstillelse i overensstemmelse med artikel 65, stk. 1, har vist sig at være umulig, selv ved sortsmyndighedens andet forsøg, finder tilstillelse af meddelelsen sted ved offentlig bekendtgørelse i den periodiske tidende, der er omhandlet i basisforordningens artikel 89. Sortsmyndighedens præsident fastsætter nærmere regler om offentlig bekendtgørelse.

Artikel 68

Uregelmæssigheder ved tilstillelse af meddelelser

Kan sortsmyndigheden ikke bevise, at et dokument, der er kommet frem til modtageren, er tilstillet forskriftsmæssigt, eller er bestemmelserne om tilstillelse ikke blevet iagttaget, anses dokumentet at være tilstillet på den dag, der af sortsmyndigheden påvises som modtagelsesdag.

KAPITEL IV

FRISTER OG AFBRYDELSE AF SAGSBEHANDLINGEN

Artikel 69

Beregning af frister

1. Frister udtrykkes i hele dage, uger, måneder eller år.
2. Fristen begynder at løbe fra den dag, der følger efter den dag, på hvilken den afgørende begivenhed fandt sted, idet denne begivenhed kan være en handling eller udløbet af en anden frist. Består handlingen i tilstillelse af en meddelelse, er den afgørende begivenhed modtagelsen af det tilstillede dokument medmindre andet er fastsat.
3. Uanset stk. 2 begynder fristen at løbe fra den femtende dag efter offentliggørelsen af den pågældende handling, når handlingen består i en offentlig bekendtgørelse som omhandlet i artikel 67, en afgørelse fra sortsmyndigheden, der ikke er tilstillet den relevante person, eller en handling, som er foretaget af en part i sagen, og som skal offentliggøres.

4. Når en frist udtrykkes som et år eller et antal år, udløber den i det pågældende senere år i samme måned og på samme dag som den måned og den dag, hvor den afgørende begivenhed fandt sted; har den pågældende senere måned ikke nogen dag med samme talbetegnelse, udløber fristen på månedens sidste dag.

5. Når en frist udtrykkes som en måned eller et antal måneder, udløber den i den pågældende senere måned på samme dag som den dag, hvor den afgørende begivenhed fandt sted; har den pågældende senere måned ikke nogen dag med samme talbetegnelse, udløber fristen på månedens sidste dag.

6. Når en frist udtrykkes som en uge eller et antal uger, udløber den i den pågældende senere uge på samme ugedag som den dag, hvor den afgørende begivenhed fandt sted.

Artikel 70

Fristernes varighed

Når basisforordningen eller nærværende forordning foreskriver en frist, som skal fastsættes af sortsmyndigheden, må en sådan frist ikke være kortere end en måned og ikke længere end tre måneder. Under særlige omstændigheder kan en frist forlænges indtil seks måneder på begæring fremsat inden fristens udløb.

Artikel 71

Fristforlængelse

1. Udløber en frist på en dag, hvor sortsmyndigheden har lukket for modtagelse af dokumenter, eller hvor almindelige postforsendelser af andre grunde end de i stk. 2 nævnte ikke udbringes på det sted, hvor sortsmyndigheden er beliggende, forlænges fristen til den nærmest følgende dag, hvor sortsmyndigheden har åbent for modtagelse af dokumenter, og hvor almindelige postforsendelser udbringes. De i første punktum omhandlede dage er dem, som sortsmyndighedens præsident fastsætter og meddeler inden hvert kalenderårs begyndelse.

2. Udløber en frist på en dag, hvor postbesørgelsen i en medlemsstat eller postforsendelsen mellem en medlemsstat og sortsmyndigheden i almindelighed er afbrudt eller er uregelmæssig som følge af en sådan afbrydelse, forlænges fristen for de parter i sagen, der har bopæl, hovedsæde eller forretningssted i den pågældende stat eller har udnævnt en befuldmægtiget med hovedsæde i den pågældende stat, til den første dag efter afbrydelsens eller uregelmæssighedens ophør. Er den pågældende medlemsstat den, i hvilken sortsmyndigheden er beliggende, gælder denne bestemmelse for alle sagens parter. Varigheden af afbrydelsen eller uregelmæssigheden fastslås og meddeles af sortsmyndighedens præsident.

3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på de nationale organer og afdelinger, der er bemyndiget eller oprettet i henhold til basisforordningens artikel 30, stk. 4, samt på prøvningsmyndighederne.

Artikel 72

Afbrydelse af sagsbehandlingen

1. Sagsbehandlingen ved sortsmyndigheden afbrydes:

a) såfremt den person, der ansøger om eller er indehaver af en EF-sortsbeskyttelse eller ansøger om en udnyttelsesret, som skal meddeles af sortsmyndigheden, eller den person, der er berettiget til en sådan udnyttelsesret, eller den befuldmægtigede for en af disse parter i sagen afgår ved døden eller mister sin retsevne, eller

b) såfremt en sådan person som følge af retslige skridt mod hans ejendom af retlige grunde forhindres i at videreføre sagen ved sortsmyndigheden.

2. Når de nødvendige oplysninger om identiteten af den person, der er beføjet til at videreføre sagen som part i sagen eller som befuldmægtiget, er indført i registret herom, giver sortsmyndigheden den pågældende og de øvrige parter i sagen meddelelse om, at sagsbehandlingen vil blive genoptaget på en dato, der fastsættes af sortsmyndigheden.

3. De løbende frister begynder atter at løbe på den dag, på hvilken sagsbehandlingen genoptages.

4. En afbrydelse af sagsbehandlingen påvirker ikke prøvningsmyndighedens tekniske afprøvning eller efterkontrol af den pågældende sort, for så vidt gebyrerne herfor allerede er betalt til sortsmyndigheden.

KAPITEL V

BEFULDMÆGTIGEDE

Artikel 73

Udpegning af en befuldmægtiget

1. Enhver udpegning af en befuldmægtiget skal meddeles til sortsmyndigheden. Meddelelsen skal indeholde navn og adresse på den befuldmægtigede; artikel 2, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

2. Ud over hvad der er fastsat i artikel 2, stk. 4, skal den i stk. 1 omhandlede meddelelse også indeholde oplysning om, at den pågældende er ansat ved sagens part, hvis dette er tilfældet. En ansat kan ikke udpeges som befuldmægtiget som omhandlet i basisforordningens artikel 82.

3. Manglende overholdelse af stk. 1 og 2 medfører, at meddelelsen anses for ikke at være modtaget.

4. En befuldmægtiget, som ikke længere er bemyndiget, betragtes fortsat som befuldmægtiget, indtil der er givet meddelelse om fuldmagtens ophør til sortsmyndigheden. Medmindre andet er angivet i fuldmagten, ophører denne dog i forhold til sortsmyndigheden ved fuldmagtsgiverens død.

5. Hvis flere parter i sagen handler i fællesskab, og disse ikke har givet sortsmyndigheden meddelelse om en befuldmægtiget, anses den part i sagen, der er nævnt først i en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse eller om en udnyttelsesret, der skal meddeles af sortsmyndigheden, eller i en indsigelse, for at være udpeget som befuldmægtiget for den anden part eller de andre parter i sagen.

Artikel 74

Befuldmægtigedes fuldmagt

1. Når sortsmyndigheden gives meddelelse om udpegelse af en befuldmægtiget, skal den nødvendige underskrevne fuldmagt indleveres til indsættelse i sagen inden for en frist, som sortsmyndigheden kan fastsætte, medmindre der er fastsat andet. Hvis fuldmagten ikke indgives rettidigt, anses de processuelle handlinger, som den befuldmægtigede måtte have foretaget, for ikke at have fundet sted.

2. En fuldmagt kan gælde for en eller flere sager og skal indgives i et tilsvarende antal eksemplarer. Der kan indgives generalfuldmagter, ved hvilke en befuldmægtiget bemyndiges til at handle på fuldmagtsgiverens vegne i alle sager. En generalfuldmagt skal kun indgives i ét eksemplar.

3. Sortsmyndighedens præsident kan fastlægge indholdet af fuldmagter, herunder de i stk. 2 omhandlede fuldmagter, og vederlagsfrit stille formularer til rådighed herfor.

KAPITEL VI

FORDELING OG FASTSÆTTELSE AF OMKOSTNINGER

Artikel 75

Fordeling af omkostninger

1. Fordelingen af omkostningerne fastsættes i afgørelsen om fortabelse af retten eller annullation af EF-sortsbeskyttelse eller i afgørelsen om klagen.

2. Hvis omkostningerne fordeles i henhold til basisforordningens artikel 85, stk. 1, angiver sortsmyndigheden en sådan fordeling i begrundelsen til afgørelsen om fortabelse af retten til eller annullation af EF-sortsbeskyttelse eller til afgørelsen om klagen. Sagens parter kan ikke påberåbe sig en manglende angivelse heraf.

Artikel 76

Fastsættelse af omkostninger

1. En begæring om fastsættelse af omkostninger tages kun til følge, hvis der er truffet afgørelse i den sag, med hensyn til hvilken fastsættelsen af omkostningerne begæres, og, såfremt en sådan afgørelse er påklaget, kun hvis appelkammeret har truffet afgørelse om klagen. Begæringen skal vedlægges en opgørelse over omkostningerne med tilhørende dokumentation.

2. Til fastsættelse af omkostningerne er det tilstrækkeligt, at de er sandsynliggjort.

3. Når en part i sagen skal afholde omkostninger for en anden part i sagen, skal førstnævnte ikke godtgøre andre omkostninger end de i stk. 4 anførte. Hvis den vindende part i sagen repræsenteres af mere end en befuldmægtiget, rådgiver eller advokat, skal den tabende part i sagen kun afholde de i stk. 4 omhandlede omkostninger for én sådan person.

4. De nødvendige omkostninger i forbindelse med sagen omfatter:

- a) udgifter til vidner og eksperter, som sortsmyndigheden har betalt til de pågældende vidner eller eksperter
- b) udgifter til rejser og ophold for en part i sagen og en fuldmægtig, rådgiver eller advokat, der over for sortsmyndigheden behørigt er udpeget som befuldmægtiget, inden for de maksimumssatser, der gælder for vidner og eksperter, og som er fastlagt i bilaget
- c) vederlag til en fuldmægtig, rådgiver eller advokat, som en part i sagen behørigt har udpeget som befuldmægtiget over for sortsmyndigheden, inden for de satser, der er fastlagt i bilaget.

Artikel 77

Aftale om fordeling af omkostninger

Ved en aftale om fordeling af omkostningerne som omhandlet i basisforordningens artikel 85, stk. 4, bekræfter sortsmyndigheden en sådan aftale i en meddelelse til de pågældende parter i sagen. Hvis en sådan meddelelse også bekræfter en aftale om de omkostningsbeløb, der skal betales, kan der ikke indgives begæring om fastsættelse af omkostningerne.

AFSNIT V

OFFENLIGHEDENS ADGANG TIL OPLYSNINGER

KAPITEL I

REGISTRE, AKTINDSIGT OG PUBLIKATIONER

Afdeling 1

Registre

Artikel 78

Oplysninger om sager og om EF-sortsbeskyttelse, der skal indføres i registrene

1. Følgende »særlige forhold«, jf. basisforordningens artikel 87, stk. 3, skal indføres i registret over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse :
 - a) offentliggørelsesdatoen, hvis offentliggørelsen er af betydning for beregningen af frister
 - b) indsigelser med angivelse af datoen for fremsættelsen, navn og adresse på indsigeren og dennes befuldmægtigede
 - c) prioritetsoplysninger (dato og stat for den tidligere ansøgning)
 - d) ethvert sagsanlæg, der vedrører krav som omhandlet i basisforordningens artikel 98, stk. 4, og artikel 99, og som vedrører retten til EF-sortsbeskyttelse, samt den endelige afgørelse af et sådant søgsmål eller enhver anden afslutning heraf.
2. Følgende »særlige forhold«, jf. basisforordningens artikel 87, stk. 3, indføres i registret over EF-sortsbeskyttelse efter anmodning herom :
 - a) anvendelse af en EF-sortsbeskyttelse som sikkerhedsstillelse eller tinglig ret, eller
 - b) ethvert sagsanlæg, der vedrører krav som omhandlet i basisforordningens artikel 98, stk. 1 og 2, og artikel 99, og som vedrører EF-sortsbeskyttelse, samt den endelige afgørelse af et sådant søgsmål eller enhver anden afslutning heraf.

3. De nærmere oplysninger, der skal indføres, fastsættes af sortsmyndighedens præsident, som ligeledes kan fastsætte, at yderligere oplysninger skal indføres i registrene af hensyn til sortsmyndighedens forvaltning.

Artikel 79

Registrering af overdragelse af EF-sortsbeskyttelse

1. Enhver overdragelse af EF-sortsbeskyttelse skal indføres i registret over EF-sortsbeskyttelse ved forelægelse af overdragelsesdokumenterne eller af officielle dokumenter, der bekræfter overdragelsen, eller af uddrag af sådanne dokumenter, som er tilstrækkelige til at fastslå overdragelsen. Sortsmyndigheden beholder en kopi af sådanne dokumenter, som opbevares sammen med sagen.
2. Indførelse af en overdragelse kan kun nægtes, såfremt betingelserne i stk. 1 og i basisforordningens artikel 23 ikke er opfyldt.
3. Stk. 1 og 2 gælder for enhver overdragelse af en ret til EF-sortsbeskyttelse, for hvilken en ansøgning er indført i registret over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse. Henvisningen til registret over EF-sortsbeskyttelse skal også forstås som en henvisning til registret over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse.

Artikel 80

Betingelser for indførelse i registrene

Medmindre andet er fastsat i basisforordningen eller nærværende forordning, kan enhver berørt person begære indførelse eller slettelse af en indførelse i registrene. Begæringen skal fremsættes skriftligt og vedlægges den fornødne dokumentation.

Artikel 81

Betingelser for særlige indførelser i registrene

1. Hvis en EF-sortsbeskyttelse, der er ansøgt om eller meddelt, berøres af en konkursprocedure eller en lignende procedure, indføres dette også på begæring af den kompetente nationale myndighed i registret over EF-sortsbeskyttelse uden opkrævning af gebyr. En sådan indførelse slettes også på begæring af den kompetente nationale myndighed uden opkrævning af gebyr.
2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på sagsanlæg vedrørende krav som omhandlet i basisforordningens

artikel 98 og 99 og den endelige afgørelse i sådanne søgsmål eller enhver anden afslutning heraf.

3. I forbindelse med en identifikation af sorter som oprindelig sort og i det væsentlige afledt sort kan alle sagens parter i fællesskab eller hver for sig begære indførelse i registret. Hvis kun en enkelt af sagens parter fremsætter begæringen, skal den ledsages af fornøden dokumentation efter basisforordningens artikel 87, stk. 2, litra h), som i så fald erstatter en begæring fra den anden part i sagen.

4. Ved begæring om indførelse af en eksklusiv licens ifølge aftale eller af anvendelse af en EF-sortsbeskyttelse som sikkerhedsstillelse eller tinglig ret skal begæringen være ledsaget af den fornødne dokumentation.

Artikel 82

Aktindsigt med hensyn til registrene

1. Registerne er åbne for aktindsigt hos sortsmyndigheden.
2. Enhver person kan efter anmodning få udleveret uddrag fra registrene mod betaling af et administrativt gebyr.
3. Sortsmyndighedens præsident kan åbne mulighed for aktindsigt hos de nationale organer og de afdelinger, der er bemyndiget eller oprettet i henhold til basisforordningens artikel 30, stk. 4.

Afdeling 2

Opbevaring af dokumenter samt aktindsigt med hensyn til dokumenter og dyrkede sorter

Artikel 83

Opbevaring af akter

1. Dokumenterne vedrørende sager opbevares i dossierer med et sagsnummer, undtagen for så vidt angår dokumenter, der vedrører udelukkelse af eller indsigelse mod appelkamrenes medlemmer, ansatte ved sortsmyndigheden eller den pågældende prøvningsmyndighed, idet sådanne dokumenter opbevares særskilt.
2. Sortsmyndigheden opbevarer ét eksemplar af det i stk. 1 omhandlede dossier (arkiveksemplar), som anses for at være den korrekte og fuldstændige sag. Prøvningsmyndighederne kan opbevare en genpart af dokumenterne vedrørende sådanne sager (prøvningskopi), men skal altid sørge for, at de originaler, som sortsmyndigheden ikke råder over, leveres hertil.
3. Sortsmyndighedens præsident afgør, i hvilken form akterne skal opbevares.

Artikel 84

Besigtigelse af dokumenter

1. Anmodning om besigtigelse af dokumenter skal indgives skriftligt til sortsmyndigheden.
2. Besigtigelse af dokumenter foregår ved sortsmyndigheden. Efter anmodning kan besigtigelse af dokumenter dog foregå ved de nationale organer eller afdelinger, der i henhold til basisforordningens artikel 30, stk. 4, er bemyndiget eller oprettet på den medlemsstats område, i hvilken den person, der har fremsat anmodningen, har bopæl, hovedsæde eller forretningssted.
3. Efter anmodning kan besigtigelse af dokumenter foregå ved, at sortsmyndigheden udleverer genparter af dokumenterne til den person, der fremsætter anmodningen. Der kan opkræves særskilte gebyrer for sådanne genparter. Efter anmodning kan besigtigelsen af dokumenter også foregå ved skriftlig meddelelse af oplysninger, der er indholdt i dokumenterne. Sortsmyndigheden kan dog kræve, at den pågældende besigtiger de egentlige dokumenter, hvis den anser dette for hensigtsmæssigt i betragtning af mængden af de oplysninger, der skal gives.

Artikel 85

Besigtigelse af dyrkningen af sorter

1. Anmodning om besigtigelse af dyrkningen af sorter indgives skriftligt til sortsmyndigheden. Med sortsmyndighedens samtykke sørger prøvningsmyndighederne for adgang til prøvningsstederne.
2. Besøgendes almindelige adgang til prøvningsstedet berøres ikke af bestemmelserne i nærværende forordning, såfremt alle de dyrkede sorter er mærket med kode, og såfremt den bemyndigede prøvningsmyndighed med henblik på at undgå fjernelse af materiale har truffet passende foranstaltninger, som er godkendt af sortsmyndigheden, og har taget de fornødne skridt til at sikre rettighederne for den, der ansøger om eller er indehaver af EF-sortsbeskyttelse, jf. dog basisforordningens artikel 88, stk. 3.
3. Sortsmyndighedens præsident kan fastsætte nærmere bestemmelser om proceduren for besigtigelse af dyrkningen af sorter og foreskrive kontrol med de sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes i henhold til stk. 2.

Artikel 86

Fortrolige oplysninger

Med henblik på fortrolig behandling af oplysninger stiller sortsmyndigheden vederlagsfrit formularer til rådighed, som ansøgeren om en EF-sortsbeskyttelse skal benytte til at anmode om hemmeligholdelse af alle oplysninger om komponenter, som omhandlet i basisforordningens artikel 88, stk. 3.

Afdeling 3

Publikationer

Artikel 87

Officiel tidende

1. Den publikation, der ifølge basisforordningens artikel 89, skal udgives mindst hver anden måned, benævnes EF-sortsmyndighedens Officielle Tidende, i det følgende benævnt »Den Officielle Tidende«.

2. Den Officielle Tidende skal også indeholde de oplysninger, der er indført i registrene i henhold til artikel 78, stk. 1, litra c) og d), og stk. 2, og artikel 79.

Artikel 88

Offentliggørelse af ansøgninger om udnyttelsesret, der skal meddeles af sortsmyndigheden, og afgørelser herom

Datoen for modtagelsen af en ansøgning om udnyttelsesret, der skal meddeles af sortsmyndigheden, og datoen for afgørelsen herom, navne og adresser på sagens parter og den afgørelse, der kræves eller er truffet, offentliggøres i Den Officielle Tidende. Ved en afgørelse om meddelelse af tvangslicens skal afgørelsens indhold ligeledes offentliggøres.

Artikel 89

Offentliggørelse af klager og afgørelser herom

Datoen for modtagelsen af en klage og for afgørelsen herom, navne og adresser på appelsagens parter samt den afgørelse, der kræves eller er truffet, offentliggøres i Den Officielle Tidende.

KAPITEL II

ADMINISTRATIVT OG RETSLIGT SAMARBEJDE

Artikel 90

Meddelelse af oplysninger

1. Oplysninger, der skal udveksles i henhold til basisforordningens artikel 90, meddeles direkte mellem de i nævnte bestemmelse omhandlede myndigheder.

2. Oplysninger som omhandlet i basisforordningens artikel 91, stk. 1, til eller fra sortsmyndigheden kan vederlagsfrit meddeles via medlemsstaternes kompetente sortsmyndigheder.

3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på meddelelse af oplysninger som omhandlet i basisforordningens artikel 91, stk. 1, til eller fra prøvningsmyndigheden. Sortsmyndigheden skal tilstilles en genpart af sådanne meddelelser.

Artikel 91

Adgang til oplysninger for eller via retter og anklagemyndigheder i medlemsstaterne

1. Ved den adgang til sagsakter, der er omhandlet i basisforordningens artikel 91, stk. 1, anvendes en genpart af de originale dokumenter i arkiveksemplaret, som sortsmyndigheden udsteder alene med dette formål.

2. Retter og anklagemyndigheder i medlemsstaterne kan i forbindelse med deres sagsbehandling give tredjemand indsigt i de af sortsmyndigheden fremsendte dokumenter. En sådan indsigt er omfattet af forordningens artikel 88 ; sortsmyndigheden opkræver intet gebyr herfor.

3. Ved fremsendelsen af sagsakter til medlemsstaternes retter eller anklagemyndigheder skal sortsmyndigheden angive de begrænsninger med hensyn til aktindsigt, der ifølge basisforordningens artikel 88 gælder for dokumenter vedrørende ansøgninger om og meddelelse af EF-sortsbeskyttelse.

Artikel 92

Fremgangsmåden ved retsanmodning

1. Hver medlemsstat udpeger en central myndighed, til hvem retsanmodninger fra sortsmyndigheden sendes, og som videresender disse til den ret eller myndighed, der skal yde bistand.

2. Sortsmyndigheden affatter retsanmodninger på det ved den pågældende ret eller myndighed anvendte sprog eller vedlægger retsanmodningerne en oversættelse til dette sprog.

3. Med forbehold af stk. 4 og 5 skal den kompetente ret eller myndighed anvende sine nationale retsregler med hensyn til den fremgangsmåde, der følges ved retsanmodninger. Den skal navnlig bringe passende tvangsmidler i anvendelse i overensstemmelse med sine nationale retsregler.

4. Sortsmyndigheden skal underrettes om tid og sted for undersøgelse eller de andre retslige handlinger, der skal finde sted, og den underretter på sin side de berørte parter, vidner og sagkyndige herom.

5. Efter anmodning fra sortsmyndigheden giver den pågældende ret eller myndighed repræsentanter fra sortsmyndigheden adgang til at være til stede og tillader dem at stille spørgsmål til personer, der afhøres, enten direkte eller gennem den pågældende ret eller myndighed.

6. For retsanmodninger kan der ikke opkræves afgifter eller gebyrer af nogen art. Den medlemsstat, i hvilken en retsanmodning efterkommes, er dog berettiget til fra sortsmyndigheden at kræve godtgørelse af beløb, der er udbetalt til sagkyndige og tolke, og af omkostninger, som hidrører fra anvendelsen af stk. 5.

AFSNIT VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 93

Overgangsbestemmelse

1. I overensstemmelse med artikel 15, stk. 4, skal sortsmyndigheden for den tekniske afprøvning betale prøvningsmyndigheden et gebyr, der skal dække alle påløbne omkostninger. Inden den 27. april 1997 fastsætter administrationsrådet de ensartede metoder til beregning af omkostningerne og de ensartede omkostningselementer, som skal gælde for alle bemyndigede prøvningsmyndigheder.

2. Administrationsrådet træffer inden den 27. oktober 1996 afgørelse om de i artikel 22 omhandlede vejledende principper for afprøvning; sortsmyndighedens præsident forelægger et forslag til sådanne vejledende principper inden den 27. april 1996, idet der heri tages hensyn til de

resultater, der indgår i de i basisforordningens artikel 116, stk. 3, omhandlede resultater.

3. Ansøgeren om EF-sortsbeskyttelse i henhold til basisforordningens artikel 116, stk. 1 og 2, skal forelægge en bekræftet udskrift af de resultater, der er omhandlet i basisforordningens artikel 116, stk. 3, indtil den 30. november 1995. En sådan udskrift skal omfatte de relevante dokumenter vedrørende sagen om meddelelse af national sortsbeskyttelse, og den skal være bekræftet af den myndighed, som behandlede den pågældende sag. Hvis der ikke rettidigt forelægges en sådan bekræftet udskrift, finder forordningens artikel 55 anvendelse.

Artikel 94

Undtagelser

Uanset artikel 27, stk. 1, kan sortsmyndigheden tage hensyn til afprøvningsrapporter vedrørende resultaterne af en teknisk afprøvning af en sort i officielt øjemed, såfremt den tekniske afprøvning af sorten er påbegyndt inden den 27. april 1996, og medmindre administrationsrådet inden nævnte dato har truffet beslutning om de vejledende principper for afprøvning.

Artikel 95

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 27 anvendes indtil den 30. juni 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

1. Den i artikel 62, stk. 2, omhandlede godtgørelse, der udbetales til vidner og sagkyndige for udgifter til rejse og ophold, beregnes således :
 - 1.1. Rejseudgifter :

For rejsen frem og tilbage mellem bopæl eller hovedsæde og det sted, hvor den mundtlige forhandling eller bevisoptagelsen finder sted, ydes

 - a) hvis den korteste samlede afstand med jernbane ikke overstiger 800 km, prisen for en togbillet på første klasse, inklusive sædvanlige tillæg
 - b) hvis den korteste samlede afstand med jernbane overstiger 800 km, eller hvis den korteste rute indebærer søtransport, prisen for en flybillet på turistklasse.
 - 1.2. Opholdsudgifter betales med et beløb svarende til dagpengesatserne for tjenestemænd af grad A4 til A8 som fastsat i artikel 13 i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.
 - 1.3. Når et vidne eller en sagkyndig indkaldes til at give møde ved sortsmyndigheden, modtager vedkommende sammen med indkaldelsen en rejseordre med angivelse af de beløb, der betales i henhold til punkt 1.1 og 1.2 samt en formular til anmodning om udbetaling af et forskud på udgifterne. Inden et forskud kan udbetales til at vidne eller en sagkyndig, skal vedkommendes ret hertil attesteres af det medlem af sortsmyndighedens personale, der har anordnet bevisoptagelsen, og i tilfælde af klagesager, af formanden for det pågældende appelkammer. Anmodningsformularen skal derfor returneres til sortsmyndigheden med henblik på attesting.
2. Den i artikel 62, stk. 3, omhandlede erstatning, der udbetales til vidner for tabt arbejdsfortjeneste, beregnes således :
 - 2.1. Hvis et vidne er nødt til at være fraværende i en samlet periode på tolv timer eller derunder, andrager erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste 1/60 af den månedlige grundløn for en ansat ved sortsmyndigheden på laveste løntrin af grad A4.
 - 2.2. Hvis et vidne er nødt til at være fraværende i en samlet periode på mere end tolv timer, er vedkommende berettiget til betaling af en yderligere erstatning svarende til 1/60 af den i punkt 2.1 omhandlede grundløn for hver yderligere påbegyndt tolvtimers periode.
3. De i artikel 62, stk. 3, omhandlede vederlag, der betales til sagkyndige, fastsættes i hvert enkelt tilfælde under hensyn til et forslag fra den pågældende sagkyndige. Sortsmyndigheden kan beslutte at opfordre sagens parter til at fremsætte deres bemærkninger vedrørende det foreslåede beløb. Der kan kun udbetales vederlag til en sagkyndig, hvis vedkommende godtgør, at han ikke er medlem af personalet ved en prøvningsmyndighed.
4. Udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste eller vederlag til vidner eller sagkyndige i henhold til punkt 2 og 3 finder først sted, når vedkommende vidnes eller sagkyndigs berettigelse hertil er attesteret af det medlem af sortsmyndighedens personale, der har anordnet bevisoptagelsen, og i tilfælde af klagesager, af formanden for det pågældende appelkammer.
5. Det i artikel 76, stk. 3, og stk. 4, litra c), omhandlede vederlag til en fuldmægtig, rådgiver eller advokat, der optræder som befuldmægtiget, afholdes af den anden part i sagen på grundlag af følgende maksimumssatser :
 - a) ved klagesager, undtagen bevisoptagelse, der omfatter afhøring af vidner, udtalelser fra sagkyndige eller besigtigelse : 500 ECU
 - b) ved bevisoptagelse i klagesager, der omfatter afhøring af vidner, udtalelser fra sagkyndige eller besigtigelse : 250 ECU
 - c) ved sager om fortabelse af retten til eller annullation af EF-sortsbeskyttelse : 250 ECU.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1240/95

af 31. maj 1995

om fastsættelse af det højeste niveau for tilbagekøbsprisen for væksthustomater for produktionsåret 1995

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 997/95⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 1, sidste afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Markedet for væksthustomater har andre kendetegn end markedet for frilandstomater; væksthustomater er for størstedelens vedkommende produkter i kvalitetsklasserne Ekstra og I, hvis priser ligger væsentligt over priserne for frilandsprodukter;

for at sikre en mere effektiv støtte til markedet for væksthustomater bør der gives producentorganisationerne eller sammenslutningerne af disse organisationer mulighed for at fastsætte deres tilbagekøbspris på et niveau, der ligger over fællesskabstilbagekøbsprisen; i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 18, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1035/72 bør det højeste niveau for tilbagekøbsprisen for disse produkter fastsættes ved på priserne for juni 1994 at anvende en forskel af samme størrelsesorden som den, der er anvendt ved Rådets fastsættelse af basispriserne og opkøbspriserne for tomater for juni 1995;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For juni 1995 kan producentorganisationerne eller sammenslutningerne af disse organisationer for væksthustomater fastsætte tilbagekøbspriser, som maksimalt ligger på følgende niveauer, udtrykt i ecu pr. 100 kg netto:

— juni (11. til 20.): 36,33
(21. til 30.): 33,41.

Artikel 2

Producentorganisationerne meddeler følgende oplysninger til de nationale myndigheder, som meddeler dem til Kommissionen:

— det tidsrum, i hvilket tilbagekøbsprisen anvendes
— de påtænkte og anvendte niveauer for tilbagekøbspriserne.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 11. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 101 af 4. 5. 1995, s. 16.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1241/95

af 31. maj 1995

om nedsættelse af basis- og opkøbspriserne for blomkål, ferskner, nektariner og citroner for juni 1995 som følge af overskridelsen af interventionstærsklen for høståret 1994/95

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 997/95⁽²⁾, særlig artikel 16b, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1146/94⁽³⁾ blev interventionstærsklerne for høståret 1994/95 fastsat til 64 300 tons for blomkål, 303 600 tons for ferskner, 83 100 tons for nektariner og 363 000 tons for citroner;

i henhold til artikel 16a, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1035/72 og artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2240/88 af 19. juli 1988 om fastsættelse for så vidt angår ferskner, citroner og appelsiner af gennemførelsesbestemmelserne til artikel 16b i forordning (EØF) nr. 1035/72 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1623/91⁽⁵⁾, samt artikel 2, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 1121/89 om indførelse af en interventionstærskel for æbler og blomkål⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1754/92⁽⁷⁾, nedsættes basis- og opkøbspriserne, hvis de interventionsforanstaltninger, der i et givet produktionsår træffes for blomkål, ferskner, nektariner og citroner, vedrører mængder, der overstiger interventionstærsklerne for disse produkter for dette produktionsår, det følgende produktionsår med 1 % pr. overskridelsestranche på 20 000 tons for blomkål, på 23 000 tons for ferskner, på 3 000 tons for nektariner og på 11 200 tons for citroner;

ifølge oplysninger fra medlemsstaterne vedrørte interventionsforanstaltningerne i Fællesskabet for høståret 1994/95 170 676 tons for blomkål, 798 916 tons for fersk-

ner, 191 523 tons for nektariner og 479 001 tons for citroner; Kommissionen konstaterede en overskridelse af interventionstærsklerne for nævnte høstår på 106 376 tons for blomkål, på 495 316 tons for ferskner, på 108 423 tons for nektariner og på 116 001 tons for citroner;

det følger af det foregående, at de basis- og opkøbspriser for blomkål, ferskner, nektariner og citroner, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1225/95 for høståret 1995/96⁽⁸⁾, skal nedsættes med 5 % for blomkål, 20 % for ferskner, 20 % for nektariner og 10 % for citroner;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De basis- og opkøbspriser for blomkål, ferskner, nektariner og citroner for perioden 1. til 30. juni 1995, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 1225/95, nedsættes med 5 % for blomkål, 20 % for ferskner, 20 % for nektariner og 10 % for citroner og fastsættes således:

(ECU/100 kg netto)

	Basispris	Opkøbspris
Blomkål	28,06	12,16
Ferskner	43,67	24,22
Nektariner	57,07	27,39
Citroner	46,14	27,08

Disse priser vedrører henholdsvis:

— studsede blomkål, kvalitetsklasse I, i emballage

— ferskner af sorterne Amsden, Cardinal, Charles Ingouf, Dixired, Jeronimi, J. H. Hale, Merrill Gemfree, Michelin, Red Haven, San Lorenzo, Springcrest og Springtime, kvalitetsklasse I, størrelse 61-67 mm, i emballage

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 101 af 4. 5. 1995, s. 16.

⁽³⁾ EFT nr. L 128 af 20. 5. 1994, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 198 af 26. 7. 1988, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 8.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 118 af 29. 4. 1989, s. 21.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 180 af 1. 7. 1992, s. 23.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 120 af 31. 5. 1995, s. 34.

- nektariner af sorterne Armking, Crimsongold, Early sun grand, Fantasia, Independence, May grand, Nectar-red, Snow Queen og Stark red gold, kvalitetsklasse I, størrelse 61-67 mm, i emballage
- citroner af handelsklasse I, størrelse 53-62 mm, i emballage.

Disse priser omfatter ikke udgifterne til den emballage som produktet præsenteres i.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1242/95

af 31. maj 1995

om fastsættelse for juni 1995 af minimumsopkøbsprisen for citroner, der leveres til industrien, samt af størrelsen af udligningstilskuddet efter forarbejdning af disse citroner

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/77 af 17. maj 1977 om særlige foranstaltninger til fremme af afsætningen af produkter forarbejdet på basis af citroner⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1199/90⁽²⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1035/77 er det fastsat, at fra produktionsåret 1991/92 svarer den minimumspris, som forarbejdningsvirksomhederne skal betale til producenterne, til 105 % af den gennemsnitlige tilbagekøbspris beregnet i henhold til artikel 18, stk. 1, litra a), første led, i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 997/95⁽⁴⁾; minimumsprisen skal fastsættes på grundlag af den basispris og opkøbspris, der er fastsat for citroner for juni 1995 ved Rådets forordning (EF) nr. 1225/95⁽⁵⁾ og nedsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1241/95⁽⁶⁾;

i henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1035/77 kan udligningstilskuddet ikke være større end forskellen mellem den minimumsopkøbspris, der omhandles i artikel 1 i samme forordning, og priserne for råvaren i de producerende tredjelande;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For citroner for juni 1995 fastsættes den i artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1035/77 omhandlede minimumspris således:

Minimumsopkøbsprisen: 15,77 ECU/100 kg netto.

Minimumsprisen fastsættes for en vare af producenterne pakkecentral.

Artikel 2

For citroner for juni 1995 fastsættes det i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1035/77 omhandlede udligningstilskud således:

Udligningstilskuddet: 10,48 ECU/100 kg netto.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 125 af 19. 5. 1977, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. L 119 af 11. 5. 1990, s. 61.

⁽³⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 101 af 4. 5. 1995, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 120 af 31. 5. 1995, s. 34.

⁽⁶⁾ Se side 61 i denne Tidende.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1243/95

af 31. maj 1995

om anden ændring af forordning (EØF) nr. 586/93 om undtagelse fra visse bestemmelser om indholdet af flygtig syre i visse vine

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse og ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽²⁾, særlig artikel 66, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Det maksimale indhold af flygtig syre i vin er fastsat i artikel 66 i forordning (EØF) nr. 822/87; der kan fastsættes undtagelser for visse kvbd, når de har undergået en ældring på mindst to år, eller når de er fremstillet efter særlige metoder; visse kvbd med oprindelse i Toscana, Bordelais eller det sydvestlige Frankrig har som følge af en ældring på over to år eller andre fremstillingsmetoder et højere indhold af flygtig syre end det indhold, der er fastsat i artikel 66 i forordning (EØF) nr. 822/87; for at ovennævnte vine fortsat kan fremstilles efter de traditionelle metoder, der giver dem de egenskaber, der karakteriserer dem, bør artikel 66, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87 fraviges;

for klarhedens skyld bør denne undtagelse indarbejdes i Kommissionens forordning (EØF) nr. 586/93⁽³⁾, ændret

ved forordning (EØF) nr. 1252/94⁽⁴⁾, hvorved alle undtagelser vedrørende flygtige syrer samles i en forskrift;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EØF) nr. 586/93 foretages følgende ændringer:

1) I litra b) indsættes følgende tre led efter sidste led:

- Monbazillac
- Jurançon
- Pacherenc de Vic Bilh.

2) I litra c) indsættes følgende led efter første led:

- kvbd »Bianco dell'Empolese«, som er betegnet som »vino santo«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT nr. L 61 af 13. 3. 1993, s. 39.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 137 af 1. 6. 1994, s. 45.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1244/95

af 31. maj 1995

om ændring af forordning (EF) nr. 1431/94 om gennemførelsesbestemmelser for fjerkrækød til den importordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 774/94 af 29. marts 1994 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvide og blandsød af hvide og rug samt klid og andre restprodukter⁽¹⁾, særlig artikel 7,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3290/94 af 22. december 1994 om de tilpasninger og overgangsforanstaltninger, der er nødvendige i landbrugssektoren for gennemførelsen af de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Gennemførelsesbestemmelserne for fjerkrækød til den importordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94, er fastlagt i Kommissionens forordning (EF) nr. 1431/94⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 406/95⁽⁴⁾;

importafgifterne blev afskaffet ved den landbrugsaftale, der blev indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, og som blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF⁽⁵⁾, og erstattet med tolden i den fælles toldtarif; forordning (EF) nr. 1431/94 bør ændres i overensstemmelse hermed;

for at undgå spekulation er det nødvendigt at ændre betingelserne for adgang til denne ordning;

Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg har ikke afgivet udtalelse indenfor den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1431/94 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, litra a), affattes således:

»a) ansøgeren er en fysisk eller juridisk person, der på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen kan fremlægge bevis, der tilfredsstiller medlemsstatens kompetente myndigheder, for at han har indført mindst 80 tons (produktvægt) produkter henhørende under KN-kode 0207, 1602 31 og 1602 39 i hvert af de to kalenderår, der ligger forud for året for indgivelse af licensansøgningerne. Dog er detalforretninger og restauranter, som sælger deres produkter til den endelige forbruger, udelukket fra at kunne benytte ordningen«.

2) I bilag I, II og III ændres udtrykket »importafgift« til »toldsats i den fælles toldtarif«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 91 af 8. 4. 1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT nr. L 156 af 23. 6. 1994, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 44 af 28. 2. 1995, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 336 af 23. 12. 1994, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1245/95

af 31. maj 1995

om beskyttelsesforanstaltninger vedrørende ansøgninger om SMS-licenser
indgivet i løbet af dagen den 31. maj 1995 i oksekødsektoren for samhandelen
med Spanien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse, særlig artikel 85, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1112/93 af 6.
maj 1993 om de nærmere bestemmelser for anvendelse af
den supplerende mekanisme for samhandelen i oksekød-
sektoren mellem Fællesskabet i dets sammensætning pr.
31. december 1985 og Spanien og Portugal og om ophæv-
else af forordning (EØF) nr. 3810/91 og (EØF)
nr. 3829/92⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 3083/94⁽²⁾, fastsættes det bl.a., hvilke vejledende lofter,
der gælder i oksekødsektoren, og hvilke maksimums-
mængder, der kan udstedes SMS-licenser for maj og juni
1995;

efter tiltrædelsesaktens artikel 85, stk. 1, kan Kommis-
sionen træffe de beskyttelsesforanstaltninger, der er
nødvendige, såfremt situationen fører til, at det vejledende
loft for det løbende produktionsår eller en del af dette nås
eller overskrides;

gennemgangen af de ansøgninger, der blev indgivet i
løbet af dagen den 31. maj 1995, har vist, at de vedrører så
store mængder, at der er fare for en alvorlig forstyrrelse af
markedet for levende dyr; derfor bør der som en beskyt-
telsesforanstaltning kun udstedes licenser for en vis
procentdel af de mængder, der er ansøgt om —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For så vidt angår hornkvæg, levende, med undtagelse af
avlssdyr af ren race og dyr til tyrefægtning:

- 1) imødekommes de SMS-licensansøgninger, der blev
indgivet i løbet af dagen den 31. maj 1995 og meddelt
Kommissionen, med 100 % for Spanien;
- 2) kan der atter indgives licensansøgninger fra den 29.
juni 1995.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 113 af 7. 5. 1993, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. L 325 af 17. 12. 1994, s. 42.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1246/95

af 31. maj 1995

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse
frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestem-
melser for importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 553/95⁽²⁾, særlig artikel 4,
stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92
af 28. december 1992 om den regningsenhed og de
omregningskurser, der skal anvendes i den fælles land-
brugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr.
150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af
gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale
handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved
import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er
anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste
importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i
bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i
forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i
tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 56 af 14. 3. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. maj 1995 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelands-kode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 35	052	69,0
	060	80,2
	066	41,3
	068	32,4
	204	50,9
	212	117,9
	624	75,0
	999	66,7
0707 00 25	052	47,2
	053	166,9
	060	39,2
	066	68,6
	068	60,4
	204	49,1
	624	207,3
	999	91,2
0709 90 77	052	129,7
	204	77,5
	624	196,3
	999	134,5
0809 20 41, 0809 20 49	052	274,7
	400	424,3
	999	349,5

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 3079/94 (EFT nr. L 325 af 17. 12. 1994, s. 17). Koden "999" repræsenterer "anden oprindelse".

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1247/95

af 31. maj 1995

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsuksker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1101/
95⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 8,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92
af 28. december 1992 om den regningsenhed og de
omregningskurser, der skal anvendes i den fælles land-
brugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr.
150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsuksker er fastsat
ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1957/94⁽⁵⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 1224/95⁽⁶⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EF) nr. 1957/94, på de oplysninger, som Kommis-

sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden
gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget
til denne forordning;

for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere
normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendes
den repræsentative markedskurs, der er konstateret i refe-
renceperioden fra 30. maj 1995, for så vidt angår de
flydende valutaer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81
omhandlede importafgifter fastsættes for råsuksker af stan-
dardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 110 af 17. 5. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 198 af 30. 7. 1994, s. 88.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 120 af 31. 5. 1995, s. 32.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. maj 1995 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)

KN-kode	Importafgiftsbeløb ⁽¹⁾
1701 11 10	39,61 ⁽¹⁾
1701 11 90	39,61 ⁽¹⁾
1701 12 10	39,61 ⁽¹⁾
1701 12 90	39,61 ⁽¹⁾
1701 91 00	51,35
1701 99 10	51,35
1701 99 90	51,35 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Dette beløb er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2 og 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 837/68 (EFT nr. L 151 af 30. 6. 1968, s. 42), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1428/78 (EFT nr. L 171 af 28. 6. 1978, s. 34).

⁽²⁾ Dette beløb gælder ifølge artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 også for sukker, der er fremstillet af hvidt sukker og råsukker, og som er tilsat andre stoffer end smagsstoffer eller farvestoffer.

⁽³⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1248/95

af 31. maj 1995

om fastsættelse af importafgifter for melasse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1101/
95⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 8,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92
af 28. december 1992 om den regningshed og de omreg-
ningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspo-
litik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾,
særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgiften på melasse er fastsat ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 1946/94⁽⁵⁾, senest ændret ved forord-
ning (EF) nr. 1114/95⁽⁶⁾;

anvendelsen af de regler og kriterier, der er anført i
forordning (EF) nr. 1946/94 på de oplysninger, som
Kommissionen for øjeblikket råder over, fører til, at den
for tiden gældende importafgift må ændres i overens-
stemmelse med artikel 1 i nærværende forordning;

for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere
normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendes
den repræsentative markedskurs, der er konstateret i refe-
renceperioden fra 30. maj 1995 for så vidt angår de
flydene valutaer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF)
nr. 1785/81 omhandlede importafgift fastsættes for
melasse, også affarvet, henhørende under KN-kode
1703 10 00 og 1703 90 00 til 0,15 ECU/100 kg.

2. Ifølge artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/
EØF⁽⁷⁾ anvendes der dog ingen importafgift for produkter
med oprindelse i OLT.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 110 af 17. 5. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 198 af 30. 7. 1994, s. 59.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 111 af 18. 5. 1995, s. 15.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1249/95

af 31. maj 1995

om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾,
senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og
Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 11, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF)
nr. 833/87 af 23. marts 1987 om gennemførelsesbestem-
melser til Rådets forordning (EØF) nr. 3877/86 om
indførsel af langkornet, aromatisk ris af sorten Basmati,
henhørende under KN-kode 1006 10, 1006 20 og

1006 30⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 674/
91⁽³⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtning:

Importafgifterne for ris og brudris er fastsat ved Kommis-
sionens forordning (EF) nr. 178/95⁽⁴⁾, senest ændret ved
forordning (EF) nr. 1177/95⁽⁵⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i
forordning (EØF) nr. 1418/76 nævnte produkter fastsættes
som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 80 af 24. 3. 1987, s. 20.

⁽³⁾ EFT nr. L 75 af 21. 3. 1991, s. 29.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 24 af 1. 2. 1995, s. 52.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 118 af 25. 5. 1995, s. 23.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. maj 1995 om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris

(ECU/ton)

KN-kode	Importafgifter ⁽⁶⁾		
	Ordningen i forordning (EØF) nr. 3877/86 ⁽¹⁾	AVS Bangladesh ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Tredjelande (undtagen AVS og Bangladesh) ⁽¹⁾
1006 10 21	—	190,02	388,74
1006 10 23	—	185,05	378,81
1006 10 25	—	185,05	378,81
1006 10 27	284,11	185,05	378,81
1006 10 92	—	190,02	388,74
1006 10 94	—	185,05	378,81
1006 10 96	—	185,05	378,81
1006 10 98	284,11	185,05	378,81
1006 20 11	—	238,61	485,93
1006 20 13	—	232,40	473,52
1006 20 15	—	232,40	473,52
1006 20 17	355,14	232,40	473,52
1006 20 92	—	238,61	485,93
1006 20 94	—	232,40	473,52
1006 20 96	—	232,40	473,52
1006 20 98	355,14	232,40	473,52
1006 30 21	—	293,18	615,17
1006 30 23	—	338,30	705,31
1006 30 25	—	338,30	705,31
1006 30 27	528,98	338,30	705,31
1006 30 42	—	293,18	615,17
1006 30 44	—	338,30	705,31
1006 30 46	—	338,30	705,31
1006 30 48	528,98	338,30	705,31
1006 30 61	—	312,66	655,16
1006 30 63	—	363,13	756,10
1006 30 65	—	363,13	756,10
1006 30 67	567,07	363,13	756,10
1006 30 92	—	312,66	655,16
1006 30 94	—	363,13	756,10
1006 30 96	—	363,13	756,10
1006 30 98	567,07	363,13	756,10
1006 40 00	—	64,54	136,34

⁽¹⁾ Med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artikel 12 og 13 i forordning (EØF) nr. 715/90.⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og territorier i det oversøiske franske departement Réunion.⁽³⁾ Importafgiften for indførsel af ris til det oversøiske departement Réunion defineres i artikel 11a i forordning (EØF) nr. 1418/76.⁽⁴⁾ Importafgiften for ris, med undtagelse af brudris (KN-kode 1006 40 00) med oprindelse i Bangladesh anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3491/90 og (EØF) nr. 862/91.⁽⁵⁾ Importafgiften for langkornet, aromatisk ris af sorten Basmati anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3877/86 som ændret.⁽⁶⁾ Indførsel af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og områder er fritaget for importafgift i henhold til artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF som ændret.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1250/95

af 31. maj 1995

om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, artikel 17, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 804/68 kan forskellen mellem priserne i den internationale handel for de produkter, der er nævnt i artikel 1, litra a), b), c), d), e) og g) i den pågældende forordning, og priserne inden for Fællesskabet dækkes af en eksportrestitution; Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1149/95⁽³⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt i bilaget til forordning (EØF) nr. 804/68;

i henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1222/94 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert af de basisprodukter, der tages i betragtning, fastsættes for hver måned;

artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1222/94 bestemmer, at der ved fastsættelsen af restitutionssatsen skal tages hensyn til eventuelle produktionsrestitutioner, støtte eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, som skal anvendes i alle medlemsstaterne i henhold til bestemmelserne i forordningen om den fælles markedsordning i den pågældende sektor med hensyn til de basisprodukter, der er nævnt i bilag A til den pågældende forordning, eller dermed ligestillede produkter;

i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 804/68 ydes støtte for skummetmælk, som er produceret inden for Fællesskabet og forarbejdet til kasein, hvis denne mælk og kaseinat, der er produceret med denne mælk, opfylder visse betingelser, der er fastsat i artikel 1 i

Rådets forordning (EØF) nr. 987/68 af 15. juli 1968 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af støtte til skummetmælk, der er forarbejdet til kasein og kaseinater⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1435/90⁽⁵⁾;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 570/88 af 16. februar 1988 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 455/95⁽⁷⁾, godkender levering til industrier, der fremstiller visse varer af smør og fløde til nedsatte priser;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁸⁾ er der udstedt forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, der er anført i bilag A til forordning (EF) nr. 1222/94, nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 804/68 og udført i form af varer, der er nævnt i bilaget til forordning (EØF) nr. 804/68, fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.

2. Der fastsættes ingen restitutionssatser for de produkter, der er nævnt i det forudgående stykke, men ikke omfattes af bilaget.

3. Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juni 1995.

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 136 af 31. 5. 1994, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 116 af 23. 5. 1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 169 af 18. 7. 1968, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 138 af 31. 5. 1990, s. 8.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 55 af 1. 3. 1988, s. 31.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 46 af 1. 3. 1995, s. 31.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. maj 1995 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af Traktatens bilag II

KN-kode	Varebeskrivelse	Restitutions- satser (ECU/100 kg)
ex 0402 10 19	Mælkepulver, fremstillet ved Spray-metoden, med et fedtindhold på mindre end 1,5 vægtprocent og et vandindhold på mindre end 5 vægtprocent (PG 2): a) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 3501 b) for så vidt angår udførsel af andre varer	— 68,00
ex 0402 21 19	Mælkepulver, fremstillet ved Spray-metoden, med et fedtindhold på 26 vægtprocent og et vandindhold på mindre end 5 vægtprocent (PG 3): a) for så vidt angår udførsel af varer, der indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EØF) nr. 570/88 b) for så vidt angår udførsel af andre varer	56,66 108,64
ex 0405 00	Smør, med et fedtindhold på 82 vægtprocent (PG 6): a) for så vidt angår udførsel af varer, der indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EØF) nr. 570/88 b) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 2106 90 98 med et mælkefedtindhold på 40 vægtprocent og derover c) for så vidt angår udførsel af andre varer	20,00 167,25 160,00

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 31. maj 1995

om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse lommeurværker med oprindelse i Malaysia og Thailand

(95/187/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88
af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller
subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af
Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ⁽¹⁾, senest ændret
ved forordning (EF) nr. 522/94 ⁽²⁾, særlig artikel 5 og
artikel 9, stk. 1,

efter konsultationer i det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 1076/94 ⁽³⁾, i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«, en midlertidig antidumping-told på importen til Fællesskabet af visse lommeurværker med oprindelse i Malaysia og Thailand og henhørende under KN-kode 9108 11 00. Gyldighedsperioden for tolden blev forlænget med højst to måneder ved Rådets forordning (EF) nr. 2198/

94 ⁽⁴⁾. Gyldighedsperioden for den midlertidige told udløb den 11. november 1994.

B. SITUATIONEN FOR DEN PÅGÆLDENDE
ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

- (2) Kort tid efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger gik den eneste fællesskabsproducent, France Ébauches SA, i det følgende benævnt »FE«, som var den klagende fællesskabsproducent i proceduren, konkurs. I oktober 1994 blev Kommissionen underrettet om, at den kompetente franske domstol for handelsanliggender havde godtaget et tilbud fra et selskab ved navn Société Nouvelle France Ébauches SA, i det følgende benævnt »SNFE«, om at fortsætte FE's aktiviteter som et igangværende selskab.
- (3) På grund af den ændrede situation for erhvervsgrenen i Fællesskabet undersøgte Kommissionen, hvorvidt denne faktor kunne føre til en ændring i dens afgørelser som anført i forordningen om midlertidig told. Kommissionen noterede, at den klagende fællesskabsindustri består af et selskab, FE, som ikke længere fremstiller lommeurværker, da dens forretninger er blevet overtaget af SNFE. Efter overtagelsen anmodede SNFE udtrykkeligt om, at proceduren ikke blev fortsat. Da klageren således ikke længere støttes af producenter, hvis samlede produktion udgør en væsentlig del af produktionen i Fællesskabet af samme vare, er det klart, at beskyttelsesforanstaltninger er unødvendige, og at proceduren bør afsluttes.

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 120 af 11. 5. 1994, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 236 af 10. 9. 1994, s. 1.

C. AFSLUTNING AF PROCEDUREN

- (4) På baggrund af ovenstående konkluderer Kommissionen, at proceduren bør afsluttes, uden at der indføres beskyttelsesforanstaltninger.
- (5) Det rådgivende udvalg blev hørt og gjorde ikke indsigelse.
- (6) De interesserede parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen agtede at afslutte proceduren, og har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger —

9108 11 00 og med oprindelse i Malaysia og Thailand, afsluttes herved.

2. De beløb, der i henhold til forordning (EF) nr. 1076/94 er stillet som sikkerhed for den midlertidige antidumpingtold, skal frigives.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

1. Antidumpingproceduren vedrørende importen af visse lommeurværker, henhørende under KN-kode

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand